விவேகபோதினி

ஒரு சிறந்த மாதாந்தத்
தமிழ்ப் பத்திரிகை

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு".—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி II

1918-ம் வருஷம் ஜூலைமீ —1919-ம் வருஷம் ஜூன்மீ
1918—19

"விவேக போதினி" ஆபீ
மயிலாப்பூர், சென்னை.

[காபிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்தது]

அட்டவணை

பக்கம்.

மதவிஷயம்

- நஞ்சுண்ட நாதன் ... 2
- வாயிடத்துலகு ... 38
- பிள்ளைக் குறும்பு ... 70
- பால லீலை ... 102
- பாம்பின் வரய்பிழைப்பு ... 134
- பலவத்தில் ஒற்றுமை ... 166
- மதம் ... 17[illegible]
- பஜனிசை பரதம் ... 19[illegible]
- அன்பினிறை ... 230
- தெய்விகத் தோற்றம் ... 262
- தெய்விகக் காட்சி ... 294
- [illegible]டலுவகை ... 32[illegible], 358

பெரியோர் சரிதை

- கோபால் ராவ் ஹரிபீடே ... 6
- ஆறுமுக நாவலர் ... 75
- செட்டிபணியம் வீரவல்லி அரங்காசாரியார் 105
- சிவஞான சுவாமிகள் ... 137
- மஹாராஜா ஸர் ராமவர்மா, ஜீ. [illegible]ஸ் ஐ. 169, 203, [illegible] 235, 267, 301
- கன்-ப்-யூஷஸ்

ராஜாங்க விஷயம்

- இந்திய பூர்வ அரசியல் ... 1[illegible]
- யுத்தம் ஒழிய வழியுண்டா? ... [illegible]

தேசாபிமானம்

- இந்தியரின் வீரத்தன்மை ... [illegible]
- இந்திய வீரத்தாய்மார் [illegible]

சரித்திரம்

- சமுத்திரகுப்தன் 1[illegible], 51

சரித்திர ஆராய்ச்சி

- சென்னையின் வரலாறு 114, 144

கைத்தொழில்

- சர்க்கரைக் கைத்தொழில் ... 369

சாஸ்திரம் (இயற்கை[illegible]

- [illegible] ... 125
- [illegible] ... 138

பக்கம்.

சுகா[illegible]ம்

- குழ[illegible]ம் ... 140
- தேக[illegible]த்தியும் ... 173

தாவர [illegible]

- செடி[illegible]கை 210, 244

பி[illegible]ஸ்திரம்

- சூரி[illegible] ... 329

கிருஷி [illegible]

- [illegible]தவும் பக்ஷிகள் 13
- [illegible]ய கால்நடைகளுக்குத் [illegible] உபயோகித்தல் 41
- [illegible] பரிசோதனை ... 78
- [illegible]செய்தல் ... 178
- [illegible] உபயோகம் ... 239
- [illegible]யாவில் தொழு எரு ... 306

[illegible]ஸ்திரம்

- [illegible]ர்களின் பெருக்கல் முறை ... 21

[illegible]து பண்டிகை

- [illegible]வராத்திரி விழா ... 82

[illegible] ஆராய்ச்சி

- தாய்ப்பாஷையில் கல்விப் பயிற்சி ... 45
- கடை எழு வள்ளல்கள் ... 271
- வான்மீகரும் தென்னாடும் 297, 333
- கந்த ரலங்கார ஆராய்ச்சி ... 363

[illegible]வியாஸங்கள்

- தைர்யம் ... 8
- தர்மம் ... 209
- மத்ஸ்ய மனிதர், மத்ஸ்ய ஸ்திரீகள் ... 273

செய்யுள்

- விடாமுயற்சி ... 1
- செல்வச் செருக்கு ... 37
- தாயின் அன்பு ... 69
- கார்காலம் 101
- வஸந்த காலம் ... 133

III R.R.4 Roll-109

பக்கம்.

பேரகத்தியனுர் ... 165
முருகன் துதி 197, 229
ஸ்ரீரவிந்திரநாத தகூருக்குக் கூறிய வரவேற்பு வாழ்த்துரை ... 242
லக்ஷ்யபேதம் 261, 293, 325, 357

சரித்திர சம்பந்தமான கதை

வஸந்த மந்திரம் 22, 34, 53, 85, 117, 149, 185, 216, 248, 277, 311, 341, 373

நமது சிறு கதைகள்

உண்மைத் துறவு ... 17
நன்னெறி 59, 89, 121, 153, 181
மாங்கல்ய ரக்ஷணம் ... 213
அமுதசுரபி ... 245

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்

கற்பலகையின் வரலாறு ... 26
அன்பெனும் வலிய ஆயுதம் ... 62
பொய்சொன்னவாய்க்குப் போசனம் கிடையாது ... 95
குழந்தையை வளர்த்த பெண் ஓநாய் ... 127
ஆஸாம், அல்லது கடவுளும் அவர் சிருஷ்டியும் ... 155
பூனையால் வந்த பெருங்கேடு ... 190
எனக்கு வேண்டியதில்லை ... 223
ஒரு நிமிஷந்தான் ... 254
உத்தம மாணவனும் ஏகலைவன் ... 286
வரவுக்கேற்க வாழ் ... 319
ஸேவை ... 350
கூட்டு வியாபாரம் ... 383

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

தமயந்தி (16) தப்பு ... 29
(17) சிந்தனை ... 64
(18) வரம் 97, 129, 162
(19) தப்பு ... 192
(20) காட்சி ... 224
விடைகொடுத்தல், ... 256
(21) வெற்றி ... 288
(22) மீட்சி ... 385
வரவுக் கேற்க வாழ் ... 319
இரு பெண்களும், இரு குணங்களும் ... 352

பிரபஞ்ச வர்த்தமானம்

இந்திய ராஜாங்கச் சீர்திருத்தங்கள்; பொன் மோகரா ... 33
உலகத்தில் பாஷைகள் ; வங்காளத்தில் துணிப் பஞ்சம் ... 34
இந்திய ஜாதீய மஹாநாடு ... 67
பத்திரிகை ஆசிரியர்களின் ஐரோப்பிய ஆகமனம் ; ஆயுர்வேத பூனுனி வைத்திய விஷயம் ... 68
சென்னைப் பென்ஸில் தொழிற்சாலை; சிறிய நிலச்சுவான்தார்களுடைய மசோதா ; சென்னையில் டிராம் வண்டிகளின் திருத்தம் ... 99
சென்னையில் கொள்ளை; ஸர் ரதன் டாடாவின் மரணம் ... 100
பிரிடிஷ் ஸாம்ராஜ்யம்; இந்தியர்களுக்கு ராணுவத்தில் உத்தியோகங்கள்; சென்னையில் கபவாத ஜுரம் ... 132
யுத்தமுடிவும் சமாதானச் சபையும்; இங்கிலாந்தில் இந்தியப் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள்; ஆகாய விமானப் பிரயாணம் ... 164
டெலிபோனல் செவிடு;தீக்குச்சித்தொழில்; சர்க்கரைத் தொழில்;கடல் யாத்திரை... 196
லார்டு வின்ஹா இந்திய உபமந்திரி; வினிமொடோகிராப்; இலவசக் கல்வி, ராஜகுமார கலாசாலை ... 228
இந்தியாவில் நார்த் தொழில் 259
எல்லா இந்தியா ஆயுர்வேத மஹாநாடு; நெசவு சாலை; விவசாய நிதிகள் ... 260
இந்தியா கவர்ன்மெண்டின் அரசிறைக் கணக்கு; கொச்சி திவான்ஜீ ... 291
ஆப்கானிஸ்தான் அமீர்; சென்னை கவர்னர் ... 292
சென்னைப் புதிய கவர்னர்; பால் வசதி ... 323
வி. எஸ். அநந்தராமய்யரின் தேஹ வியோகம்;ஆயுதச்சட்டம்;நீதி இலாகா... 324
மாஜி திவான்ஜீ சங்கரய்யாவின் தேக வியோகம்; சென்னையில் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் இலாகா ... 355
ஜெயில் கமிட்டி; ஐக்கிய மாகாணத்தில் ஓர் புதிய பத்திரிகை; ஹிந்தி ஸாஹித்திய ஸம்மேளனம் ... 356
இந்தியப் பஞ்சாலைகளின் நிலைமை; ... 378
✓அமெரிக்க சேனையில் இந்திய வீரர்கள் ... 387
ஜப்பானியரின் ஊக்கம்; ஆயுர்வேதத்தின் மகிமை; ஓர் கொடையாளரின் மரணம்; ஓர் சிறுவர் கண்டுபிடித்த அதிசயங்கள் ... 388

கல்விக் குறிப்புகள்

மாணவர்களின் பரீக்ஷைகள்; பம்பாய்க் கல்விச் சபை ... 24
✓இந்தியாவில் கல்வி அபிவிருத்தி; இலவச உயர்த[illegible] ... 25
மைசூரில் கீழ்த[illegible]ரின் கல்வி ... 42

	பக்கம்
பர்மா ஸர்வ கலாசாலை; உஸ்மானிய ஸர்வகலாசாலை; பிரதம உபாத்தியாயர்களின் மஹாநாடு ...	43
கல்வியும் ஐரோப்பிய யுத்தமும்; ஸ்திரீகளும் வித்யா இலாகாவும் ...	44
சென்னையில் வித்யா இலாகா அதிகாரிகளின் மாறுதல் ...	80
அலகாபாத்து சர்வ கலாசாலை; சென்னை சட்ட சபையில் கல்வி விஷயமான பிரஸ்தாபம் ...	81
பம்பாயில் கல்வி விஷயமான தர்ம ஸ்தாபனம்; இந்தியா கவர்ன்மெண்டும் பிரதமக் கல்வியும் ...	148
மஹாமஹோபாத்யாய உ. வே. சுவாமிநாதையரவர்கள் பென்ஷன் பெறுதல்; உபாத்யாயர்களின் சபையின் நடவடிக்கைகள் ...	309
பம்பாயில் உபாத்தியாயர்களுக்குப் பஞ்சப்படி ; 1912-1917 வருஷங்களில் இந்தியாவில் கல்வி அபிவிருத்தி ...	310
ஸ்ரீங்கேரிப் பள்ளிக்கூடம் ..	311
மாகாணக் கல்வி மஹாநாடு ...	349
பஞ்சமர் கல்வி வசதி; ஆசார்ய ஆசிரமம்...	350
நாஷனல் காலேஜ், திருச்சிராப்பள்ளி; கல்விக்கு ஓர் ஸ்ரீமதியின் நன் கொடை; பள்ளிச் சிறுவர்களின் சுகாதாரம் ...	372

சிறு குறிப்புகள்

ஒரு தமிழ் அபிமானியின் மரணம் ...	32
விஷ்ணு சிவ ஒற்றுமை ...	202
பக்தி செய்வதற்கு நம்பிக்கையே காரணம்	212

சித்திரப்படங்கள்

துக்க நிவர்த்தி ...	1
கோபால ராவ் ஹரிபீடே ...	7
செட்டிபணியம் வீரவல்லி ரங்காசாரியார்	145
சென்னை கார்பரேஷன் கட்டிடம் ...	145
லார்டு வின்ஸ்டன் ...	197
ஸ்ரீரவீந்திர நாத தகூர் ...	242
பிகானீர் மஹாராஜா ...	261
மஹாமஹோபாத்தியாய உ. வே. சுவாமிநாத ஐயர் அவர்கள் ...	293
கனம் ஸர் அப்துர் ரஹீம் ...	352
லார்டு வில்லிங்டன், லேடி வில்லிங்டன் ...	357

Annual Bound Volumes of

THE "Viveka Bodhini"

Vol. I. Pages 384
From July 1908 to June 1909

Vol. II. Pages 396
From July 1909 to June 1910

Vol. III. Pages 464
From July 1910 to June 1911

Vol. IV. Pages 537
From July 1911 to June 1912

Vol. V. Pages 512
From July 1912 to June 1913

Vol. VI. Pages 480
From July 1913 to June 1914

Vol. VII. Pages 480
From July 1914 to June 1915

Vol. VIII. Pages 436
From July 1915 to June 1916

Vol. IX. Pages 445
From July 1916 to June 1917

Vol. X. Pages 372
From July 1917 to June 1918

Vol. XI. Pages 388
From July 1918 to June 1919

☞ Each volume contains excellent original contributions from well-known writers on various interesting subjects and is profusely illustrated. Only a few sets are available. Please apply sharp.

Price of Each Volume Rs. 5

Address :— MANAGER, "VIVEKA BODHINI", MYLAPORE, MADRAS.

8382

துக்க நிவர்த்தி.

Sorrow's end.

விவேகபோதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி XI | காளயுக்திஞு ஆனிமீ :: 1918-ஞு ஜூலைமீ | பகுதி 1

விடாமுயற்சி

PERSEVERANCE

சலைமுழு தோர்ந்து கரிசெலா மறுத்த
காந்தனே பருமணி யரவத்
தலைகிடக் கிமைக்குந் தாத்திரி யதனிற்
சாற்றருந் தக்கன் முயற்சி
யுலைவறப் புரியா வொருவனுக் கென்ன
னுற்றிடுஞ் செல்வமன் னிலத்தை
நிலைபெற வுழுது வித்திலான் றனக்கு
நீள்பய னுற்றிடுங் கொல்லோ!

மானிட னொருவன் றனக்கருஞ் செல்வம்
வாய்க்கவென் றனுதின முயற்சி,
தானுஞற் றவனேற் கடவுளு மதனைத்
தந்தளிக் குவனதா லன்றோ,
வானபே ரறிஞர் திருவினை முயற்சி
யாக்குமம் முயற்சியி லாமை,
யீனமா ரின்மை புகுத்திடு மாலென்
றியாருநன் குணர்தர நவில்வார்!

மக்களே தேவர் நாகரென் றறிஞர்
வகுக்குறு முயர்திணை யாதி
தக்கபல் லுயிர்க்குஞ் சக்கர முதலாச்
சாற்றுமைம் படைகரத் தேந்து
மைக்கடன் மேனி வள்ளல்வேண் டியவீ
வானென வாய்மலர்ந் தனையான்
மிக்கபன் முயற்சி புரிகிலார் தமக்கவ்
விண்ணவன் யாங்ஙன மருளும்?

செயத்தகு முயற்சி செய்திடிற் செயிர்தீர்
செய்யவண் மணாளனு மிரங்கி
வியத்தகு வேண்டு மியாவையு மளிப்பன்
விளம்புறு முயற்சிசெய் யானே
னயத்தகு போக மளித்திடா னென்று
நானிலத் தறிஞர்கள் குரைப்ப
ருயத்தகு நெறிமா லடியுன லென்றே
யோர்ந்தமா தவப்பெருங் கடலே.

முன்புகல் வினைசெய் தவர்முயற் றின்றி
முன்னிய வெலாமுன்ப ரென்னி
லின்பவா லரியே முதலுப கரண
மெலாமினி துடையவ ரேனும்
வன்புறு மடுதன் முயற்சியில் லாமை
வயிற்றெழு பசித்தழ லவிய
நன்[illegible]த மாமோர் மறைமுழு துணர்ந்த
நற்றவக் குணப்பெருங் குன்றே.

கடவுளீ குவனென் றெண்ணிமித் திபமுங்
கருதுறு முயற்சிசெய் யானே
லடலுறு செல்வ மடைகுவ னோகொ
லருங்கலத் திட்டபா லடிசின்
மிடலுடைக் கரத்தா லெடுத்துணு தென்னன்
வீங்கும்வெம் பசிப்பிணி யொழிப்ப
னுடல்பவக் தனக்கோ ராகர மாகு
முடனனி வாட்டுமெய்த் தவத்தோய்.

முன்பொரு கராவான் மொய்வலி சிந்து
மும்மதக் கறையடிக் கயமும்
வன்புடைப் பொன்னன் புரிகொடு யிமைனல்
மனமெலி பிரகலா தனனு
மன்பினோ டேத்தி யழைத்தலா னன்றே
யலைமடல் வண்ணன்வந் தாண்டா
னென்பரா தலினுன் முயற்சிசெய் பவருக்
கெய்தரும் பொருளுமொன் றுளதே?

விவேக போதினி

தொ. 11] காளயுக்தி௵ ஆனி௴ [ப. 1

நஞ்சுண்ட நாதன்

THE POISON SUCKER

மாதுல னுகியும் ஏதுல னுகியும்
வஞ்சன் கஞ்சன் வரவிட்ட
பூதனை தன்னுயிர் முலைபொழி பாலொடு
போதர வுண்ட புயல்வண்ணு!
மாதவ! யாதவ! வாதவ! கேசவ!
மாயா! ஆயா! மதுஸூதா!
ஆதியு மந்தமு மாகிய நின்புகழ்
அறியா துரையேன் அடியேனே.

—வில்லி பாரதம்.

அலைபாந்து தவழ்ந்து முத்தமிட்டு அன்போடு அணைத்து யமுனை குளிரப்பாடி விளையாடும் கோகுலம் ஓர் இடையர் சேரியாகும்; அதன் அதிபன் நந்தன். அவன் மனைவிதான் யசோதை. அவள் பிரஸவித்த குழந்தைக்குப் பதிலாகத்தான் வஸுதேவர் அந்நள்ளிரவில் தனது குழந்தையை மாற்றி வைத்துவிட்டுப் போனது.

வஸுதேவர் வெகு பரபரப்புடன் அப்பராசக்தியாகியபெண்குழந்தையைஎடுத்துச் சென்றதும், நித்ராதேவியின் வேகம் வரவரக் குறையவாரம்பித்தது. காற்று முதல் முதல் வீசவாரம்பித்தது. ஆகாயத்தில் கவிந்திருந்த மேகங்கள் தாமேலதுங்கி அப்போது கிளம்பிய பாதிச் சந்திரனை வழிபட்டு மரியாதை செய்ய வாரம்பித்தன. குவிந்திருந்த மொக்குகளெல்லாம் சற்றே வாய் திறந்து தேன்சிந்திக் காற்றையினிக்கச்செய்து மணம் வீசும்படி பூந்தாதுத் துகளை வெளியிட்டன. அப்போது வீசிய காற்றிலேயே ஒரு ஸுகமிருந்தது. அதன் ஸ்பர்சம் பட்டாரது மனதையுந் தளிர்க்கச் செய்யும். அதனால் பிரகிருதியே ஒரு நவயௌவன நிலையை யடைந்திருந்தது.

பூமிதேவியானவள் இவ்வளவு ஸந்துஷ்டியுடன் விளங்கும் காலத்தில்தான் யசோதை தன்னுணர்ச்சி பெற்றாள்; நந்தகோபனும் தன் மெய்யுணர்ச்சி யடைந்தான். வஸுதேவர் வந்ததாவது, தமது குழந்தை மாற்றப் பட்டதாவது அவர் அறியார். எனவே, அவர் தமக்கு ஆண்குழந்தை பிறந்ததெனக் கண்டதும் பேரின்பக் கடலில் ஆழ்ந்தனர்; உடல் மயிர்க் கூச்சிட ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்துக் களித்தனர்; உள்ளங்குளிர்ந்து, தமது பிள்ளைக்கலியைத் தீர்த்துப்பெருப்பேறளித்த கடவுளின் கிருபையை நினைந்து நினைந்து வாயாரத் துதித்துக் கொண்டாடினர். பொழுது விடிந்ததும், நந்தகோபன் பல்லாயிரம் பசுக்களைப் பூசுரர்களுக்குத் தானஞ் செய்து, அவர்களைச் சந்தோஷமடையச் செய்தான். மற்றும் பிள்ளைப் பேற்றிற்கென்று செய்யவேண்டிய வைதிகச் சடங்குகளை விதிப்படி செய்து, பித்ருக்களையும், தேவர்களையும் கொண்டாடி, ஏழை எளியவர் யாவரும் தனது ஸந்தோஷத்தி லீடுபடும்படி அவர்க்கு அநேக வித தானங்கள் செய்து, தனது குளிர்ந்த மொழியால் அவரது மனத்தைக் கவர்ந்தான். அச்சமயம் கோகுலமே அக்கடவுட் குழந்தையின் பிறப்பைக் கொண்டாடியது. அவ்வாயர் பாடியில் கண்ணனது வரவைக் கொண்டாடா வீடே கிடையாது.

அந்நாள் பெருந் திருநாளாகவே கொண்டாடப்பட்டது. வாழையுங் கமுகுங் குலவப் பந்தரிட்டு, சித்தில மாட மமைத்து, பூரண கும்பங்கள் பொலிவித்து, மங்களவாத்திய மெங்கும் இன்னிசை பரவச் செய்வித்து, சோபனம் பாடிக் களித்துக் கூத்தாடி ஆயச் சிறுவர் சிறுமியர் வருங் களிகொண்டனர். மற்று நந்தகோபனது வீட்டில் தவழ்ந்து விளையாட வந்த தெய்வக்குழந்தையைக் காணவந்தவர்க்கு அளவேயில்லை. யக்ஷகின்னர கீதங்களிடை தேவதுந்துபி இசைந்து ஒலிக்க, அதன் இனிமையில் மயங்கி இம்மாய உலகை யறியாதவன்போல மாயஞ் செய்து, அண்டங்களைக் கடந்தளாவிய தன்னுருவைக் கேவலஞ் சிறு மானிடக் குழந்தைபோலடக்கிக் கொண்டிருந்த அந்த மங்கள உருவைக் கண்டுங்

அரைக்காசுக்குப் போன மானம் ஆயிரம் பொன் கொடுத்தாலும் வருமா?

காணாது திகைத்துத் தம் கண்ணை அதை விட்டு அப்புறந் திருப்பமுடியாமல் பிரமித்து அங்கு நின்ற யாவரும், அக்குழந்தையின் பாதாதி ஸர்வாங்க லக்ஷண ஸௌலப்யத்தில் ஆழ்ந்து அதற்குப் பல்லாண்டிசைத்து ஆசிகூறி வாழ்த்தினர்; பொன்னும் பொருளுமளித்துக் களிகூர்ந்தனர்; ஒருவர்மேலொருவர் வெண்ணெய், பால், தயிர், மங்கள நீர் முதலியவைகளை வாரி யிறைத்து, ஆநந்தக் கடலில் ஆழ்ந்து விளங்கினர். இவ்வாறு நந்தகோபரது புத்ரோத்ஸவக் கொண்டாட்டம் கோகுலமுழுதுமே உத்ஸவமாக விளங்கிற்று.

நிற்க, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கோகுலத்துள் குழந்தையாக அமர்ந்த நாள்முதல் அவ்விடம் செழிக்க வாரம்பித்தது. பட்டமரங்களெல்லாம் தளிர்த்தன; வறண்ட குளமெல்லாம் நீர் நிறைந்தன; காயாமரங்கள் கனிகள் குலுங்கச் செழித்தன; பயிர்களெல்லாம் அழிவற்றோங்கின; கால்நடைகள் நோயற்று விளங்கின; பசுக்கள் அளவிற் கடங்கா அளவு பால் தந்தன; இடையர் சேரி முழுதும் கிளிகள் கொஞ்சவிளங்கின; திருமகளே தனது தலைவனைத் தேடி அங்கு நாடினளெனில், ஓர் தவறாகாது. கன்றுகள் துள்ளிவிளையாடக் கண்ட பசுக்கள் களித்து வெறிக்கப்பார்க்குங்காளைகள் திமிரியோட நோக்கும் ஆயமாதர்கள் தமது பொன்மாலைகளை எறிந்து மயக்குவரென்றால் கோகுலத்திற் குண்டான லக்ஷ்மீகடாக்ஷத்தைப்பற்றி விரித்தல் மிகையன்றோ? இவ்வாறு கோகுலங் காரணமின்றிச் செழிப்பானேனெனக் கம்ஸன் பலமுறையும் சிந்தித்ததுண்டு. அப்பொழுது அவனுக்கு அம்மாயப் பெண்ணுரைத்த மொழியே மனத்தி லுறுத்தும். "அவன்தான் அங்கு ஒருவேளை மறைந்து வளர்கிறானோ" எனவே யவன் எண்ணி எண்ணி ஏக்க முறுவன்.

நந்தகோபன் கம்ஸனுக்குக் கப்பங் கட்டும் ஓர் சிற்றரசன்; விரஜை என்னும் குறுநாட்டுத் தலைவன். ஆகவே அவன் பன்முறையும் மதுரை சென்று கம்ஸனைக் கண்டு கப்பம் செலுத்துவது வழக்கம். ஆனால் அவன் தன் வீட்டிற்குள் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சிறு குழந்தையாய்த் தாமேயமர்ந்த பிறகு, கோகுலஞ் செழித்து, வருமான மதிகமாகவே, அவனுக்கு ஓர் விதப் பெருமையும் சோபையு முண்டாயின; மேலும், அவனது வயோதிக வயதில் குழந்தை பிறந்ததென்னும் ஸந்தோஷ மிகையால் அவன் உள்ளங் கிளுகிளுத்ததும் அவற்றிற்கு இடந் தந்ததென்பது மிழுக்காகாது. ஆகவே, கப்பங்கட்ட வந்தபொழுது அவனது ஏற்றத்தைக் கண்ட கம்ஸன், அதற்கென்ன காரண மிருக்குமென வெண்ணினான். அவனிடத்தேதான் தன்னைக் கொல்லவந்த யமன் ஒருவேளை வளர்ந்து வருகிறானோ என்னும் ஸந்தேஹம் அவனுக் கிருந்தாற் போலவிருந்து உண்டாயிற்று. அது கவலை வேரிட்டு, அவலங் காய்க்கவே வேலைசெய்ய வாரம்பித்தது போலும்!

அந்நாள் அம்மாயப் பெண், தன் கையை விட்டு மேற்பறந்து பேரொளியுடன் மறைந்தபோதே அவன் மனங் கவலையில் ஆழ்ந்தது. தன்னைக் கொல்லும் யமன் வந்திருப்பதாகவே அவன் எண்ணினான். அதை எண்ண எண்ண அவன் பலம் அவனுக் கிருப்பதாகவே படவில்லை. அவன் மனம் நைந்து நைந்து அவனுடைய வீரமும் அடங்கா வன்மையும் அடங்கியே விளங்கின. எனினும் அவன் கொடுமையும் ஸந்தேஹமும் முன்னிலும் அதிக வேகமாக வேலைசெய்தேவந்தன. எங்குபார்த்தாலும் அவனுக்கு அவ்வசரீரி மொழியே காதிற்படும் போலவிருக்கும்; ஸாதாரண உருவங்களும் அவன் முன் வேறுவிதமாகத் தோன்றும். பிராணபயம் என்றால் மனம் எப்படியிருக்கும்? தூக்கிலிடவிருக்கும் மனிதனது மார்பு எப்படிப் படபடக்கும்? தனது அழிவிற்குக் காலங் குறுகிவிட்டதென்ற நம்பிக்கையும் பயமும் அவன் மனதை முற்றுங் கவர்ந்தன. அப்படி வெருண்டவனுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேயல்லவா! இத்தகைய நிலைமையிலிருப்பவனுக்குக் கோகுலத்திலிருந்த நந்தகோபனது ஊர் சிறப்புற்று எங்குமில்லா வளத்துடன் விளைவதாகக் கேட்டால் சந்தேக முண்டாவதும் தவறுமா? அல்லது ஒருவேளை நாய்களுக்கு மோப்பினால் விஷயம் ஏற்படுவது போல நந்தகோபன் விஷயத்தில் ஸந்தேக மேற்பட்டதோ? அது யாருக்குத்தான் தெரியும்? ஒவ்வோர் நல்ல செயலும் தோன்றுமற்றோன்றியும், தோன்றினும் சிறிதுகாலம்மறைந்து விளங்கவேண்டுமாயினும், அது சரியான

அப்பனருமை செத்தால் தெரியும், உப்பின் அருமை உப்பில்லாவிட்டால் தெரியும்.

வலிவுடன் வெளிவரக் கூடிய வழிக்கு இயற்கையே துணை செய்வதுபோலத் தெய்விகமாக அவன்மனத்துள் இச்சந்தேகமுதித்ததுவோ?

பிறக, நந்தகோபனது வரவைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்ட வஸுதேவர் அவன் விடுதிக்குச் சென்று அன்புடன் அவனைக் கண்டு குசலப்ரச்னஞ் செய்து குழந்தையின் பெருமையைக் கேட்கஅவாக்கொண்டு "என் அன்ப! நீ வெகு பாக்யசாலி! இத்தனை நாளாய்ப்புத்திரப்பேறில்லாமையைப்பற்றிக் கவலை கொண்டிருந்தாய். உனக்குப் புத்திரோத்ஸவமுண்டானது எனக்குப் பேரின்பந் தந்தது. உன்னை இப்பொழுது பார்த்தால் நவயௌவனங்குலவுவதாக எவரும் சொல்வர். அன்பரைக் காண்பது ஆனந்தமே தரும். எனினும் பலதுறையில் விளங்குபவர் ஒரேயிடத்துக் கூடிவாழ்தல் இயலாதன்றோ? உனது பண்ணைநிலங்கள் பரிஜனங்கள் முதலிய யாவும் ஸுகமாகவே விளங்குகின்றனவா? ஊர் பீடையற்று விளங்குகிறதா? பசுக்கள் எல்லாம் ஸுகமா? அவற்றிற்குப் புல்லுக்கும் நீருக்கும் குறையொன்று மின்றே?" என வினவினர். மேலும் "என் அன்பா! உன்னாலும் உன் மனைவியாலும் வளர்க்கப்பட்டுவரும் என் குழந்தையும் அதன்தாயும் ஸுகமே விளங்குகின்றனரா?" என்றுவலுடன் கேட்டனர். இம்மொழிகளைக் கேட்ட நந்தன் "அந்தோ! தேவகியிடந் தோன்றிய குழந்தைகள் எல்லாம் கம்ஸனால் கொலையுண்டன. கொல்லாதெஞ்சிய அவ்வழகிய பெண்ணும் வானுலகை நாடி மறைந்தது. விதியே உலகை யாள்வது போலும்!" எனத்தேற்ற வஸுதேவர் "நந்தா, நீ கப்பங்கட்ட இங்கு வந்தனை. வந்தவேலையுமாயிற்று. எங்களையும் பார்த்தாயிற்று. இங்கு நீ அதிக நாளிருக்கலாகாது. இனிமேல்தான் கோகுலத்திற்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படப்போகின்றன. ஜாக்ரதை! ஜாக்ரதை!" என எச்சரித்து நந்தகோபனைக் கோகுலத்திற்குடனே புறப்படும்படி தூண்டினர். வஸுதேவர்சொன்னால் அதில் பொய்யொன்றுமிராதென்பதே நந்தகோபனது திடமான நம்பிக்கை. ஆகவே அவன் கோகுலத்திற்குத் திரும்பிவரும் வழி முழுதும்தனக்கு என்னகேடுவர இருக்கின்றதோவெனச் சிந்தித்து ஹரிநாம ஸ்மரணஞ் செய்துகொண் டிருந்தான்.

தனக்குவமை யில்லாதான் தாள்சேர்ந்தாற்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது [கல்லால்

அன்றோ?

பிறக, தன்னைக் கொல்லப் பிறந்த குழந்தையை வலைபோட்டுப் பிடிக்க கம்ஸன் ஆயத்தம் செய்துகொண் டிருந்தான். அவன் செய்த பிரயத்தனங்களைச் சொல்லவும் தரமா? அக்குழந்தையாக எந்தக்குழந்தை யிருக்குமோவென ஐயமுற்ற அவன், தனது நாட்டிலுள்ள குழந்தைகளையெல்லாம் கொலைசெய்ய மனந்துணிந்தான். இஜ்ஜீவஹிம்ஸைக்காகவேவுகாரர்களாகவும் ஊழியர்களாகவும் உழைத்த துஷ்டர்கள் அநந்தம். இவ்வகை ஊழியத்திற் கமர்ந்தவர் ஆடவர் மாத்திரமல்ல. மாயக்காரிகள், மந்திரவாதிகள், சூன்யவித்தையர் முதல் யாவரும் இக்கொடுஞ் செயற்கு உடந்தையாக உழைத்தனர். கொடுமை புரிய நேரே அரசனே சொன்னால் துஷ்டர்கள் ஏன் ஸம்மதிக்கார்? இத்தகைய துஷ்டர்களுள் பூதனை ஒருவள். இவள் பெருமாயாவி; பொய் வேஷங் கொள்வதில் தேர்ந்தவள்; கம்ஸனது ஏவலுக்குட்பட்டு ஊரிலுள்ள வீடுகள்தோறுஞ் சென்று, நயவஞ்சகம் பேசி, அங்கிருக்கும் சிறு குழந்தைகளிட் மிக்க அன்புகொண்டவள்போல நடித்து, தனது விஷந்தடவிய ஸ்தன்யத்திலிருந்து பாலூட்டி அச்சிசுக்களைக் கொல்ல வழி தேடிக்கொண்டிருந்தாள். இப்பூதனை யசோதை வீட்டிற்கும் வந்தாள்.

அப்பொழுதுதான் குழந்தை தொட்டிலிலாடுவதைக்கண்டு யசோதை,

“கிடக்கில் தொட்டிற் கிழிய உதைத்திடும்
எடுத்துக் கொள்ளில் மருங்கை யிருத்திடும்
ஒடுக்கிப் புல்கில் உதிரத்தே பாய்ந்திடும்
மிடுக்கி லாமையால் நான்மெலிந் தேனங்காய்!’

என்று வியந்து அதன் அழகில் ஈடுபட்டுக் கிடந்தனள். அவளது மனோபவப் பெருக்கை வார்த்தைகளால் வர்ணிப்பதசாத்யம்; அதன் வைபவத்தையும் எழுச்சியையும் கண்டுணர மாட்டாது, கவிஹ்ருதயமும் ஒருவேளை மயங்கும். அக்குழந்தை நெளிந்து, தவழ்ந்து, வளைந்து, குழைந்து, அசைந்து, புரண்டு, நிர்க்குணத்துடன் அநந்த ஆநந்தத் திரட்டெனப் பதிந்து, பார்த்தவர் கண்ணைப் பறிக்கும் பரம உருவாகிக் கிடப்பதைக் காணக்காண அவள் மனத்துள் ஆனந்த வெள்ளந் ததும்பிப் புர

அடிமேலடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும் : : அடியாத மாடு படியாது.

ளும். அதன் அங்கங்கள் ஸர்வ லக்ஷணங்களும் பொருந்தி, இணையற்று இத்தகைத்தெனச் சொல்லமுடியாது விளங்குவதே அவளுக்கு அதிசயத்தில் அதிசயம். நெடுநாளில்லாப் பிள்ளைக்கலியைத்தீர்த்த அந்தச்சேமநிதியைக்காணுந்தோறும் அவள்உள்ளங்கிளைத்து, அன்பு பூரித்து, மார்புகளிலிருந்து தாமே பால்பெருகி வழிந்து, கண்களிலிருந்து யதேச்சையாகப் பொங்கிவரும் ஆநந்தக் கண்ணீருடன் கலந்து மயங்கும். அக்குழந்தையின் அசைவு, அதன் கைகால்கள் அசைதல், அது பிரமித்து விழித்தல், அதன் இளஞ்சிரிப்பு, சிறு அழுகை, இவையெல்லாம் அவளுக்கின்பம் தந்தன. அதன் முகமண்டலத்தைப்பார்க்கப் பார்க்க, உலகில் வேறு மண்டலங்களிருப்பதாகவே அவளுணராள். அதன்மெல்லிய சரீர அமைப்பு, அதன்காந்தி, அழியாவனப்பு, இவற்றுடன்அக்குழந்தையின் பெருமையைப் பற்றி யவள் கொண்ட எண்ணங்கள், விருப்பங்கள்,மனோபாவங்கள் இவையெல்லா மவளை இந்த உலகத்திலிருப்பதாகவே கருதாது, கனவிலேயே ஆழ்த்திவிடும். அவளது அன்பின் பெருக்கை மற்றெப்படி வெளிப்படையாக அறியமுடியும்?

இவ்வாறு,கடவுட்குழந்தையின் பெருமையிலும்,அத்திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தின்ரூபலாவண்யத்திலும் ஈடுபட்டு அவள் மயங்கிச் செயலற்றுக் கிடக்கும் போதுதான், பூதனையங்கு வந்துவிளங்கினாள். அவள், திவ்ய ஸௌந்தரவடிவுடையவள்போலத் தனது மாயையாலுருக்கொண்டு, கண்டார், கைத்தாமரை எடுத்துப் பாற்கடலில் வந்த லக்ஷ்மி யென்றெண்ணி அவளைத் தொடர்ந்துவர, யசோதையும் குழந்தையும் இருக்குங் கூடத்துள் நுழைந்தாள். அவளது மாயா உருவைக் கண்ட எவரும் பேசவும் நாவெழாமல் பிரமித்து விளங்கினர். வந்தபூதனைதொட்டிலிலிருந்தகுழந்தையருகிற் சென்று "என்ன அழகு! என்ன அந்தம்! இத்தகைய குழந்தையைக் காண்பது எளிதன்று. இதன் ஸௌந்தர வடிவைக் கண்ட எவர்தான் இதையெடுக்க ஆசை கொள்ளார்? இதைப் பார்க்கும்போதே எனக்கு அளவற்ற அன்புண்டாகிறது. எனக்குந் தெரியாமல் என் மனங் கிளைக்கிறது. ஆஹா! என் மார்பிலிருந்து பால்பெருகச் செய்யு மிக்குழந்தையை, யானெப்படி எடுக்காமல் இருக்கமுடியும்? என்னப்பனே! உன்னை எடுக்காக் கைகளிருந்தென்ன, போயென்ன?" என்று சொல்லிக்கொண்டே அக்குழந்தையை வெகு ஆதரவுடன் எடுப்பவள்போல அபிநயித்தெடுத்துத் தன் முலைப்பா லூட்டினாள். இச்செயலைக்கண்ட யாவரும் திகைத்து நின்றனர். வேறென்ன அவரால் செய்யமுடியும்?

நிற்க, அப்பூதனையின் ஸ்தன்யங்களிலிருந்து பாலை யுண்ணவாரம்பித்த அத்தெய்வக் குழந்தை என்றுங்காணா உணவைக் கண்டது போல வெகு ஆவலுடன் அவள் முலைப்பாலை உறிய உறிய, அதன் வழியாகவே அப்பூதனையின் பிராணஸ்வாஸமும் அதனுடலுள் கலந்து வந்து கொண்டேயிருந்தது. அதைத் தாங்கமுடியாது, அப்பூதனை "விடு! விடு!" என அலறிக்கொண்டு அக்குழந்தையின் வாயிலிருந்து தனது ஸ்தன்யங்களை விடுவித்துக்கொள்ள முயன்றனள். குழந்தைப் பிடியுங் குரங்குப் பிடியும் ஒன்றல்லவா? அவள் என் செய்வள்? அக்குழந்தை பாலுண்ணும் வேகத்தைத் தாங்கமுடியாது கத்தினள்; கதறினள்; வீறிட்டலறினள். அங்கு ஊரே கூடிவிட்டது. விஷந் தடவிய முலையை வாயிற்றிணித்துக் குழந்தையைக் கொல்லவந்த அவள், யமனது வலையில் தானே சிக்கிக்கொள்ள நேர்ந்ததேயென ஏங்கி ஏங்கி யழுதாள். சிறிது நாழிகைக்குள் அவள் உயிரற்ற பிணமாய்க் கீழே விழுந்தாள். எனினும், வரவரத் தன் சுயரூபமான விகாரத்தை அடைந்துவந்த அந்தச் சவத்தின்மேல் நஞ்சுண்டு களித்த நாயகக் குழந்தை தவழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

அப்போதுதான் யசோதை தன் கனவிலிருந்து தன் குழந்தையைக் காணவந்தாள்? அந்தோ! அவள் கண்டகாட்சி எத்தகைத்து! அக் கோர ராக்ஷஸிமேல்தன் குழந்தையைக் கண்ட அவள் மனம் என்ன பாடுபடும்? பாவனமாகப் பெற்றெடுத்துச்சீராட்டிவளர்த்த குழந்தை பிறர்கையில் பட்டதைக் கண்டதும் அவள் அதற்கு எத்தனை ஆலத்தி, ரக்ஷைகள், திருஷ்டி தோஷத்தைப் போக்கும் பரிகாரங்கள் செய்வள்? அக்குழந்தையின் பெருமையை என்னென்றவள் கொண்டாடுவள்?

'பிறங்கிய பேய்ச்சி முலை சுவைத் துண்டிட்டு
உறங்குவான் போலே கிடந்தவிப் பிள்ளையின்"

அரசன் அன்று கொல்லும், தெய்வம் நின்று கொல்லும்.

அத்புத குணத்தை எடுத்துரைத்து அவள் மெய்ம்மயங்கி அளவற்ற அன்பில்ஆழ்ந்து கிடந்தாள். மற்று அக்குழந்தையைக் கண்ட ஆய மாதர்கள் மூக்கின்மேல் விரல்வைத்து மயங்கி நின்று "ஆயர் புத்திரனல்ல அருந்தெய்வ"மென்றுவாயாரவாழ்த்திப்புகழ்ந்தனர்.

கோபால் ராவ் ஹரி பீடே

GOPAL RAO HARI BHIDE

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்.

என்னும் கவி வாக்கிற்கிணங்கத் தனது சுகத்தை விரும்பாது, செய்யும் வினையிலேயே கவலைகொண்டு பிறரது இன்பத்தை நாடும் எவனும் அவர்களைக் கஷ்டத்திலிருந்து நீக்கிக் கீழ்விழாது தாங்கும் வலிநிறைந்த தூண்போல ஆவன் என்பது திண்ணம். அத்தகையான், கேவல சுகத்தை விரும்பாது, பொதுஜன சௌகர்யத்தையே பெரும் பயனாகப் பெறுவதனால், மக்களுள் பெரியவனாகக் கொண்டாடப்படுவது இயற்கையேயாம். அத்தகையாரது வாழ்க்கையின் வழியைப் பின்பற்றி யாவரும் தமது செய்வினை வழியைச் சரிவரத் திருத்திக் கொள்ளமுடியுமெனவே அவரது ஜீவசரிதம் ஆவலோடு கற்றுணர்ந்தோரால் கவனிக்கப்படும். எனவே, பல பெருங்காரியங்களுக்கும் பொதுஜன இயக்கங்களுக்கும் இயக்கங்கொடுத்து ஊக்கங் குன்றாது உழைத்து விளங்கிய மஹாராஷ்ட்ர அந்தணர் வகுப்பைச் சார்ந்த **கோபால்ராவ்ஹரிபீடே** அவர்களது வாழ்க்கைச் சரிதத்தைச் சற்றுக் கவனிப்பது தவறாகாது.

இவர் பம்பாய் இராஜதானியில் **தானா** என்னும் ஜில்லாவில் **மஹாபாத** க்ஷேத்ரத்தில் சிறந்த வைதிகப் பிராமண வம்சத்து 1843-ம் ௵ பிறந்தவர். வறுமையால் பீடிக்கப்பட்ட இவர் தந்தை, உடலையும் உயிரையும் காக்கும் பொருட்டுக் குடும்பத்தாருடன் **கல்யாண** நகரத்தில் அமர்ந்தனர். இவரது சீமந்த புத்திரர்க்குப் பூனாவில் சிறிய சம்பளத்தில் குமாஸ்தா வேலை கிடைத்ததும் அங்கு கோபால் ராயர் ஆங்கிலம் கற்கும்பொருட்டு அனுப்பப்பட்டனர். தமது தமயனது வரும்படி ஸ்வல்பமாயிருந்தபடியால் கோபால்ராயர் தமது படிப்பிற்காகப் பிறரது ஆதரவையே எதிர்பார்க்க வேண்டியிருந்தது. எனவே, அவரது பத்தொம்பதாம் வயதில் பூனாவில் **ஸிக்னலர்** வகுப்பில் சேர்ந்து அப்பரீக்ஷையில் தேர்ச்சிபெற்று **விஹார** நாட்டில் ரயில் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்தனர். 1865-ம் ௵ அவர் **நாகபுரத்துக்கு** மாற்றப்பட்டனர்.

நாகபுரத்திலிருக்கும்நாளில் அவர்க்கு அவ்விடத்து ரெவினியூ உத்தியோகஸ்தராகவிருந்த தினகர் **ஆனந்தராவ்** என்பவரிடம் பரிச்சய மேற்பட, அவர் கோபால் ராயரது சிறந்த குணங்களைக் கவனித்து அவரை ரயில்வே உத்தியோகத்தைவிட்டுச் சட்டப் படிப்பிற்குப் படிக்கும்படி தூண்டினர். மேலும் அவரே நாகபுரத்து ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களின் அந்தரங்ககுமாஸ்தாவாகக் கோபால ராயருக்கு வேலையைச் சம்பாதித்துக் கொடுத்தனர். இரண்டு வருஷத்திற்குள்ளாக அவர் அக்கச்சேரியின் பிரதான குமாஸ்தாவாக நியமிக்கப்பட்டனர். இதற்குள்ளாகவே அவர் சட்டப் பரீக்ஷையில் தேறி, தமது வேலையை ராஜீநாமா கொடுத்து 1869-ம் ௵ வக்கீல் வேலையில் அமர்ந்தனர்.

கோபால ராயர் கோர்ட் வியவஹாரங்களில் ஜயிக்கக்கூடியவைகளையே, அதாவது நியாயமான கேஸுகளிலேயே வாதித்து, சிறிதும் பயமில்லாமல் விளங்கினதால் அவர் வெகு சீக்கிரத்தில் வக்கீல்களுக்குள் முதன்மை பெற்றாரென்பது அதிசயமல்ல. அக்காலத்து நியாயாதிபதிகள் ராணுவ உத்தியோகஸ்தராயிருந்தபடியால் உடனுக்குடன் தீர்ப்பு செய்வதிலேயே கண்ணாயிருந்தனர். சில சமயங்களில் அவர் தீர்ப்பு நியாய விரோதமாகவும் இருந்தன வென்பது தவறாகாது. வக்கீல்கள் நிர்த்தாக்ஷிண்யமாகத் தமது கக்ஷிகளையெடுத்து அவர்முன் வாதிப்பது, அக்காலத்தில் பெரும் கஷ்டமாக விருந்தும், கோபால ராயர் சிறிதும் பயமின்றி விளங்கின ரென்பது கவனிக்கத்தக்கது. உத்தியோகஸ்தர்கள் கோபால ராயரிடம் சிறிதும் அன்புகொண்டு விளங்கவில்லை. அவரது படபடப்பும் அஞ்சாவன்மையும் அசையாக்கண்டிப்பும் அவர்களுக்குப் பெருந்தடையாக யிருந்தமையால், அவரை எவ்வாறேனும் அடக்கவேண்டு மென்பதே

அவர்களது பேரவா. ஒரு சமயம் ஒரு முக்கியமான கேஸ்விஷயமாகக் கோபாலராவ் வாதித்த காலத்து, அப்போதைய நியாயாதிபதியாக விருந்த கர்னல் ஹூஸீ ஸ்மித் என்பவர்,

பொய்க்கேஸ் கல்பித்ததாகவும், பொய்ப்பத்திரங்கள் ஏற்படுத்தியதாகவும், பொய்சாக்ஷியம் தயாரித்ததாகவும் அவர்மேல் குற்றஞ்சாற்றி, நியாயமான சட்டவழிகளைச் சிறிதும் கவனியாது மேற்சொன்ன கேஸை நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது, இக்குற்றங்களுக்காக அவரைச் சமாதானம் அளிக்கும்படி கேட்டனர்; உடனே அவரது நடத்தையைப்பற்றி ஒழுங்கற்ற விசாரணை செய்யவும் ஆரம்பித்தனர். அப்போது சாயங்கால வேளை. கச்சேரியில் வக்கீல்கள் ஒருவரும் இல்லாமையால் உதவியின்றியே கோபாலராயர் சமாதானம் அளிக்கவேண்டி வந்தது. இராத்திரி நெடுநேரமாயும் கோபாலராயர் வீட்டுக்கு வாராமையால், வக்கீல்கள எல்லோரும் ஏதோ விபரீதம் நடப்பதாயெண்ணி உடனே கச்சேரிக்கு ஓடிவந்து, கோபால ராயருக்கு உதவிசெய்ய விரும்பினர். ஆனால் அவ்வுதவியை ஏற்காது, கோபாலராயர் ஆணித்தரமாகத் தமது கக்ஷியை வாதித்து வெற்றியுடன் வெளிவந்தனர். அதனால் அவரது பெருமையும், உண்மையில் ஆவலும், மேன்மேலும் சிறப்புற்றோங்கின.

கோபாலராபருக்குப் பொது ஜனங்களைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்ற பேராவல் உண்டு. விதவைகளது சுகதுக்கங்களைக்கவனிக்க அவர் வெகுவாய்ப் பாடுபட்டனர்; பெண் கல்வியை விருத்திசெய்ய அபாரமாக உழைத்தனர்; அப்பெண்களுக்கென்றே ஒரு பள்ளிக்கூடத்தையும் அவர் ஸ்தாபித்தனர்; அதற்குக் கவர்ன்மெண்டாரும் உதவிசெய்ய முன்வந்தனரென்பது கவனிக்கற்பாலது. கோபாலராயர் ஏழை எளியவர்களது நிலைமையை உயர்த்தவேண்டி மிகவும் பாடுபட்டு, எப்பதவியிலிருந்து செய்யும் எத்தகைய தீமையையும் தடுக்கத் தீரத்துடன் விளங்கினர். ஆனால் அவரது கடைசி நாட்களில், பொதுஜனச் சீர்த்திருத்தங்களினாலாவது, ராஜரீக இயக்கங்களினாலாவது தம் நாட்டிற்கு வரக்கூடிய நன்மையைக் காட்டிலும், நாட்டின் இயற்கைப் பொருள்களையும் உள்நாட்டுத் தொழில்களையும் விருத்திசெய்வதால் அபாரமான நன்மை ஏற்படக்கூடுமென்று அவர் திடமாக நம்பினர். ஆதலால் அவர் கற்றவர்களையும் புத்தி நுட்பங்கொண்ட வகுப்பினரையும், வியாபாரம், வியவசாயம், கைத்தொழில் இத்துறைகளில் இறங்கும்படி தூண்டினர்; பேச்சாலன்றித் தமது செயலாலும் காட்டவேண்டுமென்ற ஆவலை முற்கொண்டு, அவர் நாகபுரத்தில் விசாலமான புறம்போக்கு ஒன்றை விலைக்கு வாங்கி, அதில் நவீனமான நீர்ப்பாசன முறைகளை அனுஷ்டித்தும், நீர் நிலைகளைக் உண்டாக்கியும், அதில் மதகுகள் கால்வாய்கள் முதலியன கட்டி அதிசயமான பழத்தோட்டமாக மாற்றி, முயற்சியால் வரக்கூடிய பலனை வெளியிட்டனர். அவர் ஒவ்வொரு காலையிலும் மூன்றுமணி நேரம் இத்தோட்டத்தைக் கவனித்து வந்தனர். கிருஷிக முறையைக் கையாண்டு, அவர் கால்நடைகளின் இனத்தை விருத்திசெய்ய விசேஷ இடமிருக்கக்கண்டு, அக்காலத்து விளங்கிய இயக்கத்தை முற்கொண்டு நாகபுரத்தில், பசு ஸம்ரக்ஷண சபை ஒன்றேற்படுத்தி, அதைப் புதிய வழிகளைக் கையாளும்படி செய்தனர். அவர் குடிகளை நேரில்கண்டு, பசுக்களையும் கால்நடைகளையும் விருத்திசெய்வதால் ஏற்படும் நன்மைகளையும், அவைகளிடமிருந்து கிடைக்கக்கூடிய சிறந்த அளவுமிக்க உரமும் அதன் பிரயோஜனமும் இவைகளைப்பற்றியும்

வற்புறுத்திவந்தனர். மேலும், இவ்விஷயமாக ஓர் பெருநிதி கூட்டி, குடிகளுக்கு வேண்டிய காலங்களில் முன்பணங் கொடுத்துதவவும் படி செய்தனர். குடியானவர்கள் கஷ்டப்படும் போது உதவுவதால் ஏற்படக்கூடிய நன்மையைப் பொது ஜனங்கள் உணருமாறு அவர் உழைத்ததல்லாமல். அநீதவிலைக்குப் பயனற்ற மாடுகளைக் கசாப்புக் கடைக்காரர்க்கு விற்பதால் உண்டாகக்கூடிய தீமைகளையும் அவர் ஜனங்கள் மனத்தில் வற்புறுத்தி வந்தனர். அவர் பசுக்கொலை தடுக்கும் பிரசாரத்தை வைதிக தர்மமாகவே வெளியிடாது, பொருளாதாரமுறைக்கு முதல்வழியாமெனப் போதித்து வந்தது இங்கு குறித்தல் இழுக்காகாது. இவ்வகைய ஜீவகாருண்ய முறையிலீடுபட்டு, நமது ராயர் குக்கிராமங்கள்தோறும் சென்று உழைத்தனரென்பதை வள்ளுவருயிருடனிருந்து கண்டிருந்தால் தாமெழுதிய,

"அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று"

என்னுங்குறளைப் பிரசாரஞ்செய்யக் கிடைத்த இந்நண்பனை இறுகத் தழுவிஇணையற்ற இன்பமடைவரென்பது இம்மியும் தவறாகாது. இத்தகைய தர்மவ்ருத்திக்காக, கோபாலராயர் ஓர் வர்த்தமான பத்ரிகையை ஏற்படுத்தி, அதற்கென ஓர் அச்சுக்கூடமும் அமைத்துழைத்தனர். வாயில்லாப் பிராணிகளின் விஷயத்தில் அவர் கொண்ட சிரமத்திற்குக் கைம்மாறு எதுவோ? தனது தர்மத்தைச் செய்வதற்கு ஏதேனும் பலனை அபேக்ஷித்தல் தகுமா!

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு; மாரிமாற்
றென்னாற்றுங் கொல்லோ உலகு?

விவசாயம்,பசுக்களின் பாதுகாப்பு இவ்விஷயங்களில் உழைத்ததுபோலவே,கைத்தொழில் விஷயமாவும் அவர் முயற்சித்து வந்தனர். நாகபுரவாசிகளை அந்த ஜில்லாவில் விளையும் பருத்தியை அயல்நாட்டிற் கனுப்பி நாட்டிற்கு வீணே உண்டாக்கும் நஷ்டத்தைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, அந்நகரத்திலேயே பஞ்சாலை ஒன்றேற்படுத்தும்படி தூண்டினர். முதல்முதல் சிறு முதலே வைக்கப்பட்டது; பின் ஆலைக்காக, ஓர் கட்டிடம் சமைக்கப்பட்டது; அதன் பிறகு யந்திரங்கள் நாட்டப்பட்டன. ஆயினும் வியாபாரிகளும், படிப்பாளிகளும் இவ்விஷயத்தில் தலையிடாது ஒதுங்கியிருந்தனர். ஆதலால் அவ்வாலைக்காகப் பட்டபாடு ஆற்றிற் கரைத்த பெருங்காயம்போல மணமற்றுவிடும் போல விருந்தது. எனினும், ஊக்கங்குன்றாது கோபால ராயர், ஜனங்களைத் தூண்டித் தூண்டி அத்தொழிற்சாலை அழிவடையாது காத்தனர்; தமது அளவு கடந்த சிரமத்தால், அதற்குப் போதிய முதல்சேர்த்து, அவ்வேலையை நோராகக் கவனித்து ஓங்கி விளங்கச்செய்தனர். இச்சாலையே "சுதேசி பஞ்சாலை" எனப்படுவது. அதன் அபார வேலையை இப்போதும் நாகபுரத்துக்குப் போவோர் கவனிக்கலாம்.

க்ஷய வியாதிக்குட்பட்ட கோபாலராயர் இவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்யக்கூடிய சக்தி வாய்ந்திருந்தது மெச்சத் தகுந்தது. அதற்கு அவர் அடங்கா ஆவலும் ஊக்கமும் முயற்சியுமே ஆதாரமாகி யிருந்தன. படாடோப மென்பதின்னதென் றறியாத அவர், பலநாளாகத் தம்மை வருத்திய க்ஷயரோகத்திற்கே 1896ஞ ஜனவரி மீ 4உ விருந்தாயினர். உயர்ந்த அந்தணர் வகுப்பைச் சார்ந்தவரேனும், அவர்க்கல்லாது ஏனையோர்க்கு மேல்வரும் வள்ளுவர் வாக்குப் பொருந்தாதெனச் சொல்லுவ திழுக்காகாது:

"அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்."

தைர்யம்

COURAGE

"வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்."

பாபங்களுள் மிகக் கொடியது பயமே. ஆயுதங்கள் அனைத்தினும் சிறந்தது தைர்யம். "பயந்தவனை ஓர் பூனையும் கொன்று தின்று விடும்." பயங்காளிகள் இருந்தும் இறந்தவர்களே. இந்நடைப் பிணங்கள் உயிர் இழப்பதற்குமுன் பலதரம் ப்ராணனை யிழந்தாலென வருந்துவர். வீரஸ்வர்க்கம் சேரும் க்ஷத்ரியனே இப்பொய்யுடலைத் துரும்பாய் நினைத்து, மரணத்தை ஓர் அணங்கென அணைவன். நீர்ச்சுழி போன்ற புகழை விரும்பி,பீரங்கியின்

அருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய் :: அகத்தி னழகு முகத்தில் தெரியும்.

வயிற்றுட் புகும் தீரன் இஹத்தில் அழிவற்ற புகழும், பரத்தில் வீரஸ்வர்க்கமும் அடைவான். ஜராசந்த, பகாசுர, கீசக, துரியோதனாதி தீரர்களைத் தனித்தனி பொருது அவர்களை உயிர் மாய்த்த அதியற்புத வலிமை வாய்ந்த சிங்கக்கொடி யேற்றிய பீமசேனன்; காலகேய நிவாத கவசர்களை (மாதலி ஓட்டிய இந்திரன் ரதத்திலேறி)ஒற்றைத்தனிவீரனாய்ப் போய் வதைத்துத் திரும்புமுன், வேடவேஷம் பூண்டு வரமருள வந்த ஸாக்ஷாத் பரமசிவனுடன் போர்புரிந்து நடுத்தலையில் அடித்த விஜய காண்டீபமேந்திய அர்ஜுனன்; த்ரோணர், க்ருபர், அச்வத்தாமா, கர்ணன், விச்வகேது ஆதியாம் ப்ரபல வீரர்கள் நாலா பக்கமும் சூழ்ந்தடிக்கையில், அத்தனை பேரையும் தானொருவனே தாக்கி, கால்வேறு கைவேறு தலைவேறு உடல்வேறாகவும், குதிரை யற்ற ரதம், காலற்ற குதிரை, தலையிழந்த யானை, ஸாரத்ய மொழிந்த ரதிகன், மதியிழந்த மன்னர், விதிகிழிந்த வீரராகத் தட்டுக் கெட்டுத் தடுமாறித் திகைக்கும்படி அச்சூரர் யாவரையும் வலியழிக்கவே, 'ஈடும் எடுப்பும் இல்லாத புஜபல பராக்ரமம் அமைந்த இக்காளை மாறுவேடம் பூண்ட கைலைநாதனோ! சூரபத்மனை அழித்த ஸுப்ரஹ்மண்யனோ!' என்று கூறிய ஸகலரும் நடுநடுங்கி உயிர் பதைத்தோடுமாறு யுத்தம் புரிந்த அபிமன்யு; அனைய (பாரத மாதாவின்) இணையற்ற வீரர்களை நினைத்த மாத்திரத்தில், (இப்போது ஒரு பாம்பைக் கண்டால் பத்துக் குட்டிக்கரணம் போட்டோடும்) நமக்கும் கூட, ஆயிரக்கணக்கான எதிரிகளைப் போர்க்களத்தில் அடித்துத் துரத்தும் தீரமும் வீர்யமும் நம்முள் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டாகும் என்பது ஒரு காலும் மிகையாகாது.

தைர்யம் என்னும் ஆயுதம் க்ஷத்ரிய ஜாதிக்கு மாத்திரம் உரித்தானதல்ல. ஸர்வ ஜனங்களுக்கும் அதில் பாத்யம் உண்டு. இம்மாம்ஸமய சரீரத்துக்கு நேரும் ஆயிரக் கணக்கான ஆபத்துக்களினின்றும் நம்மைக் காக்கக் கூடியது இவ்வாயுதமே யன்றோ! ஸர்வ வல்லமை பொருந்தி ஆதியந்தமற்ற ஸ்வயம்புவாயுள்ள நான் அநித்யமும் அழிவுள்ளதுமான இத்தேஹ மாகேன் என்னும் த்ருடஞான முடையோரைப் பாம்பு புலியாதிகள்தாம் என் செய்யும்? உடலின் நினைவை முற்றிலும் இழந்து ஆத்ம பராஜச்ய அனுபவத்தால் ஆனந்தமுற்று "நானே கடவுள்" 'என்னையன்றி வேறொன்று மில்லை' என்று புகன்றமையால் மூடஜனங்களால் மிகவும் கொடூரமான உபாதைகளுக்குட்படுத்தப்பட்ட பூர்வகாலத்து மஹான்களில் (Shamas Tebriz) ஷாமாஸ் டெப்ரிஸ் என்பார் ஒருவர். ப்ரஹ்மஞான அனுபவத்தால், (அனல்ஹாக்) 'நான் கடவுள்' என்று ஸதாகாலமும் கூறிவந்த அவரது தந்தையை, பூமியில் நட்ட ஓர் இரும்புத்தூணின் கூரிய நுனியின் பேரில் (அவரது ஹ்ருதயம் பிளக்குமாறு படுக்கவைத்துக் கீழாக அமிழ்த்துகையில் (அக்குரூரச் செய்கைக்கு வெகுகாலத்துக்கு முன் தொடங்கியே) ப்ரஹ்மாத்மைக்ய ஞான ஆனந்தக்கடலில் ஆழ்ந்திருந்த அம்மஹாத்மாவின் முகதேஜஸானது ஒரு சிறிதும் குறையவில்லை; வாட்டமாவது வியஸனக்குறியாவது காணவில்லை; ஒருபொட்டுக்கண்ணீரும் சிந்தவில்லை. அவர் உடலினின்றும்பெருகிய ரக்தத்தை ஓர் பாத்திரத்தில் பிடித்துக் குடித்த ஓர் மாதின் வயிற்றிலுதித்த ஷாமாஸ் டெப்ரிஸ் ஆனவர் சுக ப்ரஹ்மரிஷிபோல்,பிறந்ததினம் முதல், ஸச்சிதானந்த மூர்த்தியாக விளங்கியும் அவரை அறியாத (காட்டுமிராண்டிகளினும் கடையரான) மூடஜனங்கள், "கடவுள் க்ருபையால் எழுந்திரு" என்று பலதரம் சொல்லியும் பயனற்றுப்போகவே, "என் கட்டளையால் எழுந்திரு"என்று அவர் கூறலும், இறந்த அரசிளங்குமரன் துயில்நீங்கி யெழுபவன்போ லுயிர்பெற்று மீளவே, பொறாமையும்,கோபமும், மூர்க்கமும், வயிற்றெரிச்சலும் தூண்டியதால் அவரது தந்தையைத் தண்டித்தவாறே, அவரையும் கழுவி லேற்றக் கருதிய நிமிஷமே அம் மஹாத்மாவானவர் தமது கைநகங்களால் உடலைக் கீறி, தோலையுரித்து, மாம்ஸத்தை அறுத்து, அப்பாவிகளெதிரில் எறிந்து "விஷம்போன்ற (உலக) விஷய ஸுகங்களை அம்ருதமாய் நினைக்கும் நாய்களே! தின்னுங்கள்" என்று கூறி ஆத்ம மகிமையைக்குறிக்கும் பாட்டொன்று பாடி ப்ராணனை விட்ட கதை இந்தியனாகிய நீ அறியாததோ?

தாழ்வும் துயரும் உற்ற காலையில் தைர்யமும், செல்வமும் உயர்வும் தழைத்தோங்குகையில் க்ஷமை, சாந்தம் ஆதி குணங்களும் உடையவனாய் இருத்தல்வேண்டும் என்று வற்

அடுத்துக் கெடுப்பான் கபடன், தொடுத்துக் கெடுப்பாள் வேசி.

புறத்தும் நமது சாஸ்திரங்களை மறவாதே. ஸர்வ கார்யங்களையும் பிறர் சகாயமின்றியே நிர்வஹித்து நடத்தும் சக்தியையும், பொறுமையையும் சிறுவயதிலிருந்து வ்ருத்தி செய்துவா. நீ செய்யும் தர்மங்களுக்கிடையே தோன்றும் கஷ்டங்கள் அபாயங்களிவைகளை ஒருபொருட்டாய்ப் பாராட்டாதே. உன்கடமையைச்செய்து வருகையில் மரணம் நேரினும், அதைர்யம் அடையாதே. உலகம் முழுதும் ஒன்றுகூடி உன்னை எதிர்த்தபோதிலும் சிறிதேனும் மனம் அழியாதே. அரேபியாவில் தோன்றிய "மஹம்மத்" என்னும் மஹானைப்போலவே, உன் கார்யங்களில் த்ருடபக்தியும் உன் வீர்யத்தில் உயர்ந்தநம்பிக்கையும் வைத்துவா. மெலிந்தோர்இழிந்தோர்களை ஆதரித்துயர்த்துவது உன் கடன் என்றறி. உனது அரசன் அல்லது தேசத்தின் நன்மைக்காக உன்ப்ராணனையேபலிகொடுக்கச் சமயங்கள் நேர்ந்தால், சந்தோஷத்துடன் தயாராயிரு; ஒருபோதும் அதைர்யப்படாதே. பிறரையும் எக்காரணம்பற்றியேனும் அதைர்யப்படுத்தாதே. ஏனெனில் பயங்காளித்தனமே எல்லா வியாதிகளினும் மிகக் கொடியது.

✓சமுத்ர குப்தன்

SAMUDRA GUPTA

நமது பரதகண்டத்தில் முன்னாளில் பிரபலமாக ஆண்டு,தம் புகழைப் பரப்பிச்சென்ற முடிமன்னர்கள் பலருண்டு. அவரது வீரச் செயல்களும், கொடை வன்மையும், மனத் தூய்மையும் அக்காலத்து உடனிருந்த புலவர்களால் வாயாரப் புகழப்பட்டுள்ளன. சில மன்னரைப்பற்றிய செயல்கள் கல்மேல் வரையப் பட்டுள்ளமையால், என்றென்றும் அவரது புகழ் இவ்வுலகில் நிலவுவதாகின்றது. ஆயினும் காலத்தின் கொடுமையாலும், பரதகண்டம் அடைந்த பல மாறுபாடுகளாலும், நாம் ஒருவாறு அன்னோரை மறக்கலாயினோம். அவரது சிலாசாஸனங்களும், அவரைப்பற்றித் தெரிவிக்கும் நூல்களும் நாளடைவில் மறைந்து போயின வாயினும், சென்ற சில ஆண்டுகளாக சிலாசாஸனப் பரிசோதகரது அரிய ஆராய்ச்சிகளாலும், ஏடு தேடிச் சேமித்துவைக்கும் இயல்புடைய நம்மவரது பெரிய முயற்சியாலும், அவை மறுபடியும் உலகத்தாருடைய கண் பார்வைக்கு அவ்வப்போது கொண்டுவரப் படுகின்றன. இவை மூலம் நம் பாத கண்டத்தில் வாழ்ந்து வெற்றிப் புகழ் விளைத்த வீரர்களையும், மதிநலம் பழுத்து மாண்புடன் அரசு நடாத்திய மன்னர்களையும் நாம் தற்போது அறிந்துகொள்வது எளிதாகின்றது.

இவ்விதம் காலாந்தரத்தில் மறக்கப்பட்டுச் சின்னாளாக மறுபடியும் ஜனங்களது ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டவருள் **சமுத்ர குப்தன்** முக்யமானவன். இவ்வரசனதுவீரச்செயல்கள் யாவராலும் போற்றத்தகுந்தவை. தன் காலத்திலிருந்த முடிமன்னர்கள் பலரையும் வென்று இந்திய ஏகசக்ராதிபத்யத்தைக் கைக்கொண்டு, நிலவுலகை ஒருகுடைக்கீழ் ஆண்ட உத்தம வீரருள் வீரன்; வரையாத வள்ளண்மையை இயல்பாகவுடையவன்; இசைநூற்பயிற்சியில் இணையில்லாதவன். சாஸ்திர ஆராய்ச்சியையும் கவிபாடுவதையும் தன் பொழுது போக்காகக் கொண்டவன். இசைநூற் புலவர்களும், பாவலர்களும் வறுமையெனும் வெப்பம் தாங்காது ஒதுங்குவதற்கு நிழல் போன்றவன். இமயமுதல் ஈழம் வரையிலும், ஆக்ஸஸ் (Oxus)முதல், அஸாம் வரையிலுமுள்ள நாடுகளுடன் வெற்றிமூலமாகவும், உடன்படிக்கை மூலமாகவும் தன் நாட்டிற்குச் சம்பந்தம் உண்டாக்கினவன். இத்தகைய மேதாவியின் சரித்திரத்தை அறிவது நமக்கு உள்ளக் கிளர்ச்சியையும், பேரறிவையும் பெரியோரது சரித்திரத்தில் சுவையையும் ஊட்டும் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

இவ்வரசன், கி. பி. 4-ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில்பாடலீபுரத்தில்பேரரசுநாட்டிப் பெரும்புகழ் கட்டிக்கொண்ட **குப்தவம்சத்திற்** பிறந்தவன். இந்த வம்சத்திற்கு மூலபுருஷன் சந்திரகுப்தன் என்பான். இவன் பாடலீபுரத்திலோ அல்லது அதற்குச்சமீபத்திலோஇருந்த ஒருசிற்றரசன். இவன் கி. பி. 308-க்கு ஸமீபத்தில் லிக்கவி என்ற தொல்குடியில் பிறந்த குமாரதேவி என்ற பெண்ணரசியை மணந்து கொண்டான். இந்த லிக்கவி குடியைச் சேர்ந்தோர் புத்தர்காலந் தொட்டுப் பெருங்கீர்த்தி

அல்பனுக்கு பவிஷு வந்தால் அர்த்த ராத்திரியில் குடை பிடிப்பான்.

யுடன் விளங்கிய வீரசூரர்கள். புராதன பௌத்த நூல்களில் இவரது ஆண்மை பலபடப் பாராட்டப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் குமாரதேவி விவாகத்திற்கு முன்பு 800 வருஷங்களாக அவரது சரித்திரம் பகுதிகளில் பல மறதியின் வாய்ப்பட்டு மாண்டுபோயின. எஞ்சி நின்றவை ஒரு சிலவே. இந்த வம்சத்தார்கள், நேபாளத்தை வென்று ஆண்டதோடு, அங்கு கி. பி. 111-ல் ஒரு சகாப்தத்தைத் தொடங்கினரென்றும் தெரிகின்றது. இவர்கள் முன்னாளில் வைசாலியில் பிரபலமாக ஆண்டுவந்தபோது, இவர்க்கும் பாடலீபுர அரசர்களுக்கும் அடிக்கடிப் போர் நிகழ்ந்து வந்தது. இவரது முன்னேற்றத்தை ஒடுக்குவதற்கும் படையெழுச்சிகளைத் தடுப்பதற்கும் மகதநாட்டரசர்கள் பாடலீபுரத்தில் உயர்ந்ததோர் அரண் சமைத்தனர். பின்னாளில் மகத நாடு நிலைகுலைந்து போனபோது, இவர்கள் பாடலீ நகரைக் கைவசப்படுத்திக்கொண்டு திறமையுடன் ஆண்டுவந்தனர் என ஊகிக்க இடமுண்டு. குமாரதேவியின் மணம் அதுவரை இருட்டறையிலிருந்த குப்த அரசர்களைத் திடீரென்று வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவந்துவிட்டது. இந்த விவாகத்தின் மூலம் சந்திரகுப்தனுக்கு லிக்கவி வம்சத்தாரது பேரும், கீர்த்தியும், செல்வாக்கும், நாடும் கிடைத்தன. அதனால்அவனதுசிற்றரசு பேரரசாகிவிட்டது. நாளடைவில் அவனது இராஜ்யம் தழைத்தோங்கிற்று. சுற்றிலுமுள்ள மன்னர்கள் அவனுக்குத் திறையிடும் நிலைமைக்குத் தாழ்ந்துவிட்டனர். சந்திரகுப்தனும் மகா ராஜாதிராஜன் என்ற பட்டத்தைப் புனைந்து கொண்டான். தனது பிரதாபத்திற்கு அறிகுறியாகத் தன் பேராலும் தன் மனைவி பேராலும் லிக்கவி குடிப் பேராலும்ஒருங்கேநாணயங்கள்செய்து வழங்கி வந்தான். லிக்கவி வம்சத்துப் புத்ரீ ரத்தினத்தால் இந்தக் குப்த வம்சம் விருத்திக்கு வந்ததை நெஞ்சார நினைத்து, சந்திரகுப்தன் மகனும் அவனுக்குப்பின்சக்ரவர்த்தியுமான சமுத்திரகுப்தன் தன்னை லிக்கவி வம்சத்துப் பெண்மணியின் புத்திரனென்றே எப்போதும் புகழ்ந்துகொள்வான். சந்திரகுப்தனது ராஜ்யம் பிரயாகை வரையுமுள்ள கங்கா பிரதேசம் முழுவதும் பரவியிருந்தது. நீர் வளமும் ஜன நெருக்கமும் இங்குத்தான் அதிகம்.

மௌரிய அரசர்களது ஆட்சிக்குப் பிறகு சீர்குலைந்து உட்பகை புறப்பகைகளால் தளர்ச்சியுற்றிருந்த பரதநாட்டை புனர் உத்தாரணஞ் செய்து மறுபடியும் தலையெடுக்கும்படி செய்த மன்னன் சந்திரகுப்தன்தான். இவ்வரிய காரியத்தைச் செய்ததற்காக இவன் மகுடாபிஷேகஞ் செய்துகொண்ட தினத்திலிருந்து [26 - 2 - 320 கி. பி.] **குப்தசகாப்தம்** என்றவோர் சகாப்தம் தொடங்கப்பட்டது.

சமுத்ரகுப்தனது வீரம், அஞ்சாமை முதலிய குணங்களைக்கண்டு இவனே தனக்குப் பின் பட்டத்திற்கு உரியவனெனச் சந்திரகுப்தன் தீர்மானித்திருந்தான். அவ்வாறே தந்தை இறந்தபிறகு 326-ல் சமுத்ரகுப்தன் மகுடஞ் சூடினான். முடிதரித்தது முதல் தன்நாட்டைச் சூழ்ந்துள்ள வேற்று நாடுகளை ஜெயித்துத் தன் நாட்டைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற அவா அவன் மனதில் குடிகொண்டிருந்தது. இது அந்நாளில் முடிதரித்தோர் யாவர்க்கும் இயற்கையாக எழும் ஒரு தீக்குணம். இத்தீக்குணம் இந்நாளிலும் உலகிலுள்ள சில மன்னர்களிடம் அநேகமாய்க் காணப்படுகின்றது. ஆதலின்,

> வையகம் காவலர் வழிமொழிந்து ஒழுகப்
> போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொருஅது
> இடஞ்சிறிது என்னும் ஊக்கம் துரப்ப
> ஒடுங்காவுள்ளத்துடன். —(புறநானூறு)

சமுத்திரகுப்தன் பிறவரசர்களை வென்று அவர்களை வணங்கும்படி செய்ய முயல்வானாயினன். இவனது திக்குவிஜயச் செயல்களும், இவன் வென்ற அரசர்களும், இவன் அடக்கிய வம்சத்தார்களும், இவனைப்பற்றிய இன்னும் பல விஷயங்களும் இவனது ஏவலால் வடமொழியில் உரையிடையிட்ட ச்லோக ரூபமாக ஹரிசேனன் என்ற இவனது ஆஸ்தான பண்டிதனால் செய்யப்பட்டு, அசோக சக்ரவர்த்தி நாட்டியவோர் சிலா லிகித ஸ்தம்பத்தின் பின்புறத்தில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இருவித கல்வெட்டுக்களையுமுடைய ஸ்தம்பம் இப்போது பிரயாகைக் கோட்டைக்குள் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. அசோகன் சாஸன பாஷை வேறு. இவனது சாஸன பாஷை வேறு. அசோகன் புத்த தர்மத்தைப் பரப்புவதற்காக அக்கல்தூணில் பௌத்த நீதிகளைப் பொறித்து வைத்தான். இவன் தன் புகழ் நிலைபெறுவதற்குத் தன் திக்கு விஜயத்

அடுக்குகிற அருமை தெரியுமா உடைக்கிற நாய்க்கு ?

தையும் தான் செய்த ரணவீரத்தையும் பொறிக்கச் செய்தான். இச்சிலா சாஸனமில்லாமற்போனால், சமுத்திரகுப்தனது வீரமும் பிரதாபமும் நஷ்டமாகிவிடும்.

இவனது சிலாசாஸனப்படி இவனது படையெழுச்சி நான்கு கூறுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இவன் தக்ஷிணத்திலிருந்த பதினோரசர்களையும் ஆரியவர்த்தத்திலிருந்த பெயர் குறித்த ஒன்பது அரசர்களையும் வேறு பல அரசர்களையும் அரணியங்களில் வசித்துவந்த பல சிற்றரசர்களையும், தன் நாட்டு எல்லைப்புறத்திலுள்ள தேச அரசர்களையும் குடியரசுகளையும் வென்றானென்று சாஸனம் கூறுகின்றது. இன்னும் இவனது ஆட்சிக்குள் வரஇயலாத பல வேற்றரசர்களுடனும் இவன் சம்பந்தம் பெற்றிருந்ததாகவும் அது கூறும். இதில் கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் யாவும் அவையவை நடந்த காலமுறைப்படி வரையப்பட்டனவாக விளங்கவில்லை. அவை யாவும் சமுத்திரகுப்தன் இறப்பதற்கு முன்பு செதுக்கப்பட்டன என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை.

இனி இவனது திக்கு விஜயத்தைப்பற்றிச் சற்று விசாரிப்போம். பண்டைக்காலத்தில் பேரும் புகழும் விரிய ஆண்டுவந்த மௌரியர்களைக் காட்டிலும் மேன்மை பெறவேண்டுமென்பது அவனது கருத்து. ஆதலின் மௌரிய சக்கிரவர்த்திகளின் ராஜ்ய எல்லைகளைத் தாண்டித் தன் அதிகாரஞ் செல்லவேண்டுமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டான். இவனது நாடு தொடக்கத்தில் பிரயாகைமுதல் வங்காளம் வரை தொடர்பாக இருந்தது. ஆரியாவர்த்தத்திலுள்ள பிற நாடுகளையும் அடக்கி ஆண்டாலொழிய இவன் தென்னாடுகளைக் கைப்பற்ற அடிகோலுவது இயலாது. இதனால் ஆரியநாடுகளைத் தன்னடிப் படுத்துவது முதல் காரியமாக ஏற்பட்டது. அதற்குத் தகுந்த ஒருபலத்த சேனையைத் திரட்டிக்கொண்டு தன் தகப்பனால் தாக்கப்படாத கங்காதீர நாடுகளின்மேல் படையெடுத்துச் சென்றான். ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எண்பதின்மரது நாடுகளைக் கவர்ந்து அவ்வரசர்களை வேரறுத்துவிட்டதாக சாஸனம் விருதுகூறுகின்றது. பெயர் குறித்துக் கூறப்பட்ட இந்த ஒன்பது அரசர்களில் பத்மாவதி (நார்வார்)யில் ஆண்ட கணபதி நாகனைத் தவிர மற்ற அரசர்களது பேரும் ஊரும் நமக்குப் புதியனவாக இருக்கும். இவர்களைப்பற்றிய விஷயங்கள் சிறிது சிறிதாக ஆராய்ச்சியால்தான் விளங்கவேண்டும்.

தென்னாட்டுப் படையெழுச்சிக்கு முன்பு, வட இந்தியாவை அவன் ஒரு குடைக்கீழ்க் கொண்டுவந்திருக்கவேண்டுமென்பது நிச்சயம். அதன்பிறகுதான் இவன் தென்திசையை நோக்கிச் சென்றிருப்பான். தக்ஷிணத்திலுள்ள நாடுகளைக் கைப்பற்றுவதற்குவேண்டிய சேனைகளைத்திரட்டுவதற்கும் அவர்களுக்குவேண்டியவற்றைத்தேடிச் சேமிப்பதற்கும் சில வருஷங்கள் சென்றிருக்கும். இவனுக்கு முன்பு பல ஆரியமன்னர்கள் விந்திய பர்வதங்களைக்கடந்து சென்று, பல நாடுகளை அமைத்து ஆட்சி செய்துள்ளார்களாயினும், அவரது படையெழுச்சியெல்லாம் தெற்கே வெகுதூரஞ் செல்லவில்லை. மௌரியர்கள் மட்டும் தெற்கே பொதியமலைவரைச் சென்று பாண்டியர்களைப் பணிவித்தார்கள் என்று தமிழ்ப் புராதன நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆயினும் அவர்கள் சமுத்திரகுப்தனைப்போல அவ்வளவு மும்முரமாகப் பல நாடுகளின்மேல் படையெடுக்கவில்லை. திக்குவிஜயம்செய்து பரதகண்டத்தில் முன்னாளில் புகழ்விளைத்து இன்றைக்கும் பல்லோருடைய நாவிலும் நெஞ்சிலும் வசித்து வரும் தசரதர் யுதிஷ்டிரர் முதலிய சுத்தவீரர்களைப்போலத் தானும் பெயர் படைக்கவேண்டுமென்ற அவா சமுத்திரகுப்தனது மனதைவிட்டு அகலவில்லை. தென்னாடுகளை வெல்லுவதற்கு வேண்டிய யாவும் சேகரித்தபின்பு அவன் யுத்தகோலம் பூண்டு நாற்படைகளுடன் மிக்க கம்பீரமாகத் தலைநகராகிய பாடலீபுரத்தை நீங்கித் தென்திசை நோக்கி பூவலமாகப் பிரயாணமானான். சூட்டியாநாகப்பூர் மார்க்கமாக ஸத்புராமலைத் தொடரின் கிழக்கே வந்து, பரதகண்டத்தின் கிழக்குத் தீரத்தை அங்கு நின்றும் அணுகி, மகாநதி தீரத்திலுள்ள தக்ஷிண கோசலத்தை ஆண்டுவந்த மகேந்திரனை முதன்முதல் வென்றான். பின்பு அதை அடுத்துள்ள காடுகளில் வசித்துவந்த சிற்றரசர்களை ஒருவர்பின் ஒருவராக முறியடித்தான். இவனது படைப் பெருக்கத்திற்கும், அணிவகுப்புக்கும், ஆயுதச்சிறப்பிற்கும் முன் எது நிற்கும்?

(தொடரும்.)

அடியென் றழைக்கப் பெண்டீர் இல்லை, ஆண் எத்தனை, பெண் எத்தனை என்கிறதுபோல.

கிருஷிகருக்குதவும்பட்சிகள்

BIRDS USEFUL TO AGRICULTURISTS

பெரிய கருஞ்சிட்டு

இந்தப் பட்சிக்கு இந்துஸ்தானியில் தயால் என்றும் தெலுங்கில் பெத்த நலஞ்ச்சி யென்றும் பெயர் வழங்கிவருகிறது.

ஆண் பட்சியானது பெண் பட்சியைவிடச் சற்று வித்தியாசமுள்ள நிறமுடையதாய்த் தோன்றும். ஆண்பட்சிக்குத் தலை, கழுத்து, நெஞ்சு, மேல் உடல், வால்தூவிகளில் மத்தியிலிருப்பவை இவையெல்லாம் பளபளப்பான நீலந்தோய்ந்த கறுப்பு நிறமுள்ளன. சிறகுகளும் கறுப்பாகவேதா னிருக்கின்றன. என்றாலும், அவைகள் பளபளப்புள்ளவை யல்ல. உடலின் அடிப்பக்கம் முழுவதும் வெண்மையா யிருக்கும்.

பெண் பட்சி ஆண் பட்சியைப் பார்க்கிலும் மங்கின வர்ணமுள்ளது. அதன் நெஞ்சு சாம்பல் நிறமுள்ளதா யிருக்கும்.

இந்த ஜாதிப் பட்சிகள் சுமார் 8½ அங்குல நீளமுள்ளன. அதில் வால்மட்டும் 3¼ அங்குல நீள மிருக்கும். செட்டைகள் சுமார் 4 அங்குல நீளமுள்ளன.

இவைகள் வெகுவாய் அநேகருக்குத் தெரிந்த பட்சிகள். இவ்விராஜதானியில் சமபூமியுள்ள பாகங்களிலும், மலைநாடுகளில் சமுத்திர மட்டத்துக்குமேல் 5000 அடி உயரம் வரையிலும் இந்தப் பட்சிகளைப் பார்க்கலாம். அவைகள் ஜோடி ஜோடியாகவே சஞ்சரிக்கின்றன. அடிக்கடி வீட்டின் மோட்டு மூலைகளிலும், உச்சிகளிலும் ஸந்தோஷத்துடனும் உல்லாசத்துடனும் ஆண்பட்சியானது பெண் பட்சியுடன் சல்லாபிப்பதுபோல் மனோகரமான சங்கீதங்களைப் பாடிக்கொண்டு, இங்குமங்கும் சென்று, விளையாடிக்கொண் டிருக்கும். மனிதரைக் கண்டாலும் பழகிய பட்சிகளைப் போலவே தம்பாட்டில் பாடிக்கொண் டிருக்குமே யல்லாது, அவர்கள் மிகவும் சமீபத்தில் சென்றாலொழிய அவைகள் பறந்தோடிப் போவதில்லை. காலையிலும், மாலை நேரத்திலும், அவைகள் பாடும் கீதம் மிகவும் இனிமையா யிருக்கும்.

வீட்டுச் சுவர்களிலுள்ள துவாரங்களிலும், மோட்டு மூலைகளிலுள்ள ஓடுகளின் இடையிலும், மரங்களிலும், முட்புதர்களிலும் அவைகள் கூடுகட்டி முட்டையிடுகின்றன. ஒரு வீட்டில் அவைகள் கூடுகட்டி வசித்து, அந்த வீட்டில் வசிக்கும் ஜனங்கள் அப்பட்சிகளிடத்திலும் அவைகளுடைய கீதத்திலும் பிரியமுள்ளவர்களா யிருக்கும் பட்சத்தில், அவர்கள் மிகவும் அதிர்ஷ்டசாலிக ளென்றே சொல்லவேண்டும். ஏனெனில் பிரதிதினமும் குறிப்பிட்ட காலங்களில் அவைகள் அந்த வீட்டின் மோட்டுச்சியிலோ மூலையிலோவந்துட்கார்ந்துகொண்டு அதிகசல்லாபத்துடன் உல்லாசமாய்ப் பாடிக்கொண்டிருக்கும். அவைகளைத் தொந்தரவுசெய்து விரட்டிவிடாமல்மட்டும் ஒரு பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் அவைகளின் பாடலை வெகுநேரங்கேட்கலாம்.

இந்த ஜாதிப் பட்சிகளுக்கு விட்டில்கள், புழுக்கள் சிறுவண்டுகள் முதலான பூச்சிகள் தான் ஆகாரம். பயிர் செய்திருக்கும் பாத்திகளில் இவைகள் வந்துட்கார்ந்துகொண்டு, தோட்டக்காரன் களைக்கொட்டு கொண்டு தோண்டிக் களையெடுப்பதுபோலத் தங்கள் மூக்கலகுகளால் மண்ணைத் தோண்டிக் கிளறி, அங்கே மறைந்துகொண் டிருக்கும் அநேக பூச்சிகளைப் பிடித்துத் தின்பதை ஊன்றிக் கவனித்தால் தெரியவரும். இதனால் இளம் பயிரைத் தின்னும் பூச்சிகள் தொலைந்து போவதுடன், பயிர்களின் வேர்களுக்கு அவசியமான காற்றோட்டமும் பிராணவாயுவும் கிடைக்க ஹேதுவுண்டாகிறது. ஆகவே இப்பட்சிகள் கிருஷிகருடைய சம்பளமில்லாச் சிப்பந்திகளில் சேர்ந்தவைகள். எனவே, இப்பட்சிகளைக் காப்பது கிருஷிகருடைய கடமையாகும்.

கருஞ்சிட்டு

இந்தப்பட்சிக்கு இந்துஸ்தானியில் கால்சூரி என்றும் தெலுங்கில் நலஞ்ச்சி யென்றும் தமிழ்நாட்டில் சில இடங்களில் கருஞ்சிட்டென்றும் வேறுசிலஇடங்களில் வண்ணாத்திக்குருவி யென்றும் பெயர் வழங்கிவருகிறது. சாதாரணமாய் ஜனங்களுக்கு இந்தப் பட்சி நன்றாய்த் தெரியும்.

ஆண்பறவை பளபளப்பான கறுப்பு நிறமுள்ளது. சிறகுகளில் ஒரு வெள்ளைப் புள்ளி

மட்டு மிருக்கும். நடுவயிறும் வாலடியிலுள்ள உரோமங்களும் சிவப்புத் தோய்ந்த மங்கல் நிறமாயிருக்கும். பெண்பறவை பளபளப்பில்லாத மங்கலான புகைபடிந்த அறை போன்ற வர்ணமுள்ளது; வாலும் சிறகுகளும் அதிக கறுப்பா யிருக்கும். வாலடியிலுள்ள உரோமங்கள்சிவப்புத்தோய்ந்த மங்கல் நிறமாயிருக்கும்.

இந்தப் பட்சிகளின் நீளம் சுமார் 6 அங்குலமிருக்கலாம்; அதன் வால் $2\frac{3}{4}$ அங்குலமும், சிறகு 3 அங்குலமும் இருக்கும்.

இவைகள் சாதாரணமாய்க்கிராமங்களிலும், கோபுரங்களிலும், பழைய கட்டிடங்களிலும், மண்சுவர்களிலும் இருக்கக் காணலாம். சில வேளைகளில் வீட்டுமோடுகளின்மேலும் சுவர்களின்மேலும் இருந்துகொண்டு, வீட்டுத் தாழ்வாரங்களிலும் வேளாவேளைகளில் வீடுகளுக்குள்ளும் பறந்துசென்று சிறுசிறு பூச்சிகளைப் பிடித்துத் தின்னும். வீடுகள் கிராமங்களின் அருகில்மட்டுமன்றி,கல்லாம்பாறைகளிலும் குன்றுகளிலும் இவைகள் சாதாரணமாய்க்காணப்படும். பனங்காடுகளிலும்ஈச்சமரங்களிலும் இந்தப்பட்சி அடிக்கடி காணப்படும். இது தனிமையாகவும் ஜோடியாகவும் நிலத்தின்மேல் தத்திச்சென்று வேகமாகக் குதித்துப் பாய்ந்து பறந்து ஓடும்; பூச்சிகளைப் பொட்டென வாயில் கௌவிக்கொள்ளும். இப்படி ஐந்தாறு பூச்சிகளைப் பிடித்துத்தின்றவுடன் வீட்டு மோட்டின்மேலாவது, மரத்தின் மேலாவது முன்னிருந்த இடத்தில் போய் உட்கார்ந்து கொள்ளும். இந்தப் பட்சிக்கு ஒருவிசேஷ பழக்கமுண்டு. அது என்னவெனில், எப்போதும், அதிலும் முக்கியமாகப் பூச்சிகளைத் தின்னும்போது அது தன் வாலைத் திடீர்திடீரென்று மேல்தூக்கித் தன் தலையை மூடும்விதமாய் அவ்வளவு உயரத்துக்குக் கிளப்பிக்கொண்டிருக்கும். இதனாலேயே அநேகர் இக்குருவியை இனங் கண்டுபிடிப்பர்.

இதுபாறைஇடுக்குகளிலும்வீடுகளிலுமுள்ள துவாரங்களிலும், அல்லது,மண்சுவர்ப்பொந்துகளிலும் கூடுகட்டி முட்டையிடும். ஆண்பறவையானது வீட்டின் மேலிருந்தாவது மரத்துச்சியிலிருந்தாவது மிகவும் இனிமையாக அடங்கிய குரலிற் பாடும்.

இந்த ஜாதியைச்சேர்ந்த இன்னொரு பட்சியும் கிருஷிகருக்கு உபயோகமுள்ளது. இந்தச் சிட்டுக்குருவி ஜாதிகளில் அநேகம் பூச்சிகளைத் தின்பனவா யிருந்தாலும், அவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் பற்றி எழுதுவது அசாத்தியமானதால் ஒன்றைப்பற்றிமட்டும் சில விவரங்கள் தெரிவிக்கிறோம். எல்லாச் சிட்டுக்குருவிகளும் உபயோகமுள்ள பறவைகள். அவைகள் எல்லாவற்றையும் காப்பாற்ற வேண்டும்.

வெள்ளைச்சிறகுள்ள கருஞ் சிட்டுக்குருவி

இதற்கு இந்துஸ்தானியில் காலாபிடா என்றும், தெலுங்கில் கம்பலஞ்சிசி யென்றும் பெயர். இது சாகுபடியாகும் நிலங்களிலும் வேலிகளிலும் தோட்டங்களிலும் வெளியாயுள்ள விடங்களிலும் காணப்படுகிறது. மலைகளிலுங் காடுகளிலும் இது அகப்படுவதில்லை. ஆண்பறவை கறுப்பு நிறமுடையது; சிறகுகளில் ஒருவெள்ளைப்பட்டையுடையது; வால் தூவிகளிலும் அடிவயற்றிலிருந்து வால்வரையிலும் வெண்மையான உரோமங்களுள்ளது.

பெண்பறவை மங்கல் வர்ணமுள்ளது. ஆண்பறவையில் வெள்ளை நிறம் விழுந்திருக்கும் பாகங்கள் எல்லாம் பெண்பறவையில் மங்கியசிவப்பு நிறமுள்ளனவா யிருக்கும். சிறகுகளின் மேல்தூவிகள் பிரகாசமுள்ள சிவப்பு நிறமுள்ளன. இது மொத்தத்தில் சுமார் 5 அங்குல நீளமுள்ள சிறுபட்சி. அதன் வாலின் நீளம் சுமார் $2\frac{1}{4}$ அங்குலமும் செட்டைகள் $2\frac{3}{4}$ அங்குலமும் இருக்கும்.

இந்தப் பறவையும் பூச்சிகளையே தின்று ஜீவிக்கிறது. சாதாரணமாய் நிலத்தின்மேலுள்ள பூச்சியை இது பாய்ந்து பிடித்துக்கொண்டு மறுபடியும் தான் உட்கார்ந்திருந்த இடத்துக்குப் பறந்துபோவதை எல்லாரும் கவனித்திருக்கலாம். பெண்பறவை முட்டையிடப் போகும் காலத்தில், ஆண்பறவை வெகு இனிமையான சிறு குரலில் பாடுவதுண்டு.

:: :: விவேக போதினி :: ::

இரண்டாம் தொகுதி நீங்கலாக, மற்றையத் தொகுதிகள் விலைக்கு அகப்படும். சில காப்பிகளே கைவச மிருப்பதால், வேண்டுவோர் தாமதியாது எழுதிப் பெறவேண்டும். பயிண்டு செய்த ஒவ்வொரு வருஷப் பிரதியின் விலை ரூ 5. ஒன்பது தொகுதிகளையும் சேர்த்து வாங்கும் சந்தாதாருக்கு ரூ. 40.

அடித்து வளர்க்காத பிள்ளையும் முறுக்கி வளர்க்காத மீசையும் வாய்க்குள் ஏய்க்கும்.

8382

இந்திய பூர்வ அரசியல்

A NCIENT HINDU POLITY

மந்திராலோசனைச் சபை

அரசன் தனது மந்திரிகளைத் தனித்தோ அல்லது சேர்த்தோ அவர்களது அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்கலாம். தங்களது அபிப்பிராயங்களுக்கு ஆதாரமாக அவர்கள் உரைக்கும் முகாந்தரங்களைக்கொண்டு அவர்களது திறமையை அறிந்துகொள்ளலாம்.

மனுவின் சீடர்கள் மந்திராலோசனைச் சபையில் மந்திரிகள் பன்னிருவர் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

பிரகஸ்பதியின் சீடர்கள் அதில் பதினாறு மந்திரிக ளிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஆனால் கௌடில்யர் அரசனது மந்திராலோசனைச் சபையில் அவனது இராஜ்யத்துக்கு அவசியமான அளவு மந்திரிகள் இருக்கவேண்டுமென அபிப்பிராயப்படுகிறார்.

அவஸரகாலங்களில் அரசன் தனது மந்திரிகளையும் மந்திராலோசனைச் சபையையும் அழைத்து, நடக்கவேண்டிய காரியத்தைக் குறித்து அவர்களுடன் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டும். அவர்களில் பெரும்பான்மையோர் சொல்லுவதையே அரசன் ஏற்று நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

மேற்கூறிய விஷயங்கள் கௌடில்யருடைய அர்த்த சாஸ்திரத்திலிருந்து வெளியாகின்றன. பூர்வத்தில் இந்தியாவில் அரசன்தன்னிச்சைப்படி இராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்துவந்தான் என்னுமுரையின் பொய்ம்மையை அவை நன்கு விளக்கும்.

இனி, குடிகளுக்கு யாதொரு விதமான குறைகளும் நீடித்திருக்க வொட்டாது தடுப்பதற்காக, அவர்களுக்கு ஏற்படும் குறைகளை உடனுக்குடனேயே அரசனுக்குத் தெரியப்படுத்தும்பொருட்டுப் பூர்வ இந்திய இராச்சியங்களில் ஒற்றர்களை (உளவர்களை) நியமனஞ் செய்த ஏற்பாட்டைப்பற்றிச் சிறிதே கவனிப்போம்.

ஒற்றாடல் (உளவரை விடுத்தல்.)

பூர்வீக இந்திய மன்னர்கள் தங்களது குடிகளுக்கு யாதொரு குறைகளும் நீடித்திருக்க வொட்டாது தடுப்பதற்காகவே ஒற்றரை முக்கியமாக நியமித்தனர் என்பது திருக்குறளிலிருந்து நன்கு விளக்குகின்றது.

"ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்"—திருக்குறள்.

ஒற்றனும், புகழமைந்தநீதி நூலுமாகிய இவ்விரண்டனையும் அரசன் தன்னிரண்டு கண்களுமாகத் தெளியக்கடவன். ஒற்றன் தன் கண்கள்செல்லமாட்டாதபரப்பெலாஞ்சென்று கண்டு, ஆண்டு நிகழ்ந்தன வெல்லாம் உணர்த்தலானும், நூல் அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு சொல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாஞ் சொல்லி யுணர்த்தலானும், இவ்விரண்டனையுமே தனக்கு ஊனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்துகொண்டு அரசன் ஒழுகுக என்பதாம்.

"எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்" —திருக்குறள்

எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வன எல்லாவற்றையும் நாள்தோறும் ஒற்றான் விரைந்தறிதல் அரசனுக்கு உரிய தொழில். நிகழ்வன வெல்லாமென்றது நல்லவுந் தீயவுமாய சொற்களையுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத் தக்கவழியாகத் தேறுதலாகச் செய்ய வேண்டுதலின் வல்லறிதலென்று கூறினர்.

மேற்கூறியவற்றால் ஒற்றன் பூர்வ இந்திய இராஜ்யங்களில் செங்கோன்மைக்கு எவ்வளவு இன்றியமையாதவனாகக் கருதப்பட்டானென்பது தெரியவரும். ஒற்றரைத் தெரிந்தெடுப்பதைப்பற்றியும், அவர்களைப் பல வகுப்புகளாகப் பிரிப்பதைப்பற்றியும், அவர்களை ஆளும் விதத்தைப் பற்றியும், அர்த்தசாஸ்திரத்தில் விவரமாய்ப் பல விஷயங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

" ஒற்றர்களைக்கொண்டு பரீக்ஷித்துத் தெரிந்தெடுக்கப்பெற்ற அமைச்சர்களது சபையை உதவியாக வைத்துக்கொண்டு, ஒற்றர்களை அரசன் நியமிக்கவேண்டும்."—அர்த்தசாஸ்திரம்.

ஒற்றன் என்பவன் யாவன் என்பதைக் குறித்துத் திருக்குறளில் பின்வருமாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று.—திருக்குறள்.

எவரது செய்தியை அறிதற்குச் சென்றானோ அவராலே சந்தேகிக்கப்படாத வடிவோடு பொருந்தி, அவர் சந்தேகித்து அறியத் தொடங்கினால் கோபித்துப்பார்க்கின்ற அவர் கண்ணிற்கு அஞ்சாமனின்று, நான்கு உபாயங்களும் செய்தாலும் மனத்திலுள்ளவைகளை உமிழாதிருக்கவல்லவனே ஒற்றனாவான்.

துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.—
திருக்குறள்.

முற்றத் துறந்தாராயும் விரத வொழுக்கினராயும் உள்புகுதற்கரிய விடங்களிலெல்லாம் உள் புக்கு ஆராயவேண்டுவன ஆராய்ந்தறிந்து ஆண்டையார் ஐயுற்றுப் பிடித்து எல்லாத்துன்பமுஞ்செய்து கேட்டாலும் தன்னைவெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றனாவான்.

இத்தகைய வல்லமையை யுடையவர்களையே அரசன் ஒற்றராக நியமிக்கவேண்டும். "ஒற்றர்கள் ஒன்பது வகைப்படுவர்:—(1) கபடசீடன், (2) துறவி, (3) இல்வாழ்வான், ( ) வர்த்தகன், (5) தவசி, (6) தொழிற்பயில்வோன், (7) கொள்ளிக்கட்டை, (8) நஞ்சிடுவோன், (9) தவசினி." —அர்த்தசாஸ்திரம்.

1. பிறருடைய மனத்திலுள்ளதை ஊகித்து அறியவல்லவன் கபடசீட ஒற்றனாவான்.

2. துறவறம்பூண்டு ஊக சக்தியும் மனத்தூய்மையும் வாய்ந்தவன், துறவிஒற்றனாவான். இத்தகைய ஒற்றன் ஏராளமான பொருளையும் அரசனிடம் பெற்றுக்கொண்டு, தனக்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலத்தில் விவசாயம் செய்தும், கால்நடைகளை வளர்த்தும், வியாபாரம் செய்தும் காலத்தைக் கழிக்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்து, தான் ஈட்டும் தானிய முதலானதுகளைக் கொண்டும் லாபங்களைக்கொண்டும் அவன் பல தவசிகளுக்கு உணவு, உடை, இருப்பிடம் இவைகளை அளித்து, அவர்களில் தமக்குத் தாமே பொருளீட்டிப் பிழைக்கவேண்டு மென்ற இச்சையுடையவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் அரசனது பொருள் சம்மந்தமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கக்கூடிய குற்றம் யாதாயினு மொன்றைக் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்து, தன் சாப்பாட்டுச் செலவையும் ஊதியத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள வரும்போது அவ்வாறு ஆராய்ச்சி செய்ததின் மூலம்வெளியானதைத்தன்னிடம் தெரிவிக்கும்படி கட்டளையிட்டு, ஒற்றனாக விடுக்கவேண்டும். இவ்வாறே துறவியின் கீழ் வேலைக்கமரும் தவசிகளில் ஒவ்வொருவரும் தமது சீடர்களை அதே மாதிரியாக ஒற்றராக விடுக்கலாம்.

3. கஷ்டகாலத்தினால் தனது விவசாயத் தொழிலைக் கைவிட்டவனாய் ஊகசக்தியும் மனத்தூய்மையும் வாய்ந்தவன் இல்வாழும் ஒற்றனெனப்படுவான். இத்தகைய ஒற்றன் அரசனால் தனக்கு விடப்பட்ட நிலங்களில் விவசாயம் செய்து, துறவியானவன் தவசிகளைப் போஷித்து வினைசெய்ய விடுமாறே, இல்லறத்தவர்களைப் போஷித்து ஒற்றராக வினைசெய்ய விடுக்கவேண்டும்.

4. காலவித்தியாசத்தினால் தனது வர்த்தகத் தொழிலைக் கைவிட்டவனாய் ஊக சக்தியும் மனத்தூய்மையும் வாய்ந்தவன் வர்த்தக ஒற்றனெனப்படுவான். அவன் அரசனால் தனக்கு விடப்படும் நிலங்களில் வியாபாரச் சரக்குகளைச் செய்து, துறவியானவன் தவசிகளைப் போஷித்து ஒற்றராக விடுவதைப் போலவே, வர்த்தகர்களைப் போஷித்து ஒற்றராக விடுக்கவேண்டும்.

5. தனது ஜீவனத்துக்கு வேண்டிய பொருளைத்தேடிக்கொள்ளுவதற்காக, தலையை மழித்துக் கொண்டோ சடைதரித்துக்கொண்டோ கொடிய தவமியற்றுவனைப்போல் நடிக்கவுடன்படுவான் தவசி ஒற்றனெனப் படுவான். இத்தகைய தலையை மழித்துக்கொண்டோ சடைதரித்துக்கொண்டோவுள்ள எண்ணிறந்த சீடர்களின் கூட்டத்துடன் ஓர் நகரத்தின் பக்கத்தில் தங்கியிருந்து, மாதத்துக் கொருமுறையோ இரண்டு மாதங்களுக் கொரு முறையோ ஓர் பிடி காய்கனிகளையோ புற்பூண்டுகளையோ உட்கொண்டு உயிரைக்காப்பாற்றி வருவதாக நடித்து, இரகசியமாய்த் தனக்கு இஷ்டமான உணவுகளைப் புசிக்கவேண்டும். வர்த்தக ஒற்றர்கள் அவனது சீடர்களாக நடித்து, தெய்வீக சக்தியுடையவனாக அவனை ஆராதிக்க வேண்டும். அவனுடைய மற்ற சீடர்கள் இத்தவசி தெய்வீகசக்தியுடையவர் என்று பலரு மறியும்படி பிரசித்தமாய்ச் சொல்லவேண்டும்.

அடிக்கும் ஒரு கை, அணைக்கும் ஒரு கை.

அத்தவசியானவன், தன்னிடம் தமது வருங்கால அனுபவங்களைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளுமாறு திரண்டு வரும் உயர்குடிப்பிறந்தவர்களுடைய கைகளை ஹஸ்தரேகை சாஸ்திர முறைப்படி பரிசோதிப்பதுபோல் நடித்து, தனது சீடர்கள் செய்யும் சைகைகளின் உதவியைக்கொண்டு குறிசொல்ல வேண்டும். அவன், லாபநஷ்டங்கள், தீயினால் சேடு, அந்ய தேசசம்பந்தமான விஷயங்கள், திருடர்பயம், ராஜத்ரோஹிகளுக்கு மரண தண்டனை, யோக்யர்களுக்குப் பரிசு இவைகள் எப்போது எவ்வாறுண்டாகுமெனக் குறிசொல்லவேண்டும். அவன் சொல்வன்மை, ஊகம், தைரியம் முதலிய குணங்களையுடையோர்களுக்கு அரசனிடமிருந்து கிடைக்கப்போகிற பரிசுகளையும், அமைச்சர்களின் நியமனங்களில் ஏற்படப்போகிற மாறுதல்களையுங் குறித்தும் குறிசொல்லவேண்டும்.

அரசனது மந்திரிகள் அத்தவசி ஒற்றன் குறிசொன்னதற் கிணங்கத் தங்கள் காரியங்களை நடத்த வேண்டும். அவர்கள் தகுந்த காரணத்தைக் கொண்டு அரசனிடத்தில் விரோதங் கொண்டவர்களுக்குப் பொருளும் பட்டங்களும் கொடுத்து, அவர்களது கோபத்தைத் தணித்து, காரணமின்றி அரசனிடத்தில் விரோதம் பாராட்டுபவர்களையும் அரசனுக்குக் கெடுதிசெய்யச் சூழ்ச்சிசெய்பவர்களையும் தண்டிக்கவேண்டும்.

6. அரசன் அவசியமாய் ஆதரித்துப் போஷிக்கவேண்டியவர்களான அநாதைகளைச் சைகைசாஸ்திரம், ஹஸ்தரேகை சாஸ்திரம், மாயவித்தை சாஸ்திரம், மதத்துக்குரிய பலவித விதிகளை யுணர்த்தும் நூற்கள், ஜாலவித்தை, சகுனசாஸ்திரம் முதலியவைகளைக் கற்றறிந்து ஜனசமூகத்திற் கலந்து பழகி உளவறியும்படி செய்யவேண்டும். அவர்களே தொழிற் பயில்வோராகிய ஒற்றராவார்கள்.

7. தங்களது உயிரைப்பற்றிச் சிறிதும் கவலையின்றி, கேவலம் பொருள்தேடுவதற்காகவே புலிகளையும் யானைகளையும் எதிர்த்துச் சண்டைசெய்ய ஒப்புக்கொள்ளும் துணிந்தகட்டைகள் கொள்ளிக்கட்டை ஒற்றரெனப்படுவர்.

8. அன்பு என்பதைக் கனவிலும் அறியாதவராய்க் குரூரம், சோம்பல் என்னுங்குணங்கள் நிரம்பவாய்ந்தவராய் உள்ளவர்கள் நஞ்சிடுவோராய ஒற்றர்களெனப்படுவர்.

9. மிகுந்த சாமர்த்தியம் வாய்ந்தவளாயும் தனது பிழைப்புக்கு வேண்டிய பொருளைத் தேடிக்கொள்ளப் பிரிய முடையவளாயுமுள்ள எளிய பிராமணக் கைம்பெண், தவசினி ஒற்றியாவாள். அரசனது அந்தப்புரத்தில் அவளை மிகுந்தமரியாதையாய் நடத்தவேண்டும். அவள் அரசனதுமுக்கியமான மந்திரிகள் வீட்டுக்கு அடிக்கடிபோக்குவரத்துள்ளவளாயிருக்கவேண்டும். மேற்கூறியன தலையை முண்டிதஞ்செய்து கொண்டுள்ள ஸ்திரீகளுக்கெல்லாம், அவர்கள் எச்சாதியாராயிருந்தாலும், ஏற்கும்.

நமது சிறு கதை

OUR SHORT STORY

[ஸ்ரீமதி கிருஷ்ணகுமாரி.]

உண்மைத் துறவு

முன்னொருகாலத்தில் நீர்வளம் நிலவளம் குன்றாது மநுநீதி தவறாமல் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்துவந்த ஓரரசன் ஒருநாள் காலையில் தனது சபையில் தன்னைப் பார்க்கவந்த சாஸ்திர பண்டிதர்களுக்கும், வைத்ய சிரோமணிகளுக்கும், கீதவித்வான்களுக்கும், பரதநாட்டியப்பெண்களுக்கும், எக்யயாககர்த்தர்களான தீக்ஷிதர்களுக்கும் அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி வெகுமானங்களும் பொருளுதவியும் செய்து சபையைக் கலைத்துவிட்டு இருபுறத்திலும் நோக்காமலும் நான்குபக்கங்களிலும் ஈசுவர சிருஷ்டியால் நிறைந்து மனதை நிமிஷநேரத்தில் வெகு தூரம் கவர்ந்து செல்லக்கூடியதும், மாதங்களையும் வருஷங்களையும் ஒரு க்ஷணிகமாக்கக் கூடியதுமான பலவித விருக்ஷங்களின் ரமணீயமான காட்சியையோ, புஷ்பச்செடிகளின் அழகையோ, அச்செடிகளிலுள்ள புஷ்பங்களின்லாவண்யத்தையோ, அப்புஷ்பங்களின் சுகந்த வாசனையையோ, விருக்ஷங்

களில் கூடிக் குலாவிக் கொண்டிருக்கும் நாநாவர்ணமுள்ள பக்ஷிகளின் அழகையோ, அப்பக்ஷிகளின் தொனியின்கண் கீத இனிமையையோ, தன் ஆஞ்ஞையையெதிர்பார்த்து, கைகட்டிவாய்பொத்தி ஆவலுடனும், பணிவுடனும் பிரீதியுடனும், தன் கண்ணோட்டத்தாலோ, கை ஜாடையினாலோ, தலை அசைத்தலாலோ, இடப்பட்ட வேலைகளை அந்தக்ஷணமே மலர்ந்த முகத்துடன் செய்யக் காத்துக்கொண்டு இரு பக்கங்களிலும் நிற்கும் ஏவலாளர்களையோ, ஒன்றையும் கவனியாமல் நேராகத் தன் அந்தப்புரத்தை நோக்கிச் சென்றான்.

அந்தப்புரமோ! இப்புவியில் பஞ்சேந்திரியங்களும் அடையக்கூடிய ஆநந்தத்தை அவ்வந்தப்புரத்திலேயே ஒருவன் அடையக்கூடியது மன்றி.

“மதமழை பொழியும் புதுமக் தாரத்தில்
தெய்வ மண்டபத் தைவகையமளி
சிங்கம் சுமப்ப வேதி மங்கையர்
இமையா நாட்டத் தமையா நோக்கத்
தம்மார்பு பருகச் செம்மாந் திருக்கும்
ஏனைச் செல்வத்து வானோ ரின்பமும்”

அடையக்கூடியதாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அவனது இந்திரியங்களோ அவ்வொன்றையும் அறியவில்லை. ஆனால் அவன் தன் படுக்கைக் கட்டிலின் பக்கம் போனதும் பிரமித்துநின்றான். அவன் முகமோ அவனுக்கு அச்சமயம் உண்டான ஆச்சரியத்தை வெளியிட்டது. “ஆஹா! இது என்ன ஆச்சரியம்! என் சரீரத்தைத் தவிர வேறு எந்தப் பிராணியின் சரீரத்தையும் இதுவரையில் கண்டறியாத இந்தப் பட்டுப் பஞ்சணையின்மீது, ஒரு வேலைக்காரி, என் வேலைக்காரன் ஏவும் வேலைகளைச் செய்யப்பட்டவள், ஒரு சிறு பெண்,—என்ன தைரியம்—பரட்டைத் தலையுடன், அழுக்குத் துணியுடன் புழுதியடைந்த கருத்த மேனியுடன் வேலை செய்த இளைப்பினால் தலைகால் தெரியாமல அயர்ந்து கொஞ்சமேனும் பயமில்லாமல குறட்டை விட்டுக்கொண்டு தூங்குகின்றாள்! ஆஹா! என்ன தைரியம்! இவளுக்குத் தகுந்த சிக்ஷை விதிக்கவேண்டும்” என்று தனக்குள் தீர்மானித்துக்கொண்டு சேவகர்களை அங்கிருந்தபடியே அழைத்தான். அவர்களும் வந்தார்கள்.

“இவளை அழைத்துச் சென்று இவளது முதுகில் பிரம்பினால் ஐம்பது அடி அடியுங்கள்” என்று கடுமையாக உத்தரவிட்டான். இவ்வார்த்தைகள் அப்பெண்ணின் காதில்விழ அவள் திடுக்கிட்டு எழுந்தாள். அவள் உடம்பு நடுங்குகின்றது; வாய் பேசமுடியவில்லை. இவ்விதம் அரசன்முன் கைகட்டி, வாய்பொத்தி, தலை குனிந்து நின்றாள். தான் செய்த குற்றம் அவ்வளவு பெரிதென்றும் அதற்காக மன்னிப்பு கேட்டுக்கொள்வது பிரயோஜனமில்லை யென்றும், என்ன தண்டனை விதித்தாலும் அதற்கு உடன்பட வேண்டியதுதான் என்றும் அவளுக்குத்தெரியும். அரசனது அந்தப்புரத்தைத் துலக்குவதற்குப் போனதும், அந்தப் பட்டுப் படுக்கையின் சுகத்தைச் சற்று மனதில் நினைத்தாள். வெகு மிருதுவாயும் அழகாயும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த அப்படுக்கை அவளது மனதைக் கலைத்தது. ‘இப்படுக்கையில் சற்றுப் படுத்து அதிலுள்ள சுகத்தை அனுபவித்துப் பார்ப்போம்’ என்று நினைத்தாள். படுத்துக் கொண்டாள். அன்று வேலை கடுமையாயிருந்ததனால் தானறியாமல் தூங்கிவிட்டாள். அரசனது கடுமையான வார்த்தைகள், அவளைத் தூக்கத்தினின்றும் எழுப்பின. மிருதுவான படுக்கையில் துயின்ற அவளது சரீரத்தை மிருத்யுபோன்ற சேவகர்களின் கடினமான கைகள் தள்ளிக்கொண்டு போயின. அவ்வறையைவிட்டுச் சற்றுதூரம் வேலைக்காரர்களால் தள்ளப்பட்டுப் போனாள். போகும்போது அவள் தனது இனிமையான குரலில் கிரீச்சென்று அரண்மனை முழுதும் பிரதிதொனி கேட்கும்படி நகையொன்று நகைத்தாள். அரசனுக்கு முன்னிலும் பதின்மடங்கு ஆச்சரிய முண்டாய்விட்டது. அவன் கோபம் அவ்வாச்சரியத்தில் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்துவிட்டது. “என்ன இது ஒரு விந்தையிலும் விந்தை! இப்பெண் தான் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்கும்படிக்கும், விதிக்கப்பட்ட தண்டனையை ரத்துசெய்யும்படிக்கும் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டியிருக்க, ஏதோ ஒரு விளையாட்டுப்போல் நினைத்து அலட்சியமாய்ச் சிரிக்கின்றாள். இதில் என்ன ரகசியம் இருக்கிறது” என்று தனக்குள் கேட்டுக்கொண்டு அப்பெண்ணைப் பார்த்து “ஏ பெண்ணே! நீ இப்போது எதற்காகச்சிரித்தாய்? உள்ளவிஷயத்தை மறை

க்காமல் சொல்லிவிடு. சீக்கிரம் உன் சந்தோஷத்திற்குத் தகுந்த துக்கம் உண்டாகும்படி செய்யப்போகிறேன். பின் பிரம்படிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு நாட்டியமாடலாம்! சொல் சீக்கிரம்; ஏன் சிரித்தாய் ?" என்று கேட்டான்.

"ராஜாதிராஜனே! என் மனதில் ஒரு எண்ணம் உண்டாயிற்று. அதைப்பற்றி நான் சிரித்துவிட்டேன். ஐந்து நிமிஷங்கள் தான் நான் அப்படுக்கையில் படுத்தேன். இவ்வைந்து நிமிஷங்களில் நான் அடைந்த சுகத்திற்கு ஐம்பது பிரம்படிகள் தண்டனையானால், தினம்ஒன்றுக்குமுப்பது நாழிகையாக அநேக வருஷங்கள் அப்படுக்கையில் துயின்று சுகமனுபவித்தஒருவருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய தண்டனை எவ்வளவாகும் என்பதை மகாராஜா நினைக்கவில்லையேஎன்று எண்ணினேன். என்னை யறியாமலே சிரிப்பு வந்துவிட்டது" என்றாள். அரசன் இவ்வார்த்தைகளைச் செவியுற்றான். சேவகர்களை அவரவர்கள் வேலைக்குப் போகும்படி ஆஞ்ஞாபித்தான்; ஆழ்ந்தயோசனையி லமர்ந்தான். அப்பெண்ணோ, தான் தைரியமாய்ச் சொன்னவார்த்தைகளை நினைத்து நடுங்கிக்கொண்டு முகம் வெளுத்துக் குனிந்த தலையுடன் நின்றுகொண்டிருந்தாள். அப்பெண்ணைப் பார்த்து "சிறு பெண்ணே! நீ ஒரு வேலைக்காரி; என்னிடத்திலுள்ள வேலைக்காரர்களுக்குள் இழிவான குலத்தைச் சேர்ந்தவள். ஆனால் நீ இப்போது எனக்குத் தத்துவமாகிய கைவல்ய ஞானம் உபதேசித்த குருவாகிவிட்டாய். சாந்தமான மனதுடன் நீ போகலாம். இன்றைய தினம் நான் உன்னிடத்தில் பரம வைராக்ய சித்தியடையஹேதுவானதும், அதிசூக்ஷமமானதுமான உண்மையை உபதேசம் பெற்றுக்கொண்ட சிஷ்யனானேன். எவ்வளவுக் கெவ்வளவு சுகம் அனுபவிக்கிறேனோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு துக்கம் கட்டாயம் அனுபவிக்கவேண்டுமென்பது வாஸ்தவந்தான். ஈச்வரன்கருணாநிதி; இவ்வற்பப் பிராணியினிடத்தில் மனது வைத்து இச்சிறிய இழிவான குலத்திலுதித்த ஒரு பெண் வாக்கினின்றும் மகா ரகசியத்தை உபதேசித்தார். ஆஹா! என்ன கருணை, என்ன கருணை !" என்று சொல்லிக்கொண்டே கண்களினின்றும் ஆநந்தபாஷ்பம்பெருகக் கற்சிலைபோல் நின்றான். அன்று பகல்முழுதும் இரவு முழுமையும் அன்னிய சிந்தை யின்றி அப்பெண் சொன்ன வார்த்தைகளையே மனனம் செய்துகொண்டிருந்தான். "என்ன! ஐந்துநிமிஷநேரம்என்படுக்கையில்படுத்துச்சுகம்அனுபவித்த முதுகுக்குத் துக்கந்தாக்கூடிய ஐம்பது அடிகள் கொடுக்க உத்தரவிட்டேன். நான் எவ்வளவு தட்வைகளில் நீதி தவறி யிருக்கிறேனோ? எவ்வளவுபாபச்செயல்கள் செய்திருக்கிறேனோ? அப்படிப்பட்ட நான் என் வாழ்நாட்களில் பாதியை அப்படுக்கையில் படுத்தே சுகமனுபவித் திருக்கிறேன். இவ்வரண்மனையிலிருக்கும் எல்லாவற்றையும் நான் ஒருவன் மாத்திரந்தானா அனுபவிக்கத் தகுந்தவன்? ஈசுவரனால் அளிக்கப்பட்ட ஆசிர்வாதங்களுக்கும் நான் தகுந்தபாத்திரமோ ! என் ஸ்திதிக்குத் தகுந்தபடி பிறர்களைப்பற்றிக் கனவிலும் நினைத்திருப்பேனோ ? நான் ஜனசம்ரக்ஷகன். நான் என்ன ! அகம்பாவத்துடனும், எனக்காகத்தான் நான் ஜீவித்திருப்பதென்றும் நினைத்தல்லவோ என்னை நானே நிந்தித்துக்கொள்ள ஹேதுவாக்கிக்கொண்டேன். இப்பெண் சிரித்த சிரிப்பே எனக்கு ஒரு பெரியசிந்தனையல்லவா?" என்று நினைத்து நினைத்து மனமுருகினான். மறுநாள்காலையில் தான் அணிந்திருந்த அரசனுக்குரிமையான விலை மதிக்கப்படாத உடுப்புகளையும், தான் பூண்டிருந்த ஆபரணங்களையும் களைந்தெறிந்து தன் ராஜாங்கத்திலுள்ள மிகவும் எளிமையான ஒரு பிச்சைக்காரன்போல் ஆடையணிந்து, அருகாமையிலிருந்த காட்டிற்குள் சென்று அங்கு சமாதியிலிருக்க ஆரம்பித்தான். ஒரு பகல் ஒரு இரவு செல்ல ஒரு நாள் முழுதும் ஆகாரமின்றிப்பசியால்வருந்தியும், அவனுக்குத் தன்னிடத்தில் வெறுப்பும் தான் செய்திருக்கக்கூடிய பாபச் செயல்களில் அருவருப்பும் உண்டாகி விட்டபடியால் ஆகாரத்தில் லக்ஷியம் வைக்கவில்லை. இகலோக சுகதுக்கங்களை விட்டு நீங்கினால் போதும் என்று நினைத்தான். பூனையானது பாலினிடத்தில் அதிகப்பிரியம் வைத்துச் சூடான பாலை அருந்த வாய் வைக்கும் சமயம், அதன் முகம் சூடுபட, மீண்டும் குளிர்ந்த பாலையும் குடிக்க அஞ்சும். மான், ஒரு வேடனால் பசும் புல்லிருக்கும் இடத்தில் போடப்பட்ட பச்சை நிறமுள்ள வலையில் அகப்பட தெய்வானுகூலத்தால் அதினின்று விடுபட்டோடிய பிறகு, புல்மாத்திர மிருக்கப்

அகதிபெறுவது பெண்பிள்ளை, அதுவும் வெள்ளி பூராடம்.

பட்ட இடத்திற்கும் போக அஞ்சும். ஒரு மனி
தன் ஒரு உத்யானவனத்தில் நான்கு பக்கங்
களிலும் மல்லிகை முல்லை ஜாதி ரோஜா சண்
பகம் தாழை மகிழ்பன்னீர் முதலான பலவித
சிறந்த வாசனையுள்ள புஷ்பச் செடிகளால்
சூழப்பட்டு, மா, பலா, வேம்பு மகிழம் முத
லான மரங்களினால் குளிர்ச்சி கொடுக்கப்
பட்டு, சிந்தைமகிழ மந்தமாருதம் வீச, ஒரு
கட்டடத்தில் கவலையின்றி இன்பம் அனுப
வித்துக் காலம் கழித்துக் கொண்டிருக்க, அக்
கட்டடத்தில் பேய்களும் பிசாசங்களும் உலா
விக்கொண்டு தனக்குக் கெடுதி உண்டாக்கு
வதைத் தெரிந்துகொண்டபிறகு அவ்விடத்தை
விட்டு வெளிப்பட்டு மீண்டும் அக்கட்டடத்
தைப்பற்றி நினைக்கவும் அஞ்சுவன். அவ்வி
தமே இவ்வரசனும் ஆகாரத்தைப் பிரயா
சைப்பட்டுத் தேடி அதனால் இத்தேகத்தை
வளர்ப்பது தானே தனக்குக் கேட்டைத்தரும்
அகம்பாவத்தை அதிகரிப்பதாக எண்ணியத
னால் ஆகாரத்தினிடத்திலும் வெறுப்புக்கொண்
டான். இப்படியிருக்க மறுநாள் மத்திய காலத்
தில் ஒருவன் விலையுயர்ந்த வெகு ருசியான
ஆகாரங்களை எடுத்துக்கொண்டு அரசன் முன்
னிலையில் வைத்து "ஸ்வாமி! தாங்கள் கொடிய
தவம் செய்வது தங்களுக்குச் சம்மதமாயினும்
ஆகாரமின்றி ஒருவர் தன்னுயிரை மாய்த்துக்
கொள்வது சரியல்ல. இவ்வற்பன் கொண்டு
வந்திருக்கும் இச்சிற்றுண்டிகளைத்தயவுசெய்து
புஜித்துப் பசிதீர வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன். சற்றுக் கிருபை செய்ய வேண்
டும். நான் தங்கள் அடிமை, தயவு செய்து இவ்
வாகாரத்தைப் புஜிக்கவேண்டும்" என்றான்.
அரசனும் கண்களைத் திறந்துபார்த்தான். அப்
போது சற்றுத் தூரத்தில் தன்னை நோக்கிக்
கொண்டிருந்த ஒரு சந்நியாசியைக் கண்டான்.
அச்சந்நியாசி அரசனருகில் வந்தார். அரசன்
"சுவாமி! இந்த சாது, நாயினும் கடையேனான
எனக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிற இவ்வாகாரங்
களில் தாங்களும் கொஞ்சம் புஜிக்கலாமா"
என்று அவரைக் கேட்டான். அதற்கு அவர்
"என்ன ஆச்சரியம்! நீ அறுபது நாழிகை
தான் தபஸ் செய்திருக்கிறாய். அதற்குள் இவ்
வளவு மரியாதையா உனக்கு! நான் இப்பன்
னிரண்டு வருஷங்களாக இக்காட்டில் வசித்
துக்கொண் டிருக்கிறேன். எனக்கு மிகக் கெ
டுதலான ஆகாரங்கள்தான் கிடைக்கின்றன.
அதற்கும் கூட நான் யாசிக்கும்படியா யிருக்கி
றது. அப்படியிருக்க, உனக்கு நீ கேட்காமலே
நல்ல விலையுயர்ந்த மிகவும் ருசியான பதார்த்
தங்கள் ஒருவன் தானகக் கொண்டுவந்து கொ
டுக்கும்படி உன்னிடம் என்ன சக்தியிருக்கின்
றது? இது ஒரு பெரிய அநியாயம்; பக்ஷபாதம்.
இவைகள் சந்நியாசிகளிருக்கு மிடத்திலும்
யோகிகள் வசிக்குமிடத்திலும் நெருங்கவே கூ
டாது" என்று கோபமான முகத்துடன் பதி
லுரைத்துவிட்டு வெகு வேகமாய்த் திரும்பி
விட்டார்.

உடனே, ஆகாரம் கொண்டுவந்த மனிதன்,
கோபாவேசத்தால் பேசிவிட்டுப் பொறுமையி
னால் அவ்வாகாரத்தைக் கையினாலும் தொடா
மல் திரும்பிவேகமாய்ப் போய்க்கொண்டிருந்த
சந்நியாசியைப் பார்த்து, "ஐயா! இவர் இவ்வறு
பது நாழிகை நேரத்திற்குமுன்பு ஒரு மகாரா
ஜாவாக அதிகாரம் செலுத்திக்கொண்டு அர
சாண்டவர். இவருடைய அந்தக்கரணம் சுத்
தப்பட்டு, இகலோக சுகத்திலும் பரலோக
சுகத்திலும் ஆசையை விலக்கிச் சுக அனுப
வம் எவ்வளவோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு துக்
கம் பின் தொடரும். அவைகளையும் அனுப
விக்கவேண்டும். என்பதுதான் இகலோக பர
லோகங்களின் வாஸ்தவமான குணம்' என்று
பூராவும் உணர்ந்து மனப்பூர்ணமாய்ச் சர்வ
சங்க பரித்தியாகஞ் செய்து எதை அறிந்தால்
எல்லாமறிந்ததாக ஆகுமோ, எந்தச்சுகம் சாசு
வதமோ, எந்தவஸ்துவைத் தவிர வேறுவஸ்து
நித்தியமில்லையோ, எது சத் சித் ஆனந்த ஸ்வ
ரூபமுடையதென்று வேதங்கள் முறையிடு
கின்றனவோ, எந்த வஸ்துவில் இப்பதி
னான்கு லோகங்களும் கற்பனையாகத் தோன்
றப் படுகின்றனவோ, எது வாக்குக்கும் மன
துக்கும் எட்டாத பரம்பொருள் என்று உப
நிஷத்துக்கள் கோஷிக்கின்றனவோ, எதனின்
றும்இவ்வண்டாண்ட புவனங்களின் தோற்றம்
உற்பத்தியாகி லயிக்கின்றனவோ, விருக்ஷம்,
மிருகம், மக்கள், தேவர், ஈச்வரன் முதலிய
சராசர வஸ்துக்களெல்லா வற்றிற்கும் சாக்ஷி
ரூபமாய் விளங்காநிற்கின்ற வஸ்து எதுவோ,
எது ப்ருதிவீ ஸ்வரூபமான ஆயுதங்களால்
துண்டிக்கப்படக்கூடாததோ, எது அப்பு ஸ்வ
ரூபமான நீர்முதலியவற்றால்திரவமாக்கக்கூடா

அகத்தி ஆயிரம் காய் காய்த்தாலும் புறத்தி புறத்தியே :: அக்கரை மாட்டுக்கு இக்கரை பச்சை.

ததோ, எது தேயுஸ்வரூபமான அக்கினியினால் தஹிக்கப்படாததோ, எது வாயு ஸ்வரூபமான காற்றினால் வற்றடிக்கக்கூடாததோ, எது ஆகாயத்தினால் தன்னுள் அடக்கப்படக் கூடாததோ, எது தேசத்தினாலாவது, காலத்தினாலாவது வஸ்துவினாலாவது பரிச்சின்னமாக்கப்படக்கூடாததோ, அப்படிப்பட்ட ஆத்மாதான் தான் என்று அறிந்து ஆனந்தநிஷ்டையில் ஒருவித கிலேசமு மில்லாமல் அமர்ந்து கேவலம் ஜீவன் முக்தராகி விட்டார். இவர்தான் மஹாயோகி. இவர்தான்வாஸ்தவசந்யாசி. இவர்தான் பரப்ரும்மம். மனிதர்களால் இகலோகத்தில் பகிர்முகமா யடையக்கூடிய உத்தம சுகமான ராஜரீகத்தை விட்டு, கேவலமான ஒரு பிச்சைக்காரன் புஜித்த மிச்சமாகும் ஒருபருக்கைச்சோறும் யாராவது வலுவில் கொடுத்தால் உண்டு ஜீவிக்கத் தீர்மானங்கொண்டது எவ்விதம் மதிக்கத்தக்கது? அப்படிப்பட்ட மகாத்தியாகிக்கு நான் ஆகாரம் கொண்டுவந்தேன். இவ்வழியிலாவது

மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயன் மதிசூடு
மண்ணலார் அடியார்தமை யமுது செய்வித்தல்

என்றபடி நான் இவ்வுலகில் பிறந்ததன் பயனை அடையக் கருதினேன். நீயோ புல் வெட்டுகிறவன். தரித்திரமும் துக்கமும் உன்னிடம் குடிகொண் டிருக்கின்றன. உனக்கு வயிறுவளர்ப்பதற்கு வழியொன்று மில்லை. இகபோகானுபவத்திற்குச் சாமக்கிரியைக ளில்லாததனால் இவ்விதம் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறாய் உன் மனதிலோ ராகத்துவேஷங்கள் பூரணமாய் இருக்கின்றன. ஆகாரம் சம்பாதிக்கச் சக்தியற்ற புலி, தங்கக் காப்புகள் தானம் செய்யப் பிராம்மணனை அழைத்தபோது வேஷம் தரித்ததுபோல, இச்சந்யாசி வேஷம் பூண்டு பலவித கெட்டநடவடிக்கைகள் செய்ய நினைத்திருக்கிறாய்; இத் துறவறத்தை ஒரு ஜீவனமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். இவ்வரசர், தான் சம்பத்து நிரம்பிய தன் ராஜ்பத்தைவிட்டு மனிதர்களுள் கஷ்டப்பட்டவனாக விருந்து காலம் கழிக்க நினைத்திருக்கிறார். நீயோ புல்வெட்டியாயிருந்து மண்வெட்டியைவிட்டு மனிதர்களால் பூஜிக்கத்தக்க தபசியாகப் பிறர் உன்னைக் கொண்டாட வேண்டுமென்று எண்ணி யிருக்கிறாய்" என்று அச்சந்யாசியை இகழ்ந்துபேசி, அரசனை வணங்கிக் காட்டுக்குள் மறைந்துவிட்டான். அரசன் இவ்வாச்சரியமான நாடகத்தைக் கண்டு கொஞ்சமேனும் லட்சியம் செய்யவில்லை. மறுபடியும் கண்களை மூடிக்கொண்டு ஆத்மானந்தத்தில் ஆழ்ந்து விட்டான்.

இவ்வரசனது மன ஒழிவுதான் வாஸ்தவமான மன ஒழிவு என்று நாம் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

ருஷ்யர்களின் பெருக்கல் முறை
RUSSIAN METHOD OF MULTIPLICATION

ருஷியா தேசத்திலுள்ள மத்ய வகுப்பு ஜாதியார் பெரும்பான்மையோர் கல்வி அறிவில்லாதவர்கள். அவர்களுக்குக் கணக்கில் கூட்டல், கழித்தல் நன்றாகத் தெரியுமாம். பெருக்கல் வகுத்தல்களில் இரண்டால் மாத்திரம் செய்யத் தெரியுமாம். இருந்தாலும் இந்த அறிவை வைத்துக்கொண்டு பெரிய பெருக்கல் கணக்குகளை போடுகிறார்கள். எப்படியெனில் பெருக்கல் எண்களின் 2-ல் ஒன்றை 1-விடை வருகிறவரையில வகுத்துக்கொண்டே போகிறது; மீதியை கவனிக்கிறதில்லை. மற்ற எண்ணை அவ்வளவு தடவை இரண்டால் பெருக்கிக்கொண்டே போகிறது. வகுத்த எண்ணில் இரட்டைப்படை ஈவுகளுக்கு சரியாக பெருக்குத்தொகையில் தள்ளிவிட்டு மீதியைக் கூட்டினால் விடை சரியாகவரும்.

உதாரணமாக 49×65

2	49	……	65	
			2	
2	24 ×	……	130 ×	
			2	65
2	12 ×	……	260 ×	1040
			2	= 2080
2	6 ×	……	520 ×	3185 விடை.
			2	
2	3	……	1040	
			2	
	1		2080	

அகப்பட்டவனுக்கு அஷ்டமத்துச்சனி, ஓடிப்போனவனுக்கு ஒன்பதாம் இடத்து குரு.

வஸந்த மந்திரம்

(ஒரு சரித்திர சம்பந்தமான நவீனம்.)

முதலதிகாரம்

ஸிந்து நதி

அது நல்லநடுவேனிற்காலம்; மேஷமாதம்; சாயங்கால வேளை; அழகிய ஆகாயத்தின் நடுவில் சந்திரன் வெள்ளித் திலக மிட்டதுபோல் பிரகாசிக்கின்றான் ; மேற்கே உருக்கி ஊற்றிய செம்பொன் மயமாய்ச் சூரியன் அப்பொழுதுதான் மேற்குக் கடலில் சிறிது சிறிதாய் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கின்றான். வானமெல்லாம் சிவந்த ஜலம் நிரம்பிய சமுத்திரம்போல் விளங்குகின்றது. அதிகமாய் அடர்ந்திராமல் சற்றே இங்குமங்கும் சிதறிக்கிடக்கும் மேகக்கூட்டங்கள் செங்குன்று பலவெழுந்து நிற்பன போல்தோன்றின. இதற்குள் சூரியன் இன்னும் சிறிது கீழ் இறங்கவே சிவப்புநிறம் மாறி எல்லாப்புறமும் மஞ்சள் நிறமாயின. இது என்ன மாயவித்தை! நேரே கண்ணால் பார்த்திருக்கப் பார்த்திருக்கவே நம்மை மயக்கி மாறுவேஷம் போட்டுக் கொள்ளுகிறாளே, சுபாவம் என்றும், இயற்கை யென்றும், அழைக்கப்படும் இப்பெண்! இயற்கை யழகைப் பார்த்துக் களிக்காத கண்களும் கண்களா! பசிய மஞ்சள் நிறம் நிலத்தின்மேல் உள்ள வஸ்துக்களில் படுவதால் அவைகள் எல்லாம் ஒரு விநோத ஒளியுடன் செப்படி வித்தைக்காரனால் உண்டாக்கப்பட்ட மாயசிருஷ்டிபோல் பிரகாசிக்கின்றன. எதுதான் இவ்வற்புத வெளிச்சத்தில் கண்ணுக்கு இனிமையாய்த் தோன்றா வஸ்து? 'கூப்பிடு' தூரத்தில் உள்ள ஸிந்து நதியின் ஜலமோ உருகின தங்கவெள்ளத்தை அடித்துக்கொண்டு போவதுபோல் காண்கின்றது! அந்நதி வடபுற மிருந்து தென்முகமாய் ஓடுவதால் ஒரு பாகத்தில் மட்டுமே இவ்வெளிச்சம் ஜலத்தின்மேல் விழுகின்றது. மற்றொரு புறத்தில் மரங்களும் தோப்புகளும் குன்றுகளும் தங்கள் நிழல்களை அந்நதியின் மீது பரப்புகின்றன. மரங்களின்மீதோ வெளுப்பும், சிவப்பும், மஞ்சளும், இன்னு மற்ற நிறங்களும் கலந்த புஷ்பங்கள் நிரம்பி யிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் ஒருங்குகூடி ஸிந்து தேசமாகிய ஆரியப்பெண்ணுக்குத் தங்கத்தாலும், மாணிக்கத்தாலும், நவரத்தினத்தாலும் இழைத்துச் செய்த ஆபரணங்கள் போட்டிருப்பதுபோல் தோன்றின.

இவ்வழகிய அந்திப்பொழுதில் காற்றென்பதே சற்றும் அடிக்கவில்லை. வெளியிடத்திலேயே நிற்பதற்கு வெகு வெப்பமாய் இருந்த தென்றால், சிறிது தூரத்தில் உள்ள ஐந்திரபுரியில் எங்ஙனம் இருக்குமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். ஆகாயத்தில் பறக்கும் பக்ஷிகள்கூட "ஐயோ இருள் மூளுகின்றதே. கூட்டுக்குள், இவ்வெப்பத்தில் எப்படியடைகின்றது?" என்று வருந்தி மனமில்லாமல் தம்மிருப்பிடம் நோக்கிப் பறந்து செல்லுவனபோல் வெகு மெதுவாய்ப் பறந்து சென்றன. எங்கும் சப்தமே கிடையாது. வெப்ப மிகுதியால் காட்டிலுள்ள மிருகங்களும் வாய்திறக்கவில்லை. வழிநடப்போர் அந்திப்பொழுதின் அழகைக்கண்டு ஆனந்தித்தாராலும், சுற்றிலுமுள்ள அமைதி அவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டாக்கிற்று. இதற்குள் சிறிது சிறிதாய்ச் சூரியனுடைய ஒளியெல்லாம் மழுங்கிப் போகவே, நடுவானத்தில் நின்ற திங்களின் வெளிச்சம் பிரகாசிக்கத் தொடங்கிற்று. பக்ஷிகள் எல்லாம் தத்தமிடங்களுக்குச் சென்று விட்டன. வௌவால்களும், ஆந்தைகளும், கோட்டான்களும் இராஜ்யமாளப் புறப்பட்டன. மரப்பொந்துகளிலிருந்து கிளம்பிச் சில ஆந்தைகள் கிளைகளில் உட்கார்ந்து தலையை ஆட்டுவதும், இன்னும் சில பொந்துகளிலிருந்து தலையைத்தூக்கி எட்டி எட்டிப் பார்த்து, அடாதகாரியம் செய்த ஒருபுருஷன் பகலெல்லாம் ஒளிந்துகொண் டிருந்துவிட்டு அஸ்தமித்தவுடன் நடுக்கத்துடன் சுற்று முற்றும் பார்த்துக்கொண்டு பதுங்கிப் பதுங்கி வெளிப்புறப்படுவதுபோல் இருந்தன.

இருள்பரந்து நிலவொளி பிரகாசிக்கவே, வேட்டையாடும் பொருட்டு வெளிச்செல்லும் துஷ்டமிருகங்கள் மெதுவாய்ச் சப்தம்செய்து கொண்டு வெளிவந்தன. நீர்குடிக்கத் தண்ணீரண்டை போகும் சிலமிருகங்கள் வழியில் தம்மிலும் பலமுள்ள மிருகங்கள் வருவனவற்றைக்கண்டு, மறைந்து நின்றன. ஜலத்தண்டைவரும் பலமற்ற மிருகங்களைச் சில அசத்துத்தினலும் பொருட்டு ஒளிந்துகொண்டன; சில, மிக்க ஒளியுடன் துள்ளித்துள்ளி விழும் மீன்களைக்கண்டு மலைத்து நின்றன ; சில

அகப்பைப் பிடித்தவன் தன்னவனானால், அடிப்பந்தியி லிருந்தாலென்ன, கடைப்பந்தியி லிருந்தாலென்ன?

தரையின்மேல் வெப்பமாற்றுமல் படுத்துக் கிடந்த முதலைகளைக் கண்டு அஞ்சிநின்றன.

இவ்வாறிருக்க, அக்கரையில் படகிறங்கும் துறையில் ஒரு வலையன் ஆற்றோரம் வந்து ஒருவிளக் கொன்றேற்றித் தன் இனத்தார் இருவரைக் கூப்பிட்டான். அவர்கள் வந்து சேர, மூவருமாய் ஒரு படகை பிரயாசைப் பட்டு ஜலத்துள் தள்ளினார்கள். படகு தண்ணீரில் சரியான நிலைக்கு வந்தவுடனே, தீபம் வைத்திருந்தவன் "தயார் சாகிப்ஜி" என, கரையிலிருந்து இரண்டுபேர் அப்படகில் வந்து ஏறிக்கொண்டனர். அவர்களுடன் வலையர்கள் இருவரும் ஏறிக்கொண்டு படகை நடத்தத் தொடங்கினர். விளக்கு வைத்துக்கொண்டு நின்றவன் மற்றவர்களுக்கு விடைகொடுத்து விட்டு விளக்குடன் வீடுநோக்கிப் புறப்பட்டான்.

படகில் உட்கார்ந்து வரும்போதே நிலா வெளிச்சத்தில் அவர்களது தோற்றம் எத்தகைத்தென வர்ணிப்பது தவறாகாது. படகேறிய இருவருள் பெரியவனுக்கு வயது நாற்பதுக்குமேலிருக்கலாம்; நிறம் அவ்வளவு கறுப்பு இல்லை என்னலாம்; உஷ்ணத்தால் முகம்வாடி மாசுபடிந்திருந்தது. சிறியவனுக்கு வயது இருபதுக்கு இரண்டு மூன்று வருஷம் அதிகம் இருக்கலாம். சிறுபிள்ளையான படியால் அவ்வளவு சிரமப்பட்டவன்போல் தோன்றவில்லை. அவர்களது அகன்றநெற்றியையும்மலர்ந்தகண்களையும்,பரந்த மார்பினையும்,வலிய தோள்களையும் பார்த்து, அவர்கள் இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று சொல்லிவிடலாம். பக்கத்தில் சுழற்றிவைத்திருந்த ஜோடுகள் அதிகமாய் மண்படவில்லை; சிறுவனுக்குப் பக்கத்தில் குதிரைச்சாமான்கள் இரண்டுஜதைகள் இருந்தன. இவற்றால் அவர்கள் கால்நடையாய் வந்தவர்கள் அல்லரென்பது விளங்குகின்றது. இவர்கள் இருவரும் சுல்தான் ஆமத்ஷாவின் இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள்; வீட்டுப் பரிவாரங்களுக்குத் தலைவர். படகு நடு ஆற்றிற்கு வரும் வரையில் ஒருவரும் பேசவில்லை. முதலில் பெரியவன் "கவுஸ்! குப்பியில் ஷர்பத் இருந்தால் இப்படிக்கொடு" என்று கைநீட்டினான். சிறுவன் உடனே எடுத்துக்கொடுக்கப் பெரியவன் கொஞ்சம் குடித்துவிட்டுக் குப்பியை,கையிலேயே பிடித்துக்கொண்டு "இன்று அதிக உஷ்ணமாய் இருக்கிறதல்லவா, கவுஸ்? என்னால் உஷ்ணம் பொறுக்க முடியவில்லை. வியர்வை எப்படி ஊற்றுகிறது பார்" என்று ஓரங்களில் சரிகை வேலைப்பாடு செய்துள்ள தனது நயமானமேல்ஆடையைக் கழற்றிவைத்தான். இப்பொழுது மறுபடியும் ஷர்பத்குடித்தால் கொஞ்சம் குளிர்ச்சியாய் இருக்குமென்று எண்ணம் கொண்டவன் போல் திரும்பக் கொஞ்சம் குடித்து, பட்டு வஸ்திரத்தால் வாயைத் துடைத்துக்கொண்டு, பாரசீக பாஷையிலேயே:—"இன்னும் இரண்டு நாள் அப்பா! இந்தப்பாடு படவேண்டும்; சுல்தான் வஸந்த மந்திரம் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டால், அங்கு இவ்வளவு உஷ்ணமாக இராது. என்ன சொல்லுகிறாய் கவுஸ்மியா?" என்றான். சிறுவன் (கவுஸ்)மௌனமாய், 'ஆம் நீர் சொல்வது சரியே' என்று பதில் சொல்வதுபோல் தலையை அசைத்தான்.

பெரியவன் "இந்த இரண்டுமூன்று நாளாய் நாம் படும் கஷ்டம்போல் இதுவரையில் எப்பொழுதாவது இருந்ததுண்டா?—இராஜகாரியம் கடினமான வேலைதான்; சொல்லு, வாயைத்திறந்து" என்றான்.

கவுஸ் "கடினமே; சேவகருக்கு எப்பொழுதும் சரியாய்த்தான் இருக்கின்றது" எனப் பதில் கூறினான்.

பிறகு இருவரும் தாங்கள் வஸந்த மந்திரம் போய்ச் சேருமுன் அரண்மனையில் என்னென்ன ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமோ, அவற்றைக் குறித்துப் பேசத் தொடங்கினர். சிறுவனே கூடியமட்டில் தலையை அசைத்தும், புன்சிரிப்புக் காட்டியும், ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் மட்டும் அவசியமானபோது பேசி, பெரியவனுக்குத் தங்கு தடையில்லாமல் தாராளமாய் வார்த்தையாட இடங்கொடுத்தான்.

படகு கரைவந்து சேர்ந்தது. கவுஸ் குதிரைச் சாமான்களை ஒரு கையிலும் தன் ஜோடுகளை மற்றொரு கையிலும் பிடித்துக்கொண்டு இலாகவமாய்க் கீழே குதித்தான். பெரியவன் தனது ஜோடுகளை எடுத்துக்கரையில் எறியும்படி உத்தரவு செய்துவிட்டுத் தானும் பின் தொடர்ந்தான். படகுக்காரர் சாமான்களை எடுத்துவர, இருவரும் ஜோடுகளைத் தரித்

துக் கையில் ஒரு பந்தத்தைக் கொளுத்திக்கொண்டு 50, 60 அடி தூரத்துக்கு அப்பாலுள்ள மரமடர்ந்த தோப்பில் நுழைந்தார்கள். அத்தோப்பினுள் ஒரு பங்களா காணப்பட்டது அதன் முன்னே, இரண்டு வலிமையான குதிரைகள் மேய்ந்துகொண்டிருந்தன. ஜனங்கள் வரும் சப்தம் கேட்டு நான்கு சேவகர்கள் ஓடிவந்தனர். அவர்களின் உதவியால் குதிரைகளைத் தயார் செய்துகொண்டு, படகுக்காரர்களிடமிருந்து சாமான்களைப் பெற்று, அவர்களை யனுப்பிவிட்டு, ஐந்திரபுரியை நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

விந்து தேசத்துப் படத்தில் நாம் ஐந்திரபுரியைக் காணுவது கஷ்டமே. அத்தேசத்துக்குப் போவோமானாலும், அப்பெயர் கேட்க முடியாது! ஏனெனில், இந்த நகரங்களே இப்பொழுது முற்றிலும் நாசமடைந்தது மன்றி வேறுவேறு துருக்கப் பெயர்களைப் பெற்று, நிலைமாறி உருமாறிக் கிடக்கின்றன. ஐந்திரபுரியென்று பழைய ஆரியப்பெயரையே நாம் உபயோகித்தபோதிலும், இக்கதை நடந்த அக்காலத்திலேயே, விந்து தேசத்தை ஜயித்த மகமதியர்கள் அதனை இஸ்மலாபாத் என்று அழைத்தனர் போலும்! ஆகவே பெயரில் என்ன இருக்கின்றது? விஷயத்தைத் தொடருவோம். (34-ம் பக்கம் பார்க்கவும்.)

கல்விக் குறிப்புகள்
Educational Notes

[வித்யா விஷயமாகச் சில குறிப்புகளை "போதினி"யில் வெளியிட வேண்டுமென்று நமது அபிமானிகளில் பலர் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, நாளது மாதமுதல் அதாவது, போதினியின் பதினோராவது ஆண்டுத் தொடக்கமுதல், அப்படிப்பட்ட குறிப்புக்களை மாதந்தோறும் வெளியிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இவைகள் வித்யா விஷயத்தில் கவனம் செலுத்துவோருக்கும் மற்றையோர்க்கும் பயன் கொடுக்கும் என்பதற்கையமில்லை. கல்வி விஷயமாக ஆங்காங்கு அவ்வப்போது நடந்துவரும் விசேஷங்களை யொட்டி நேர்த்தியான சிறு குறிப்புகளும் விமர்சனங்களுமே இந்தப் பகுதியில் வெளிவரும்.]

மாணவர்களின் பரீக்ஷைகள்.

வருஷா வருஷம் கவர்ன்மெண்டார் வித்யா விஷயமாக ஒரு ரிபோர்ட்டு தயார் செய்து வெளியிடும் வழக்கத்தை யொட்டி, சென்ற வருஷத்திய அறிக்கையை இப்போது வெளியிட்டிருக்கின்றனர். அதில் நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய அம்சம் மாணவர்களின் பரீக்ஷைகள். சென்ற வருஷத்தில் இந்திய சர்வகலாசாலைகள் எல்லாவற்றிலுமிருந்தும் மெட்ரிகுலேஷன் பரீக்ஷைக்கு 30,000 வித்யார்த்திகளும், இன்டர்மீடியேட் பரீக்ஷைக்கு 16,000 பேர்களும், பீ.ஏ., க்கு 9143 பேர்களும், பி.எஸ்.ஸி. பரீக்ஷைக்கு 788 பேர்களும் சென்றனரென்றும் அவர்களில் முறையே 18,000, 6000, 4686, 440 பேர்களே பரீக்ஷைகளில் தேறினரென்றும் தெரிகின்றது. அதாவது பிரவேச பரீக்ஷைக்குச் செல்பவர்களில் ஆறில் ஒருவர்தாம் பி. ஏ. பரீக்ஷையில் ஒப்பேறுகின்றனர். நமது மாணவர்களில் பெரும்பாலார் சாமர்த்திய மற்றவரென்று நாம் நம்பவே மாட்டோம். ஆகவே, அவர்கள் பரீக்ஷைகளில் தேறாமல் போவதற்குக் காரணங்கள் வேறிருக்கவேண்டும். சொல்லிக் கொடுக்கப்படும் விஷயங்களைச் சரியானபடி மாணாக்கர்கள் கிரகித்திருக்கின்றனரா என்று மட்டும் பார்ப்பது பரீக்ஷையின் பிரதான நோக்கமாக இருந்தால், வருஷாவருஷம் அநேகமாயிரம் பிள்ளைகள் பரீக்ஷைகளில் தேறாது தவிக்கும் துர்த்தசை ஒருவாறு நீங்கும். இன்னும், தொழிற்கல்வி யபிவிருத்தியும், மாணவர் மூளைவன்மைக்கேற்ற போதனைமுறையும் ஏற்படுமானால், காலக்கிரமத்தில் மேற்கூறிய சீர்கேடுகள் அகன்றொழியும். பரீக்ஷாதிகாரிகளும் சற்று நிதானமாகத் தமது கடமைகளைச் செய்வார்களானால் மாணவர்களுடைய கதி அவ்வளவு கேவலமாக விராது.

* * *

சென்ற மாதத்தில் பம்பாய் ராஜதானியில் பூனா நகரத்தில் கனம் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியாரவர்களின் தலைமையின்கீழ் நடந்த கல்விச் சபையார் தீர்மானம் செய்த விஷயங்களிற்சில

அகழிலே விழுந்த முதலைக்கு அதுவே வைகுண்டம். :: அக்கிராரத்தில் பிறந்தாலும், நாய் வேதம் அறியுமா?

அந்த ராஜதானியாரால் மட்டு மன்றி, எல்லோ ராலுமே கவனிக்கப்பட வேண்டிய தாகின் றன. தாழ்ந்த ஜாதியாருக்கு இன்னும் வேண்டிய சௌகரி யங்களைச் செய்து கொடுத்து அவர்களிடம் கல்வி அதிக மாகப் பரவச் செய்யும்படி கவர்ன்மெண்டா ரைக் கேட்டுக் கொண்டது முதல் தீர்மானம். தேச வர்த்தமானங்களுக் கிணங்க, பிரதமப் பள்ளிக் கூடங்களில் போதனு முறைகள் வேறுபட வேண்டுமென்பது ஒரு தீர்மானம். பள்ளிக்கூடங்களில் ஆங்கிலேயபாஷை, கட் டாயம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடமாக இருக்கக்கூடா தென்று ஒரு தீர்மானம் உண்டாகியது. வருஷத்தில் இரண்டு தரம் பரீக்ஷைகள் நடத்தப்படவேண்டு மென்ப தும், ஒரு தடவையில் தேறிய பாடத்தில் இன் ெருரு விசை மாணுக்கர்கள் பரீக்ஷிக்கப்படக் கூடாதென்பதும், ஜில்லாக்கள்தோறும்பெண் பிள்ளைகளுக்குப் பிரத்யேகமாகப் பாட சாலைகள் ஏற்படவேண்டு மென்பதும், வித் யா இலாகா முழுவதும் இந்தியர்களா லேயே வகிக்கப்படவேண்டு மென்பதும், உபாத்தியாயர்களுக்கு இராஜ்ய விஷயங்களில் இப்போதிருப்பதைக் காட்டிலும் இன்னும் அதிகமாகச் சுதந்தரங்கள் இருக்க வேண்டு மென்பதும் வேறு சில தீர்மானங்களாம். இந்தியஸர்வகலாசாலைகளில் தேசபாஷைகளே பிரதானமாக இருக்கக்கூடுமா என்பதைப் பற்றி ஆலோசித்து முடிவு சொல்ல ஒரு கமி டியார் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனர். அவர் களுடைய தீர்மானத்தை யாவரும் ஆவலு டன் எதிர்பார்ப்பார்கள்.

(பம்பாய்க் கல்விச் சபை.)

* * *

யுத்தம் காரணமாக பற்பல விஷயங்கள், பணத் தட்டுப்பாட்டால், நிறுத்திவைக்கப்பட் டிருக்கின்றன. வென்பதை அபிமானிகள் அறிவார்கள். இந்தத் துர்த்தசை, கல்வி யபி விருத்திக்கும் கொஞ்சம் ஏற் பட்டுள்ளது. என்றாலும் அது காரணமாகப் புரோபிவிருத்தி முற்றிலும் நின்றுவிடவில்லை. சென்ற வருஷத்தோடு முடிவு பெற்ற ஐந்து வருஷத்திய "கல்வி ரிபோர்ட்"டினின்றும், காலெஜ்கள் 100-க்கு 4 வீதமும், ஸெகிண்டரி பாடசாலைகள் 20 வீதமும், பிரதமப்பாடசாலை கள் 16 வீதமும் அதிகமாகியிருக்கின்றன. மாணவர்கள், முறையே 61, 23, 17 வீதம் அதிகமாகியிருக்கின்றனர். ஜாதிகளையொட்டிப் பார்க்குமிடத்து, பௌத்தர்களில் 100-க்கு 32 வீதமும், ஆங்கிலோ-இந்தியக் கிறிஸ்துவர் களில் 22 வீதமும் முகம்மதியர்களில் 17 வீத மும் அதிகரித்திருக்க, ஹிந்துக்களில் மட்டும் 100-க்கு 12 வீதம் மாத்திரமே அதிகரித்தி ருக்கிறது. செலவு விஷயமாக நோக்குமிடத்து 1911-12 வருஷத்தில் பிரதி மாணுக்கனுக்கும் வருஷமொன்றுக்கு ரூ 9-4-11 செலவு ஆகி யது. இந்தத் தொகை 1913-14ல் ரூ 10-2-4 ஆகவும், 1916-17ல் ரூ. 11-6-8 ஆகவும் உய ர்ந்திருக்கிறது. பிரதமப் பள்ளிக் கூடங்கள் 1,38,183 லிருந்து 1,42,203 ஆகவும், அவை களில் படிக்கும் மாணுக்கர்களின் சங்கியை 55,42,263 லிருந்து 58,18,930 ஆகவும் அதிகமாகி யிருக்கிறது. இவை யெல்லாம் நமக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றன. என்றாலும் இப்போதைய ஐரோப்பிய யுத்தம் இல்லாதிருந்தால் மேலே காட்டிய புரோபி விருத்தி இன்னும் அதிகமாக இருந்திருக்கும் என்பதில் தடையில்லை. ஆகவே, யுத்தம் நின்ற தும் வித்யாபிவிருத்தி முன்னிலும் பன்மட ங்கு அதிகமாகுமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

(இந்தியாவில் கல்வி யபிவிருத்தி.)

* *

உயர்தரக் கல்வியை இலவசமாக்க, மைசூர் சர்வ கலாசாலைச் சங் கத்தார் ஒரு தீர்மானங்கொண ர்ந்திருப்பதைக் கேட்டு நாம் அத்யந்த சந்தோஷ மடைகிறோம். அனேக மாயிரம் சிறுவர்கள் பணச்சவுகரியம் இராத படியால், பாதியில் படிப்பை நிறுத்திவிட்டுப் போகின்றனர். மேற்கூறிய சவுகரியமிருப் பின், அவர்கள் வித்தையில் தேர்ச்சியடைந்து ஜனசமூகத்தில் மேலான பதவிகளை அடையக் கூடும். உயர்தரப்படிப்பை வெகு "கிராக்கி" யாக்கிவிட்ட சென்னைச் சர்வகலாசாலையார் அப்படிப்பட்ட புண்ணியத்தைக் கட்டிக்கொ ள்ள மாட்டார்கள். என்றாலும் "அடுத்த கத்து" மைசூர் சர்வகலாசாலையார் செய்ததை இவர்கள் கண்டித்துப் பேசாமல், சந்தோஷத் துடன் ஆமோதிப்பார்களென்று எண்ணு கிறோம்.

(இலவச உயர் தரக் கல்வி.)

அக்காடு வெட்டிப் பருத்தி விதைத்தால், அப்பா முழுச் சிற்றுடை என்கிறதாம் பெண்.

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S PAGES

கற்பலகையின் வரலாறு

சிறுவர்களே! நான் உங்களுக்கு ஓர் ஸ்வாரஸ்யமான கதை சொல்லப்போகிறேன். இதற்குமுன் இதை நீங்கள் கேட்டிருக்கமாட்டீர்கள். கவனமாய்க் கேளுங்கள்.

கிருஷ்ணன் என்னும் பையன் ஓர் நாள் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சென்றான். உபாத்தியாயர் அவனை ஓர் கணக்குப் போடச்சொன்னார். அவன், அதை வெறுத்து, சோம்பேறியாய்த் தூக்கக் கலக்கங் கொண்டிருந்தான். கணக்குப் போடுவதற்குப் பதிலாகக் கற்பலகையில் மனிதனுடைய தலைபோன்ற சித்திரம் ஒன்று எழுதலானான். அச்சித்திரம், உருண்டை யுருண்டையாய் இரண்டு கண்களும், பெரிய வாயும், சுருட்டையான மயிரும் உடையதாய் இருந்தது. அவன் பலப்பத்தால் எழுதும்போது, பலப்பம் கீச்சிட வாரம்பித்தது. பிறகு, அக்கீச்சலிடும் சப்தம் அதிகமாக, யாரோ மெதுவாகப் பேசுவதை அவன் அறிந்தான். அக்குரல், "நான் எப்படியுண்டானேன் என்பது உனக்குத் தெரியுமா?" என்றது.

அவனால் தன்காதை நம்பக்கூடவில்லை. எனவே, அவன் கனவு காண்பதாக நினைத்தான். ஆனால், அவன் அச்சித்திரத்தைப் பார்த்தபோது அதன் வாய் உண்மையாகவே அசைவதாகத் தோன்றிற்று. அதனால், அவன் கதிகலங்கிப் போனான். உடனே, தன் துணியால் சித்திரத்தைத் துடைக்கவாரம்பித்தான். அவ்வாழ்ந்த குரல், "அப்பா! அப்பா! என்னைத் துடைத்துவிடாதே" என்றது. "கற்பலகையில் எழுதியிருக்கும் சித்திரம் எனக்கென்ன தீங்கு செய்யக்கூடும்" என்று அவன் துடைப்பதை நிறுத்திவிட்டான்.

"உனக்கு நிரம்ப வந்தனம். இப்போது நான் எங்கிருந்து வந்தேனென்று சொல்லு; பார்ப்போம்" என்று புன்சிரிப்புடன் அம்முகம் சொல்லியது.

"ஏன், நான்தான் உன்னை உண்டாக்கினேன்" என்றான் கிருஷ்ணன்.

முகம், "இல்லை நீ என்னை உண்டாக்கவில்லை" என்றது. கிருஷ்ணன், "அது பொய்; நான்தான் செய்தேன்" என்றான். "நீ செய்யவேயில்லை" என்று அது தன் தலையை நிமிர்த்திக்கொண்டு மறுத்துரைத்தது.

"நான்தானே உண்டாக்கினேன். நான்தான் உன்னை எழுதினேன். நீ இப்படி முரட்டுத்தனமாய் ஆக்ஷேபித்தால் உன்னை அடியோடு துடைத்துவிடுவேன்" என்று துணியை எடுத்தான்.

"ஓ, நீ முகத்தை எழுதவில்லை. கற்பலகைதான் என்னை எழுதியது நான்தான் அக்கற்பலகை. நான் எங்கிருந் துண்டானேன் என்பது உனக்குத் தெரியுமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்."

"அதற்கென்ன? கடையிலிருந்துதான்" என்று உரத்த குரலோடு கிருஷ்ணன் சொன்னான்.

"கற்பலகைகள் கடையில் விளைகின்றனவென்று நீ நினைக்கிறாயா?"

"நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. நீ அங்கிருந்துதான் உண்டானாய்."

"நீ நினைக்கிறதைவிட அதிக தூரத்திலிருந்து நான் வந்தேன். நான் மிகவும் பழைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். என் வரலாறு மிகவும் ஸ்வாரஸ்யமானது."

"அதை எனக்குச் சொல்லு. நான் கவனமாய்க் கேட்கிறேன்."

"நல்லது நான் கற்பலகைகளைப் பற்றியும், நான் எங்கிருந்துண்டானேன் என்பதையும், எப்படி உண்டானேன் என்பதையும் சொல்லுகிறேன். கற்பலகைகள் எவைகளால் செய்யப்படுகின்றன என்பதுகூட உனக்குத் தெரியாதென்று நான் நம்புகிறேன்."

"எனக்குத் தெரியும். அவை ஸ்லேட்டால் செய்யப்படுகின்றன."

"நிரம்ப சரி பையா! ஸ்லேட் என்றால் என்ன?" என்றப்பலகை கண்ணைச் சிமிட்டிக்கொண்டு கேட்டது.

"ஸ்லேட், ஸ்லேட்டால்தான்"

"இல்லை, அப்படியல்ல. அதன் விஷயம் விரிவானது. ஸ்லேட் அநேக பொருள்களால் உண்டாகிறது. அது ஸ்படிக தாதுவாலும், படிகாரத்தாலும், லவணதாதுவாலும், க்ஷாரவுப்பாலும், சுண்ணாம்பினாலும், இரும்பினாலும் எல்லாம் கலந்து உண்டாகிறது. ஸ்படிகதாதுவால்தான் கண்ணாடி செய்யப்படுகிறது. அது

மினியம் என்னும் படிகாரத்தால்தான் அலங்காரப் பொருள்களும், பாத்திரங்களும் செய்யப்படுகின்றன. பொங்கும் சோடாவில் லவண தாது காணப்படும். காரமான ஜலத்தில் காரவுப்பு காணப்படும். உன்னுடைய தேக எலும்புகளும், பற்களும்சுண்ணும்பால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொருட்களெல்லாம் கற்பலகையில் கலந்திருக்கின்றன."

"யார் அவைகளைக் கலந்தனர்?" என்றான் கிருஷ்ணன். "நதிகளும், கடல்களுந்தான்" என்றது அப்பலகை. "அப்படியொருநாளுமிராது. ஏனென்றால் கற்பலகை, கற்கள் வெட்டியெடுக்கப்படும் இடத்திலிருந்து வந்தது."

"இரு, நான் அதைப்பற்றியெல்லாம் சொல்லுகிறேன்" என்று கற்பலகை புத்திசாலி போன்றும், அறிந்ததுபோன்றும் சொல்லியது.

"அநேகமாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன், மிகப் பெரியமலை யொன்றிருந்தது. ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக அதனுடைய உச்சி, நீரோட்டங்கள் மலையின் கீழே உண்டாகி, முதலில் கால்வாய்களாகவும், பிறகு நதிகளாகவும் ஆகும்படி மழையால் கழுவப்பட்டது. நதிகள் உயரத்தில் உண்டாகிப் பாய, அவைகள் முதலில் கால்வாய்களையும், பின்பு ஆற்றுத்தரைகளையும்உண்டாக்கிக் கொண்டன. அவைகள் பிறகு பெரிய தாழ்வரைகளைச் செய்துகொண்டு பாறைமலை (rocky mountains) சிறிதுசிறிதாக அரித்து கண்டதுண்டங்களை மண்ணாகக் கடலில் கொண்டு அந்த மண், கடலடியைச் சேர்ந்து களிமண்ணாயிற்று. இவ்வாறு அநேக மாயிர வருஷங்களாக நடந்துகொண்டிருந்தது. மலைகள் வரவர அரிக்கப்பட்டுப் போயின. அதேகாலத்தில் பிரம்மாண்டமான பசையுள்ள மண் கடலடியில் சேர்ந்திருந்தது. நக்ஷத்திர மீன்கள் (Star fish), ஓட்டுமீன்கள் முதலியன கணக்கற்றவையாகப் பிறந்து இறந்தன. அவைகள் இறந்தபோது அம்மண்ணில் விழுந்து அம்மண்ணால் மூடிப் புதைக்கப்பட்டன. இன்னும் கடலுள் மேன்மேலும் மண் சேர்ந்து கொண்டே யிருந்தது."

"நதிகள் மலையை எப்படி யரிக்கக்கூடும்?" என்று கிருஷ்ணன் மறுத்துரைத்தான்.

"ஹோ, அவைகளால் முடியாதா? நீ காவேரி கங்கை முதலிய நதிகளைப் போய்ப் பார்த்துவா; அப்போது தெரியும்."

"எனக்கது தெரியாது. ஆனால் நீ ஒருவேளை சரியாக விருக்கலாம்."

"நான் உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். என்னுடைய அநுபவத்திலிருந்து நான் இப்போது சொல்லிக் கொண்டுவரும் மலையில் நான் ஓர் துண்டென்பது எனக்குத் தெரியும்.

"நல்லது, நீ ஆக்ஷேபித்தபோது நான் சொல்லியது போல, ஸ்படிகதாதுவும், படிகாரமும், லவண தாதுவும், காரவுப்பும், சுண்ணம்பும் இரும்பும், மீன் ஓடுகளும் அடங்கிய மலையின் மண்ணானது அநேக கோடி வருஷங்களாகக் கடலின் அடியில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அக்காலத்தில் சிறுவர் சிறுமிக ளொருவருமில்லை. இது அவர்கள் காலத்திற்கு முன்னமே நடந்தது. அக்காலம் நம்மால் அறியப்படாதது. ஆனால் நான் அப்போது மலையின் மண்ணாக விருந்தேன். அதைப்பற்றியெல்லாம் எனக்கு ஞாபகமிருக்கிறது. மண் சேர்ந்துவந்த காலத்தில் பூமி குளிர்ச்சியடைந்துகொண்டிருந்தது. பூமி குளிர்ச்சியடைந்ததும், அது சுருங்கிப்போயிற்று. அதனுடைய பலனாகச் சமுத்திரத்தின் அடியிலிருந்த மண், கல்போல் சேர்த்துக் கெட்டிக்கப்பட்டது. கடைசியாக மிகப் பெரிய படைப்பாறை முகடுகள் சமுத்திரத்தின் வெளியே தோன்றின" என்றது பலகை.

"ஆனால் ஸ்லேட் மலைகள் பாறையாலல்லவோ செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மண்ணல்லவே."

"அப்படித்தான். ஆனால் மண்ணினுடைய நெருக்கம் பாறையாக மாறும்படி செய்தது. ஆகையால், மலையின் மண்ணாகவிருந்த நான் படைப்பாறையாக மாறினேன். இம்மாறுதல் மிகவும் முக்கியமானது. அநேக கோடி வருஷங்கள் சமுத்திரத்தினடியில் இருந்துவிட்டுப் பிறகு சூரிய சந்திரரைப் பார்த்தேனெனில், அதை நான் எப்படிச் சொல்லக்கூடும்?"

"நீ எவ்வளவுகாலம் அப்படி யிருந்தாய்? உனக்கு என்ன வயது இப்போது?"

"அநேக யுகங்கள் நான் அங்ஙனம் இருந்திருக்கிறேன். கடலடியிலிருந்து நான் மேலே முதலில் வந்தபோது என்னைச் சுற்றிலும்

நெருப்பைக் கக்கிக்கொண்டு பல பெரிய எரிமலைகள் இருந்தன."

"ஆனால் நீ ஓர் காலத்தில் கடலடியில் மண்ணாகவிருந்தாயென்று நீ உறுதியாகச் சொல்வாயா? நீ கனவுகாணவில்லையென்பது நிச்சயந்தானா?"

'நான் உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். நான் உற்பத்தியான வேல்ஸ் (Wales) தேசத்திற்கு நீ போய்ப் பார்த்தால் நீகூட உறுதிப்படுவாய். ஏனெனில் நீ, கடலின் அடியில் மண்ணில் விழுந்த மீன் ஓடுகளையும், நக்ஷத்திரமீன் (Star-fish)களையும் எங்கு பார்த்தாலும் காண்பாய். அநேக தடவைகள் கடலடியில் நான் இருக்கவில்லையா, மறுபடியும் மேலே வந்தேனா என்பதுதான். நான் உறுதிப்படாதது,"

"சொல்லாய்கற்பலகையே! நீ இவ்வளவு தட்டையாகவும், மெல்லியதாகவும், வழவழப்பாகவும் எப்படி யானாய்!"

"ஸ்லேட் அல்லது படைக்கல் என்று ஏன் சொல்லப்படுகிறதெனில் அதைப் படைபடையாகச் செய்யக்கூடுமாதலால்தான் (Slate-slit)."

"ஆனால் அதை எப்படிப் படைபடையாக எடுக்கக்கூடும்?"

"நல்லது அதை விரிவாகச் சொல்வது கஷ்டந்தான். ஆனால் நான் ஒருவகை பார்க்கிறேன். அது படையாகி மாறியதற்கு நெருக்கமே காரணமாகும். நீ ஓர் தேன்மெழுகுத் துண்டை எடுத்துக்கொண்டு இரண்டுதட்டுகளின் இடையில் வைத்துக் கெட்டியாகப் பிழிந்தால், அது மெல்லிய படைகளாகப் பிரிவதைப் பார்ப்பாய். பிசைந்த மாவை யெடுத்து மரக்குழவியின் கீழ் வைத்துவிட்டால் அதேமாதிரி நேருவதை நீ காண்பாய். மா மெல்லிய படைகளாகப் பிரிந்து போகும். அதேமாதிரி, சிப்பிகளும், நக்ஷத்திரமீன் முதலிய ஜலசரங்களின் மிச்சங்களும நசுக்கப்பட்டு உருவழிந்து படைப்பாறை மலை (slate rocks) களாகின்றன."

"அப்படியானால் எவ்வளவு படைப்பாறை மலைகளிருக்க வேண்டும்!"

"ஆமாம், இங்கிலாந்தில் ஒவ்வொரு வருஷமும், கல்வெட்டு மிடங்களிலிருந்து கோடி ரூபாய் பெருமான 4,50,000 டன் ஸ்லேட் எடுக்கப்படுகின்றது. அப்பணத்தை அணுவாகக் குவிக்கின் ஒருபெரிய மலையாகும். இங்கிலாந்தில் ஸ்லேட் கூரையாகப் போடப்படுகிறது. ஸ்லேட் அதிக காலமாக உபயோகப்பட்டு வரவில்லை, ஐம்பது, அறுபது வருஷங்களுக்கு முன்னே நீ இங்கிலாந்திற்குப் போயிருந்தால் பட்டணங்களிலுள்ள வீடுகள் எல்லாம் ஓடுகளால் மூடப்பட்டிருக்கும்."

"ஓடுகளென்றால் என்ன?"

"ஓடுகள் காய்ந்துபோன களிமண்ணேயாகும். ஸ்லேட்டைப்போல் அது இயற்கையாய் அல்லாமல் மனிதனால் செய்யப் படுகின்றன. அவைகள் அவ்வளவு சிறந்தவை யல்ல."

"இன்னும் எவைகளுக்கு ஸ்லேட் உபயோகப்படுகிறது?"

"உனக்கு ஓர் உபயோகமாவது தெரிந்திருக்கும். ஸ்லேட் பொம்மைகளெழுதவும், கணக்குப்போடவும், சிறுவர் சிறுமிகளுக்குக் கற்பலகையாக உபயோகப் படுத்தப்படுகிறது. மிகப் பெரிய ஸ்லேட் பீடப்பந்தாட்ட (Billiard-Table) மேஜைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தப் படுகிறது. இப்பலகைகள் இரண்டு அங்குல கனமும், சுமார் இரண்டரையடி அகலமும், ஆறு அடிக்குமேல் நீளமும் கொண்டன. மற்ற பெரிய பலகைகள் சிலசமயம் சமாதிகளுக்கு உபயோகப்படும்."

"உனக்கு எவரிடத்திலிருக்கப் பிரியம்?"

"எனக்கு சிறுவர் சிறுமிகளுடைய கையில் இருந்து, அவர்கள் என்மேல் சித்திரங்களையும், கணக்குகளையும் எழுதும்படி அவர்களுக்கு உதவியாக இருப்பதே யெனக்கிஷ்டம். உலகத்தில் மிகவும் பெயர்பெற்ற அறிவாளிகள் என்னை உபயோகப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். நான் உங்களைப் புத்திசாலிகளாகவும், சந்தோஷமுள்ளவர்களாகவும் செய்கிறேன் என்பதைப்பற்றிச் சந்தோஷிக்கிறேன்."

"நான் இதற்குமுன் கற்பலகையைப்பற்றி இவ்வளவு தூரம் அறிந்ததில்லையே" என்று கிருஷ்ணன் விடையளித்தானோ யில்லையோ உடனே கையிலிருந்த பலகை நழுவிக் கீழே விழுந்து விட்டது. அவன் விழித்துப் பார்க்கிறான், எல்லாம் கனவாக முடிந்தது!

சிறுவர்களே! இதை நாம் கனவென்று சொல்லலாகாது. ஏனெனில் கிருஷ்ணன், அப்பலகை சொல்லியதெல்லாம் உண்மையென்று அறிந்தான். அதன் பிறகு கற்பலகையிடம் சிரத்தையும் மரியாதையும் கொண்டிருந்தான்.

அங்கிடுதொடப்பிக்கு அங்கிரண்டு குட்டு, இங்கிரண்டு சொட்டு.

ஸ்த்ரீகளுக்கான பக்கங்கள்

LADIES' PAGES

தமயந்தி: 16—துப்பு

வாக்கினான் மன்னவனை யொப்பான் மதித்தொருகால்
ஆக்கையே நோக்கின் அவனல்லன் — பூக்கமழும்
கூந்தலாய்! மற்றக் குலப்பாகனென் றுரைத்தான்
ஏந்துநூல் மார்பன் எடுத்து.

அது நல்லவேளை; விதர்ப்ப நாட்டில் அன்றைக்கு எங்குமில்லா எழுச்சி விளங்கியது. தென்றல்காற்று அன்று வெகு மனோஹரமாக வீசிக்கொண் டிருந்தது. தன் எதிர்ப்பட்டதையெல்லாம் பொன்னாக மாற்றி ஜனங்களை மயக்கிய சூரியன், அவற்றையெல்லாம் வெளிரச் செய்து, வெருண்டு பிடியில் அகப்படாது திமிறியோடும் ஜாலக்காரன்போல ஆகாயவீதியில் மேலேற வாரம்பித்தான். அப்போதவனது வெப்பமும் காற்றின் மந்தவிசையுங் கலந்து யாவர்க்கும் உத்ஸாகமூட்டும். அப்போதுதான் விதர்ப்பநாட்டில் பெரும் ஆரவாரம் எழும்பியது. பூர்ணசந்திரனது வரவைக்கண்டு பொங்கி எழும்பும் கடல்போல அவ்வூரே அவ்வொலி வருமிடத்தை நாடிச்சென்றது.

முதல்முதல், பல யானைகள் வரிசைவரிசையாக ஊர்க்குள் கம்பீரமாக அடிமேல் அடிவைத்து நுழைந்தன. அதன்பின் குதிரைப்படை கடலலை யெழும்புவதுபோல வலசாரியும் இடசாரியுமாக அசைந்து தொடர்ந்தன. தேர்கள் பல, அவற்றைப் பின்பற்றி வந்தன. ஆலவட்டமும், சாமரமும், மற்றும் ராஜ வைபவமும் முன்தோன்ற, அழகு திரண்டுருக்கொண்ட பெண்கள் நாயகமாகிய ச்ருங்கார பொக்கிஷத்தை உட்கொண்ட பொன்னாலும் மணியாலும் இழைக்கப்பட்ட பல்லக்கொன்று மறங்கொண்ட வீரர் சுமந்துவர, பல்லாயிர வீரரும், சேடியரும், மற்றும் பதாதியாக நடந்துவரும் பகுஜனங்களும் ஒருவரையொருவர் நெருக்கிக்கொண்டு நடந்து வந்தனர். மங்கள வாத்யங்களும், கட்டிய முழக்கும், எச்சரிக்கையும் இவை முதலாகிய அரசர்க்குரிய ஆடம்பரங்கள் ஒன்றோடொன்று மயங்கி விளங்கக்கண்ட ஜனங்கள் அங்கு வந்து பெருங்கூட்டமாகக் கூடினர்; மெதுவாகத் தமக்குள் தாம் பேசி, வந்த ஆள் யாராகவிருக்கலாமோவெனச் சிந்தித்தனர்; தமக்குத் தோன்றினவா றெல்லாம் பேசினர். வரவரக் கூட்ட மதிகரித்தது; வந்த பரிவாரங்களின் வேகமும் தணிய வாரம்பித்தது. வெகு உல்லாஸமாக வந்த அந்தக் கோலம் வீமராஜனது அரண்மனையின்முன் நின்றது. பல்லக்கிலிருந்த தமயந்தியை இறங்கிவரக் கண்ட பந்து ஜனங்கள் சற்றே யசைவற்று நின்றனர். வெயிலில் நடந்து உடனே இருட்டில் நடப்பது எவ்வளவு மயக்கத்தைத் தருமோ, அவ்விதமே அவர் காணத் தயாராகவிராத பொருளைக் கண்டதும் பிரமைக் காளாயினர். ஆனால், அது ஒரு க்ஷண நேரம். அப்புறம் அவர் தமயந்தியை இறுகப் புல்லிப் பரவசமாகிச் சற்றுத் தமது ஞானம் தமக்கு வந்ததும் அவளது க்ஷேமலாபங்களை விசாரித்தனர். தமயந்தியின் வரவைக் கேள்விப்பட்ட அவள் தாய் உள்ளிருந்து ஓடோடியும் வந்து அவளைத் தழுவியணைத்து, கண்களில் நீர் சோர "என் அம்மணீ! உன்னை உயிருடன் கண்டேனே" என்று சொல்லி மேலொன்றுஞ் சொல்ல நாவெழும்பாது தயங்கினள். தனது மகளைக் கண்ட அவளது ஆநந்தத்திற்களவேயில்லை. இதற்குள் வீமராஜனும் குழந்தைகளிரண்டுடன் அங்குவர, தனது குழந்தைகளை வாரி யெடுத்துக் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு உள்ளங் கிளைத்தனள். தனது தோழிகளும் மற்றவரும் சௌக்யமாக விருப்பதைக் காண அவளுக்குப் புது உயிர் வந்ததென்று சொல்வது தவறாகாது. தனது தாய் தந்தையரையும் மைந்தர்களையும் மற்றுந் தனக்குவேண்டியவரையுங் காண, அவள் உடம்புதெரியாமல் மயங்கிக் கிடந்தாள். சற்றே தெளிந்ததும், தேவர்களையும் பூசுரர்களையும் பூஜித்து வழிபட்டனள். தனது மகளது வரவைக் கொண்டாடப் பீமன் பலவித தானங்கள் செய்தான்; அவளைக் கண்டு அவ்விடம் வரும்படி செய்த ஸுதேவரைத் தக்கவிதம் மரியாதைசெய்து பொன்னும் பொருளும் பசுவும் நிலமுந் தந்து சந்தோஷிப்பித்தான். அன்று ஊர் முழுதும் வெகு கோலாஹலமாகவே விளங்கியது. எங்கும் தமயந்தியின் வரவைப்பற்றியே யாவரும் பேசிக்கொண் டிருந்தனர்.

ஊரின் அமளி குமளி, வரவர அடங்கலாயிற்று; எங்கும் சாந்தம் குடிகொள்ள வாரம்

அங்கும் தப்பி இங்கும் தப்பி அகப்பட்டுக்கொண்டான் தம்மட்டிப் பட்டன்.

பித்தது; சூர்யனும் குடபால் பாய்ந்து பூமியின் பின்புறங்காணச் சென்றான். மயக்கக் காற்றுடன் இரவு உலகத்தைத் தொடர்ந்து கவரவாரம்பித்தது. அப்போது தமயந்தி தனது மாளிகையில் ஸுகமே படுக்கச்சென்றாள். அவளுக்குத் தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. அத்தனை ஸுகங்களும் அவளுக்கேன் இன்பம் பயக்கவில்லையோ? நளனென்னும் உருவம் அவள்முன் தோன்றித் தோன்றி அவளது பழைய நிலைமையை ஞாபகப் படுத்தியதோ? என்னவோ? அவளுக்கு உறங்க மனம் வரவில்லை. எனினும், வந்த சிரமத்தின் பெருக்கால் அக்கலவரமனத்துடனேயே அயர்ந்து நித்திரைக் காளானாள்.

ஸூர்யனோடு தமயந்திக்குக் கவலையும் உதயமாயிற்று. தன் பெண்ணைக் கண்ட அவள் தாய், மடியிலிருத்தி "என் செல்வமே! உன்னைக்காணாதென் கண்கள் பூத்துவிட்டனவே! என் இனியமகளே! நீயில்லாது இவ்வுலகு இருள்மூடிய நாடாகவன்றோ இருந்தது? அந்த ஸுதேவர் வெகு நல்லவர்; உன்னை இங்கு கொணர்ந்துவிட்டு என் வயிற்றில் பால் வார்த்தனர். அவர் என்றென்றைக்கும் நன்மை பெறுவாராக!" எனத் தன் அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டாள். அம்மொழிகளைக் கேட்ட தமயந்தி சிந்தை நொந்து கண்களில் நீர்ததும்பத் தன் தாயைப் பார்த்து "அம்மா! உமக்கு என்னைப் பார்த்தால் வயிற்றில் பால்வார்த்தாற் போல வாயிற்று. எனக்கெப்படி இருக்கிறதென்பதை நீங்கள் அறியவில்லை போலும்! உங்களுக் கென்னைக் காண ஆவலிருந்தது உண்மைதான். அதேமாதிரி எனது காதரைக் காணக் கவலை எனக்கிருக்காதா! அம்மா! நான் சொல்வதைச்சற்றே கவனித்துக்கேளும். என் தலைவரைக் காணாதென் உயிர்நிலையாது. யான் உயிரோடிருக்க வேண்டுமென்றால், எனது நாயகரை யடையும் வழியைத் தேடுங்கள். இல்லாவிடில் என் உயிர் நிற்காது. இது ஸத்யம்! ஸத்யம்!" எனச்சொல்லிக் கண்ணீர் வடித்தாள். தன் மகள் துக்கப்படுவதைக் காணச் சகியாதவளாய்த் தானும் துக்கத்தில் ஆழ்ந்த தமயந்தியின் தாய் மனவருத்தமுற்று, நெடுமூச்சுவிட்டுக் கண்ணீர் சிந்த வாயுலற, பேசநாவெழாது, தாங்கமுடியாத துன்ப மிகுதியால் தமயந்தியை யணைந்து கட்டிக்கொண்டாள்; சற்று நிதானத்துடன் தனது துயரத்தைச் சமாளித்துக்கொண்டு தமயந்திக்குத் தேறுதல் கூறி நளமன்னவரை யடைவதற்கான வழிகளையெல்லாம் செய்வதாகத் தமயந்திக்கு நம்பிக்கை யுண்டாகும்படி இங்கிதம் பேசி அவளது துயரத்தைப் பங்கு கொண்டாள். அப்போது இவ்விருவரது நிலையைக் கண்ட அந்தப்புரத்து ஜனங்கள் எவரும் சிந்தை நொந்து தமயந்தியின் துயரத்தை எண்ணி எண்ணித் துயரி லாழ்ந்தனர். மற்று அவளது நிலையைக் கண்ட வீமனது துயரமோ வெனில்:

"அழுத உன்கணும் அற்றமெல்லாடையும் அலங்கல்
கழுமச் சூட்டுபு கைசெயாக் கருங்குழற் காமம்
விழியி னோக்கலும், விதர்ப்பர்கோன் வெய்துயிர்த்
[தயன்றான்
பழியிற்றந்தையர்உறு துயர்பணிக்கலாந்தகைத்தே?"

நிற்க, வீமனைக் கண்டு அவன் மனைவி, தமயந்தியின் நாயகவாஞ்சையின் பெருக்கையும், நளமன்னவரைப் பிரிந்ததால் அவளுக்கேற்பட்ட மனோ வேதனையையும் எடுத்துச் சொல்லி "நான் என்னவென்று சொல்கிறது? நாணத்தையும் கடந்தவள் நளனைக் கொண்டுவந்து தரும்படி வற்புறுத்துகிறாள். தன் கணவனை நினைத்து அவள் கவலை கொள்கிறாள்; புலம்புகிறாள்; கண்ணீராறுகப் பெருக்குகிறாள். தயவு செய்து, நீங்கள் தாமதியாது நளனைத் தேடச் செய்யவேண்டிய பிரயத்னம் யாவும் செய்ய வேண்டும். வீட்டுப்பெண் வயிறெரிந்தால் கொடிச்சேலை நின்றெரியும் அன்றோ?" என்று சொன்னாள்.

இம்மொழிகளைக்கேட்ட வீமராஜன் தன்னிடமிருந்த பிராமணர்களைக் கூப்பிட்டு நளனைத் தேடும்படி யாணையிட்டான். அம்மன்னனது உத்தரவின்படி அவர் பல திசைகளிலும் சென்று தேடப் புறப்பட்டனர். அவர்களை நோக்கித் தமயந்தி "நீங்கள் போகுமிடங்களிலெல்லாம் ஜனங்கள் கூட்டமாக இருக்கும் இடங்களில் தங்கி நீங்கள்,

'சூதாடி உள்ளதைத் தோற்றுக் காட்டில் மனைவியின் துணியையே தானுங் கட்டிக் கொண்டிருந்தபோது, உம்மையே நம்பி உமது ஸுகதுக்கமெவற்றையுந் தனதாகக் கொண்டிருந்த மனைவியை, அவள் தூங்கும்போது அவளது துணியிற் பாதியைக் கிழித்துக்கொண்டு நடுச்சியில் நடுக்காட்டில் விட்டுவிட்டு எங்கு ஓடி ஒளித்துக்

8382

கொண்டீரோ? மன்னிருந்த நிலையிலேயே அவள் இருக்கிறாள்; உம்மைக் காண விரும்புகிறாள். அப்படி யிருந்தும், நீங்கள் ஏன் அவளைக் காண விரும்பவில்லை? நீர் எவ்விடம் ஓடினீர்? நீங்கள் ஆணையிட்டபடியே அவளிருந்து வருகிறாள்; உமது வரவையே எதிர் பார்க்கிறாள்; நீர் கிழித்துக் கொண்டு போனது பாதிபோக, நின்ற பாதித் துணியையே இன்றும் அவள் கட்டிக்கொண்டு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறாள். உம்மை நம்பி யிருக்கும் அவளை நீங்கள் ஏன் கருதவில்லை? அவளைக் காப்பாற்றுவது உமது கடமை யல்லவா? இதில் கூடப் பேசுவது தகாதா?'

என்று இம்மாதிரியான மொழிகளைக் கூறுங்கள்; மேலும், முக்கியமாக இவ்விஷயங்களை வற்புறுத்தி,

கணவனென்னும் நெய்யில்லாவிட்டால் மனைவி யென்னும் தீபம் எப்படி எரியும்? அவளை ஆபத்தி லிருந்து காப்பாற்றுதற்குக் கணவனே கடமைப் பட்டவனன்றோ? காட்டில் காற்று வீசவீசக் காட்டுத்தீ படர்ந்து விடும் என்பது தாங்கள் அறிந்த விஷயந்தானே. நீரோ எல்லாம் வல்லவர்; படித்தவர்; நற்குலத் துதித்தவர்; கனிந்த நெஞ்ச முடையவர்; உமக்கெப்படி மறதிவரும்? ஏன் தாங்கள் இவ்விஷயங்களை மறந்து விட்டீர்? ஏதோ அவளுடைய கால வித்யாஸம், உமது கருணை அவளிடம் குறைந்துவிட்டது போலும்! இனி அப்படி இராதிரும். அவளைச் சந்தோஷப் படுத்துவதைப் பாருங்கள். அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்குத் தருமத்தின் பெருமையை விரித்துரைக்கவும் வேண்டுமோ?

என மேலுஞ் சொல்லுங்கள். நீங்கள் சொல்லுவதை யாராவது செவிகொடுத்துக் கேட்டு மறுமொழி சொன்னால், அதைக் குறிப்பாகக் கவனியும்; அவரைப்பற்றிய எல்லா விஷயங்களையும் அறிந்துகொள்ளுங்கள்; உமக்கவர் சொன்ன மறுமொழியை எழுத்துக்கூடப்பிறழாது அவர் சொன்னபடியே என்னிடம் சீக்கிரம் வந்து தெரிவியும். நீங்கள் சொல்லும் விதத்தால், அவர் நான் சொல்லியனுப்பிச் சொல்வித்ததாக எண்ணாதிருக்கும்படி யிருக்கவேண்டும். அவர் யார்? அவர் குணமென்ன? அவர் என்ன செய்கிறார்? ஏழையா பணக்காரரா? பணத்தில் ஆசைகொண்டவரா? அவர் எண்ணங்களென்ன? நடத்தை யென்ன? இவை முதலியவற்றைப் பற்றியும் நீங்கள் அறிந்து வரவேண்டும். உங்களால்தான் நான் உயிர் பெறவேண்டும், உங்களுக் கநந்தகோடி நமஸ்காரம். நான் சொல்லியதை வெகு ஜாக்ரதை யாக நடத்துங்கள்" என்று சொன்னாள்.

தமயந்தியின் உத்தரவுக் கிணங்கி அந்தணர் மூலைக்கொருவராக நளமன்னவரைத் தேடிச் சென்றனர். அவர் அலைந்து திரிந்த நாடு நகரங்கள், காடு மலைகள், கிராமங்கள் சேரிகள், சிறுகுப்பங்கள், பாக்கங்கள், ஆச்ரமவாசங்கள் முதலிய வனந்தம். அவர் சென்றவிடமெங்கும்,

கவறுடிப் பொருளிழந்தான்—அவன்
காட்டிற்கு மனைவியைக் கூட்டிச் சென்றான்
தவறாத வாய்மையாளன்—மனைத்
தாட்டியை யேதானும் வேட்டுடுத்து
எடுத்தான் பெருமோட்டம்—நடு
நிசியினிற் றன்மனை யசைவற்றுத்
படுத்துறங் கும்போது—சற்றும்
நசையற்றுச் செய்யுமிவ் வசையதற்கு
நல்லோ ரிணங்குவரோ—நல்ல
குலத்தவர்க் கிதுதான் சொலத் தகுமா
பொல்லாச் சமயமென்றே—யவள்
சலத்திற் கிடந்தாராக் குலத்துவந்தாள்
காட்டில்விட்ட கோலமாக—இன்றும்
பாதித்துணியோடுமிகப் பீதியுற்றும்
கோட்டைத்தாண் டாக்குணத்தாள்—அவன்
ஓதிவைத்த படிக்கே யாதும் நடத்தும்
ஒன்றுமறியாப்பேதை—அவன்
வரவெதிர் பார்த்த வளுறக்கமற்ற
கண்ணும்பூத்துப் போச்சு—இது
தருமமோ அவனுக்குப் பெருஞ் சுகமோ
யாதோ தெரியவில்லை—தன்
மனைவியைக் காப்பதுதனைபொருத்த
தேதென் றிருந்தானோ—அன்று
தனிவனத்தவளை நடு நிசியில்
விட்டது மறந்தானோ—எது
வாயினுங்கஷ்டமத்துயவளைக்
கிட்டியருள் செய்வதுவே—காதல்
நாயகர்க் கெக்குறி யாயமுறை
பழிக் கிடந்தரா ஒழுக்கம்—வீர
சேயகுணைத்துயர்க்கதே
அழியாப் பேரின்பம்—என்றும்
ஆயுங்குணக்குன்ற மேயர்க்கதே
அழியாப் பேரின்பம்——[கவறுடிப்]

என்று இக்கவிதம் பாடிக்கொண்டே சென்றனர். ஆயினும் அப்பாட்டைக் கவனித்தவரே கிடையாது.

பல நாட்கள் நடந்தன. திசை திசையாகச் சென்றவரெவரும் வரவில்லை. தமயந்தி சிந்தைநொந்து மெலிந்து துக்கத்தில் ஆழ்ந்து

அங்கேண்டி மகளே கஞ்சிக்கு அழுகிறாய்? இங்கே வந்தால் காற்றாய்ப் பறக்கலாம்.

கிடந்தாள். அவளைக் கண்டவர் அஞ்சும்படியாக அவள் வாடி யிளைத்து, தன்விதியை எண்ணி எண்ணி நெஞ்சம் புண்ணாகிக் கொண்டிருந்தாள். "இப்பாழும் ஜன்மம் எடுத்துஎன்ன ஸுகத்தைக் கண்டுவிட்டேன். இணையற்ற தலைவனைக் காணாதுயிரிருந்தென்ன போயென்ன? கிடைக்கக்கூடாத கணவரையடைந்தும்,என் துர்அதிர்ஷ்டம்அவரைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கச் செய்துவிட்டதே! ஸுகமும் துக்கமும் மாறி மாறி வருமென்பார்கள்;ஆனால் என் விஷயத்திலோ அப்படிச்சென்று சொல்லமுடியுமோ? உலகில் நல்லவரும், குணவந்தரும், ஒழுக்கமுடையருமாகிய பெரியோர்கள் கஷ்டப்படுவதையும், கொடியோர் ஸுகப்படுவதையுமே நாம் காண்கிறோம். இது என்ன அநீதி! கடவுளிருப்பது மெய்யென்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? அந்தப் பாழுந்தெய்வத்திற்குக் கண்ணென்பதில்லையோ"—இவ்வாறு தமயந்தி தன்னோடு தானேபேசித் தனது துக்கத்தை வெளியிட்டுக்கொண் டிருக்கும்போது, தன்முன் யாரோ வருவதாகக் கண்டவள்சற்று நாணி எழுந்தாள்.

அங்கு வந்தவர் ஓர் அந்தணர்; அவர் பெயர் பர்ணாதர்; தமயந்தியைக் காணவென்றே யங்கு வந்தனர். அவர்க்குவேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்து,வந்த விஷயத்தைப்பற்றிவிசாரித்தாள். அவர் சொல்லலுற்றார்:—

"அம்மணீ! நளமன்னவரைத் தேடியலைந்தது கொஞ்சநெஞ்சமல்ல. ஆனால் அயோத்தியை அடைந்து ருதுபர்ண மஹாராஜனது ஸபைக்குச் சென்று தாங்கள் சொன்னவிதமேசொன்னேன், அதற்கு ருதுபர்ணர் பதில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. மற்று அவரோடு இருப்பவராம்; வாகுகர் என்றவர் பெயர்; வெகு விகாரமான உருவமுடையவர்; தொழிலால் தேர்ப்பாகன்; அவர் கைகளோ கூழை; குதிரையோட்டுவதில் மிகக் கெட்டிக்காரராம்; அவற்றைப் பழக்குவதிலும் அப்படியே; அமிர்தமென்று யாரும் சொல்லும்படிபோஜனபதார்த்தங்களைச் சமைப்பதில் வல்லவர்; மனைவியைப் பிரிந்து துக்கித்துக் கொண்டிருப்பவர்; அவர்தான் யான் சொன்னமொழிகளைக் கேட்கக் கேட்கப் பெருமூச்செறிந்து, என்னை யாரெனவிசாரித்து மறுமொழி சொன்னார். அவரது பேச்சும் முகமும் அவரது உருவத்திற்கு முற்றுமாறாக விருந்தன. அவர் "நற்குலத்து வந்த மாதர், தங்களைத் தாமே காப்பவர் அன்றோ? தம்மை விட்டுக்கணவர் பிரிந்தால், அதனால் அவரிடம் ஒருநாளும் வெறுப்புக்கொள்ளார். ஏதோ துர்த்தசையால் மயங்கித் தன் கணவன், ஸுகத்தையே துறந்து புத்தியழிந்து தன் மனைவியைத் தனியேவிட்டோடினால், அவனிடம் அநுதாபங் கொள்ளாது, கோபித்துக்கொள்வது நியாயமா? உணவிற்காகப் பிடிக்க முயன்றபோது, கையிற் சிக்காது பறந்த பறவைகள் துணியையே பிடுங்கிக்கொண்டோட, அதில் மனஞ் செலுத்தி நெஞ்சமழிந்து கிடந்தவன்மேல், அவ்வழகி கோபிப்பதில் என்ன பிரயோஜனம்? அவள் எவ்வளவு சீலையாயிருந்தாலென்ன? இல்லாமலிருந்தால்தான் என்ன? நாட்டையிழந்து, பொருளெலாமற்று, ஸுகங்களெவற்றையுந் துறந்து, புத்திகெட்டு, பசியால் வருந்தி, துக்கத்திலாழ்ந்தோடினவனிடம் அவள் கோபிப்பது சிறிதும் தகாது.

ஒண்டொடி தன்னை உறக்கத்தே நீத்ததூஉம்
பண்டை விதியின் பயனேகாண்—தன்தாளப்
பூத்தாம வெண்குடையான் பொன்மகளை வெவ்
நீத்தானென் றையுமேல் நீ" [வனத்தே

என அவன் சொன்னபதிலை இம்மியும் பிசகாது உம்மிடம் உரைத்தேன். இனி உங்களிஷ்டப்படி நடக்கலாம். நன்றாக யோசித்துச் செய்யுங்கள்."

இம்மொழிகளைக் கேட்டதும், கண்களிலிருந்து சிந்தும் நீர் பூமிமேற்படிந்துவர, தமயந்தி ஆத்திரத்துடன் யாரும் அறியாதபடி தனது தாயிடமடைந்தாள்.

பர்ணாதரது சிரமத்திற் கேற்றபடி மரியாதை செய்து வேண்டியமட்டும் வெகுமதிகள் அவர்க்குக் கொடுக்கப்பட்டன.

ஒரு தமிழபிமானியின் மரணம்.—மதுரை ஸ்ரீமான் பி. ஆர். வேங்கடேசலு நாயுடு அவர்கள் காலமாகி விட்டாரெனக் கேட்டு மிகவும் வருந்துகிறோம். இவர், சிலகாலம் மதுரை முனிசிபல் சேர்மனாகவும், முனிசிபல், கௌன்ஸிலராகவும்வேலை பார்த்ததல்லாமல் சென்னை இங்கிலீஷ் தினசரிப் பத்திரிகைகளுக்கும் அடிக்கடி விஷயதானம் செய்து வந்திருக்கிறார். போதினியின் அபிவிருத்தியில்விசேஷ அக்கரை கொண்டவர். இவரது குடும்பத்தினர்க்கும், இவரது சகோதரர் ஸ்ரீமான் பீ. ஆர். ரங்கஸ்வாமி நாயுடு அவர்களுக்கும் நமது அநுதாபத்தைத் தெரிவிக்கிறோம்.

பிரபஞ்ச வர்த்தமானம்

NEWS & NOTES

இந்திய ராஜாங்கச் சீர் திருத்தங்கள்.

இந்திய ராஜாங்க ரீதியில் சிற்சில மாறுதல்களையும் சீர்திருத்தங்களையும் செய்வதற்காக, கனம் இந்தியா மந்திரியான ஸ்ரீமான் மாண்டேகு அவர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்து விசாரணை செய்துபோனது அபிமானிகளுக்கு ஞாபகமிருக்கும். அவர் தமது அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்கும் ரிபோர்ட் ஒன்றை வெளியிட்டிருக்கிறார். அதைப்பற்றிய பிரஸ்தாபமே இப்போது நமது நாடு முழுவதிலும் மும்முரமாகக் கேட்டுவருகிறது. ராஜகீய விஷயத்தில் அதிகமாகத் தலையிடுவதில்லையென்பது நமது போதினியின் முக்கிய ஸங்கல்பங்களில் ஒன்று. ஆகவே, இப்போது வெளியிடப்பட்டிருக்கும் சீர்திருத்த ரிபோர்ட்டை ஆமோதிக்கும் கக்ஷியாரைப்பற்றி யாவது, கண்டிக்கும் கக்ஷியாரைப்பற்றியாவது நாம் யாதொன்றும் சொல்வதற்கில்லை. நாம் பார்த்தமட்டில், சீர்திருத்தங்கள், நமது நாட்டின் புரோபிவிருத்தி நோக்கமாகவே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. காலக் கிரமத்தில் இன்னும் அதிகமான சுதந்தரங்களைக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி யிருக்கிறபடியால், இப்போது தருவதாகச் சொல்பவைகளை நாம் முழுமனதோடும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான் தகுதி. இந்தியா மந்திரியின் சம்பளம், இங்கிலாந்து ராஜாங்கத்தின் செலவுப்பட்டியில் இனிமேல் அடங்கவேண்டும் ; இந்திய விஷயங்களுக்கென்று பிரத்யேகமாக ஒரு ஸபை பார்லிமெண்டாரால் ஏற்படுத்தப் படவேண்டும் ; முழு இந்தியாவுக்காக ஒரு "பிரிவிகவுன்ஸில்" என்னும் விசாரணைச் சபை ஏற்பாடாகவேண்டும்; ராஜப்பிரதிநிதியின் ஸபையில் இந்திய மெம்பர்களின் ஸங்கியை அதிகமாகவேண்டும் ; 50 மெம்பர்களடங்கிய "ராஜ்யஸபை"யும், 100 மெம்பருள்ள சட்ட நிரூபண ஸபையும் உண்டாகவேண்டும்; மாகாணக்கவர்ன்மெண்டுகளில் இப்போதுள்ள நிர்வாக உத்யோகஸ்தர்களுடன் இரண்டொரு மந்திரிகளும் இருக்க வேண்டும் ; சுதேச ராஜ்யங்களுக்கென்று ஒரு பிரத்யேகமான "மன்னர் ஸபை" ஏற்பாடாக வேண்டும் ; சுதேச ராஜ்யங்களுக்கும் கவர்ன்மெண்டாருக்கும் விவாத முண்டானால், அதைத் தீர்க்க ஒரு சிறு ஸபை ராஜப்பிரதிநிதியால் ஏற்படுத்தப்படலாம் ; சர்க்கார் உத்தியோகங்களில் ஜாதி பேதமும் மதபேதமும் பாராட்டக்கூடாது; உத்தியோகங்களில் ஐரோப்பியர் ஸங்கியை வரவரக் குறையவேண்டும் ; சம்பள விகிதங்களும் ரஜாமுறைகளும் சீர் திருத்தப்படவேண்டும் ;—இவைதாம் இத்தீர்மானங்களில் மிகவும் முக்கியமானவை. இத்தீர்மானங்கள் நன்றாகத் தர்க்கிக்கப்பட்ட பின், பார்லிமெண்டில் மசோதா மூலம் ஒப்பேறிச் செலாவணியாகும். இந்த அரும்பெரும் முயற்சிக்கு இடையூறு வராமல் காப்பது ராஜ்ய தந்திர நிபுணர்களின் முதற் கடமையாகும். எதற்கும் ஈசன் கிருபை வேண்டும்.

* * *

போன் மோகரா.

பஞ்சாப் மாகாணத்தில் கோதுமை வாங்கும் சவுகரியத்தை உத்தேசித்து, பொன் மோகராக்களைக் கவர்மெண்டார் அடித்து வெளியிடுவதாகச் சென்ற மாதத்திய போதினியில் தெரிவித்தோம். மோகராவைப்பற்றிய சிறு குறிப்பு ஒன்றை நமது அபிமானிகளில் ஒருவர் பின்வருமாறு எழுதியனுப்பி யிருக்கிறார்:—

"நமது நாட்டில் பெரும்பாலார்க்கு மோகரா நாணயம் காதால் கேட்டதாகவே இருக்கும். என்றாலும் ஒரு காலத்தில் அது ஏராளமாகச் செலாவணி யாகிவந்தது. கீழிந்தியா கம்பெனி(East India Company)யாரால் முதல் முதலில் அடிக்கப்பட்ட மோகரா கி. பி. 17௬6-ம் வருஷத்தில் செலாவணிக்கு வந்தது. அப்போது அதன் மதிப்பு 14 ரூபாயாகவிருந்தது. இந்த மதிப்புச் சற்றுச் சவுகரியக்குறைவாக விருந்தபடியால், கி.பி. 1769-ல் 16 ரூபாய் மதிப்புள்ள மோகரா அச்சடிக்கப்பட்டுச் செலாவணிக்கு வந்தது. கடைசியாக 1835-ல் மோகராவானது 15 ரூபாய்க்குச் சமானம் என்று ஒரு சட்டம் உண்டாயிற்று. அது முதல் கி. பி. 1892-ம் வருஷம் வரையில் மோகராக்கள் அச்சடிக்கப்பட்டு வந்தன. அப்பால் அடிக்கப்படவில்லை. கி. பி. 1899-ம் வருஷம் முதல், பவுன் நாணயம், செலாவணிக்கு வரவே, எஞ்சிநின்ற இரண்டொரு மோகராவும் தலைகாட்டாது மறைந்தன. கன

வான்களின் கடிகாரச்சங்கிலிகளில் பதக்கம் போலவும் ஸ்திரீகளுடைய கழுத்தூர்சரடுகளில் கோர்வை போலவும் மோகராக்கள் தென்பட்டன."

இனி, பம்பாய் நகரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் நாணயச் சாலையில் பவுன் நாணயமும் அடிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதால் மேற்கூறிய மோகராவும் பவுனும் ஒருங்கே செலாவணியாகும் காலத்தில், இரண்டுக்கும் உண்டாகக் கூடிய போட்டி காரணமாக, மோகராக்கள் பழையபடி சில நாளைக்கெல்லாம் மறைந்தாலும் மறையலாம்.

* * *

உலகத்தில் பாஷைகள்.

உலகமுழுவதிலும் பேசப்படும் பாஷைகளின் ஸங்கியை 3,664 என்று ஒருவர் கணக்கிட்டிருக்கிறார். அவைகளில் ஆசியா கண்டத்தில் 937-ம், ஐரோப்பாவில் 587-ம், ஆப்பிரிகாவில் 276-ம், அமெரிக்காவில் 1624-ம், ஓஷியானியாவில் 240-ம், பேசப்படுகிறதாம். வெகுவாகப் பேசப்படும் பாஷைகளில் இங்கிலீஷ் பாஷையானது 10 கோடி ஜனங்களாலும், ருஷிய பாஷை $8\frac{1}{2}$ கோடி ஜனங்களாலும், ஜெர்மானியபாஷை $5\frac{1}{2}$ கோடியாலும், பிரஞ்சுபாஷை 44 கோடியாலும், பேசப்படுகின்றன. ஆகவே, அந்நிபுணர் கணக்கின்படி, இங்கிலீஷ் பாஷையே வரவர விருத்தியடைந்து உலகபாஷையாக விளங்குமாம்.

* * *

வங்காளத்தில் துணிப்பஞ்சம்

வங்காளத்தில் யுத்தங் காரணமாக நேர்ந்திருக்கும் துணிப்பஞ்சம் வெகு கடுமையாகவிருக்கிறதென்று வெளியாகிறது. ஜவளிக்கடைகள் சூறையிடப்படுவது, வழிப்போக்கர்கள் கொள்ளையடிக்கப்படுவது, ஸ்திரீகளுடைய வஸ்திரங்களைக் கவர்வது முதலிய துர்த்தசைகள் அங்குள்ள துணிப்பஞ்சத்தை நன்கு தெரிவிக்கின்றன. சிற்சில விடங்களில் மானத்துக்கு அஞ்சிய ஜனங்கள் தற்கொலை புரிந்துகொண்டு மிருக்கிறார்களாம். நமது மாகாணத்தில் இப்படிப்பட்ட சீர்கேடுகள் நேரவில்லையென்றாலும், துணிகளின் விலை வெகு ஜாஸ்தியாக ஏறிவிட்டது. 6 ரூபாய்க்கு விற்ற சீமை "மல்" இப்போது 25 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. நாட்டுத் துணிகளின் விலையும் ஒன்றுக்கு மூன்றாகவுள்ளது. இத்தருணத்தில் கவர்ன்மெண்டார் முன் வந்து, காரணங்களையறிந்து தகுந்த பரிகாரம் செய்யவேண்டியது அவசியம்.

வஸந்த மந்திரம்

இரண்டாம் அதிகாரம்

தர்பார்

ஐந்திரபுரியில் கீழக்கோடியில் ஒரு பெரிய அரண்மனை இருக்கின்றது. வடபுறத்து வாயிலில் 4,5 பெரிய தீபங்கள் எரிகின்றன. வாயிலின் இருபுறமும் சிப்பாய்கள் காவல் நிற்கின்றனர். உள்ளே நுழைந்து 100 அடிக்கு அப்பால்போனால், விசாலமான ஆஸ்தான மண்டபம் தென்படும். அதனுள் நுழைவோம். அங்கே மேல் பாகத்தில் நீண்டதாடியுடனும், கன்றிய முகங்களுடனும், வெள்ளிய குப்பாயங்களை அணிந்துள்ள மகம்மதிய சபையோர் வரிசையாய் உட்கார்ந் திருக்கின்றனர். அவர்களுக்கப்பால் மேடையின் பக்கத்தில் முறுக்கிய மீசையும், வலியபுஜமும், அகன்ற கண்ணும், பரந்த மார்பும் உள்ள சேனைத் தலைவர் பலர் கூடியிருக்கின்றனர். இவ்வீரர்கள் போர்செய்து பணம் சம்பாதிப்பதற்காக, அபிசீனியா, பாரசீகம், துருக்கி முதலான தேசங்களினின்று ஸிந்து தேசம் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களின் உருவமே அவர்களின் வீராண்மைக்குச் சான்றாகும். தேகத்துடன் ஒட்டிய அவர்களது மேற்சட்டையும், சரிகை மேம்பட்டுப் பிரகாசிக்கும் தலைப்பாகையும், சிறிதும் துருப்பிடியாத நீண்டு வளைந்த கூரிய இடைக்கத்தியும், அவர்களுக்கு அலங்காரத்தின்மீதுள்ள ஆசையை நன்கு விளக்கின. இவர்களைத் தாண்டி அப்பால் சென்றால், பாக்ஷாவுடைய இராஜ்யத்திலுள்ள சிறந்த வித்துவான்கள் உட்கார்ந்திருக்கக் காணலாம்.

கீழண்டையில் ஹிந்துப் பிரஜைகள் நிறைந்திருக்கின்றனர். மேடையண்டை இருப்பவர் சாஸ்திர பண்டிதர். அவர்களின் அரையில் தூய உடையும், மேலே உத்தரீயமும், கையில் அழுக்கற்ற துண்டும், அவர்களுடைய தேகசுத்தத்தையும் கர்வமற்ற குணத்தையும் காட்டின; உயர்ந்த நெற்றியும்பருத்ததலையும் அவர்களுடைய இயற்கையறிவைப் புலப்படுத்தின.

அஞ்சிலே விளையாதது ஐம்பதிலே விளையுமா? அஞ்சினவன் கண்ணுக்கு ஆகாயமெல்லாம் பேய்.

நெற்றியில் அணிந்த விபூதி, அவர்கள் சாயங்காலம் செய்யவேண்டிய வைதீக காரியங்களைச் செய்து முடித்து வந்திருக்கின்றனர் என்று சொல்லுகின்றது. அவர்களுள் சிலர், தங்கள் கையில் உள்ள நூல்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். சிலர், தாங்கள் பகல்முழுதும் படித்துவந்த விஷயங்களை ஆலோசித்துக்கொண்டே மேலேபார்த்த வண்ணமாய் இருந்தனர்.

சாதாரண ஜனங்கள் சிறிதும் கவலையின்றி மந்தஹாஸ முகத்துடன் சுற்றிலும் நடப்பவற்றைப் பார்த்துக் களிக்கின்றனர். வீரர்களோ, ஒருவருக்கொருவர் தாழ்ந்த குரலில் வெகு உக்ரமாய்ப் பேசுகின்றனர். மந்திராலோசனைச் சங்கத்தார் அபூர்வமாய் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் மட்டுமே பேசிக்கொண்டு அந்தப்புரத்துக்குப்போகும் கதவை நோக்கிய வண்ணமே யிருந்தனர்.

எல்லாப் பக்கங்களிலும் வெள்ளிக் கொத்து விளக்குகளில் நறுமணம் பொருந்திய தைலத்தால் எரியும் தீபவரிசைகள் பிரகாசித்தன. அவற்றின்பாதங்களில் ஊதுவர்த்திகளும் வாசனைப்புகைவீசும் மட்டிப்பால் முதலிய வஸ்துக்களும் எரிவதால் அந்த ஆஸ்தான மண்டபம் முழுவதும் மணம் நிரம்பி, மனோக்கியமாய் இருந்தது. பாக்ஷா வரவேண்டியதுதான் தாமதம், அதற்காகத்தான் இவ்வளவு ஆடம்பரம்.

வெளியே ஒரு வாத்தியம் ஊதிற்று. எல்லாரும் திரும்பிப் பார்த்தனர். இரண்டு அழகிய புருஷர்கள் மண்டபத்துள் நுழைந்தனர். இருவரும் சரிகை இழைத்த பட்டுக் கால்சட்டையும் மேற்சட்டையும் அணிந்திருந்தனர். தலையில் மிக நேர்த்தியாய்ப் பிரகாசிக்கும் பட்டுக்குல்லாய், பக்கத்துக்கு ஒருவர்ணமாய் மின்னுகின்றது. அவர்கள் சபையில் நுழைந்ததும், எல்லோரும் எழுந்து நின்றனர். அவ்விருவருமே அரசனுடைய மந்திரிகள். அவர்கள் தமது ஆசனத்தினருகில் நின்றனரோ இல்லையோ, அந்தப்புரத்தின் கதவும் திறக்க, பாக்ஷா தூரத்தில் வருவது பலருக்கும் தென்பட்டது. முன்னே நால்வர் தீவர்த்தி பிடித்து வருகின்றனர். பக்கத்தில் நான்கு மெய்க்காவலர் உல்லாசமாய் நடந்து வருகின்றனர். அவர்களுக்கு நடுவே பாக்ஷா நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களுக்கு இடையில் சந்திரன்போல, அசைந்தசைந்து மதயானைபோல் கம்பீரமாய் முன் வந்தான்.

அவனது உயரம் ஆறடியிருக்கும்; இளமைப் பருவம் முகத்திலிருந்து விளங்கிற்று; வயது முப்பத்தைந்துக்குமேல் இராது; நிறம் வெளுப்பாய் இராவிட்டாலும், மாநிறத்துக் காக்ஷிபணையில்லை. அவனது கரிய மயிரடர்ந்த தாடி வெகு நேர்த்தியாய்க் கத்தரிக்கப்பட்டிருந்தது. உதடுகள் புன் சிரிப்பால் சற்றே பிரிந்து, அழகான வெள்ளிய பல்வரிசைகளைக் கொஞ்சம் காட்டுகின்றன. மூக்குச் சிறிது நீண்டும் நுனிவளைந்தும் இருக்கின்றது. விசாலமான நீண்ட கண்கள் நாற்புறமும் பார்த்துக்கொண்டே யிருக்கின்றன. வளைந்த புருவமும், உயர்ந்தகன்ற நெற்றியும் உண்மையாகவே இராஜலக்ஷணத்தை விளக்கின. தலையில் முத்தும், வைரமும், மணியும் பதித்ததோர் சிறிய கிரீடம். திரண்டுருண்ட புயமும், விசாலமான மார்பும், சிறிதும் வளையாத முதுகும், முழங்கால் வரையில் நீண்ட கைகளும், உயர்ந்த கால்களும் அவனுடைய வீரத்தன்மையையும், பலத்தையும் எடுத்துக்காட்டின. உடலின்மேல் சிவப்புப்பட்டில் சரிகை இழைத்த குப்பாயமும், அதேமாதிரியான காற்சட்டையும், அவற்றிற்குமேல் இராஜ பதவிக்குரிய ஒரு விலையுயர்ந்த சால்வையும் அணிந்திருக்கிறான். சால்வையின் நிறம், சிறிது நீலம் கலந்த வெண்மையாய் இருப்பதால், தேகத்தின் மேல் அணிந்துள்ள சட்டைகளோடு முரண்பட்டுப் பிரகாசிக்கின்றது. இத்தகைய அலங்காரத்துடன், கையில் பொற்றடி தாங்கி, காலில் ஜோடு போட்டுக்கொண்டு, சபாமண்டபத்தின் நடுவில் நின்ற சிம்மாசனத்துக்கு அருகில் பாக்ஷா வந்து சேர்ந்தான்.

இந்து ராஜாக்கள் எத்தனைபேர் உட்கார்ந்து அரசுபுரிந்த சிம்மாசனம் அது! சலவைக் கல்லால் செய்த மணிமண்டபத்துக்கு நடுவே இரண்டு பொற் சிங்கங்களால் தாங்கப்பட்டதோர் பீடம்; அதன்மேல் நீல நிறமுள்ள பட்டினால் தைத்து மெல்லிய இறகுகள் அடைத்ததோர் மெத்தை; அம்மெத்தையின் மீதுதான் அரசர்கள் உட்கார்வது; இருபுறமும் கை வைத்துக்கொள்ள இரண்டு பொன் யானைகள் நின்றன. பின்புறம் சாய்ந்துகொள்வதற்கு ஒரு மெத்தையும், அதைத் தாங்க வேலைப்பா

அஞ்சுகாசுக்குக் குதிரையும் வேண்டும், அதுவும் ஆற்றைக் கடக்கப் பாயவும் வேண்டும்.

டமைந்த தேக்குப் பலகையும், அத்தேக்குப் பலகையின் நடுவிலிருந்து மேற் செல்லும் வெள்ளித்தடியின் நுனியில் ஒரு தங்கக்குடை விளங்கிற்று. குடையின் ஓரமெல்லாம் நவரத்தினங்களால் இழைத்து அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இச்சிம்மாசனத்தில் பாக்ஷா ஏறி, கம்பீரமாய் உட்காரும்போது எல்லா மகமதிய ஜனங்களும் மண்டியிட்டு நிலநோக்கி நிற்கின்றனர். சேவகர்கள் சாஷ்டாங்கமாய் நிலத்தின்மீது நமஸ்கரித்தனர். இந்துப் பிரஜைகள் நின்ற நிலையிலேயே தலைவணங்கி வந்தனம் செய்தனர். இம்மாதிரி பரிஜனங்கள் புடைசூழ, அதிக சந்தோஷத்தோடு அரியாசனத்து அமர்ந்தான் சுல்தான் ஆமத்பாக்ஷா.

சுல்தான் பீடத்தில் உட்கார்ந்ததும் இனிமையான கீதம் முழங்கவே எல்லாரும் தத்தமிடத்தில் இருந்தனர். ஒரு நிமிஷம் கழித்து அரசன் மந்திரியின் முகத்தைப் பார்த்தான். அவன் தன்னிடத்திலிருந்து எழுந்து நிற்கவே, அரசன் "மந்திரி! நேற்று நாம் வேட்டையாடி வரும்போது பேசிவந்த விஷயத்தைப்பற்றி விசாரணை செய்தீரா?" எனக் கேட்டான். "ஆம், விசாரித்தேன்; அவ்விஷயம் தங்களிஷ்டப்படியே முடிந்துவிட்டது என்பதைக்கேட்கத் தாங்கள் சந்தோஷப்படுவீர்கள் என்று எண்ணுகிறேன். நமது சபையில் அரபி பாஷையில் எல்லாரிலும் மேம்பட்ட தாதாகான், தங்கள் வெற்றியையும், புகழையும், தாங்கள் இராஜ்யம் அடைந்த வரலாற்றையும்பற்றி எழுதி முடித்துவிட்டார். அதைப்போல ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலும் விசித்திரவீரியர் தங்கள் புகழைப் பாடியிருக்கிறார். இரண்டு நூல்களும் தயாராய் இருக்கின்றன. சமுகத்தில் இஷ்டப்பட்டால் இப்பொழுதே—" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தான் மந்திரி.

"சரி, சரி; அவற்றைச் சாவகாசமாய்க் கேட்போம்; இப்பொழுது உடனே கவனிக்க வேண்டிய வேலை இன்னொன்றுஇருக்கின்றது. நமது வஸந்தமந்திரம் என்னவாயிற்று? அதைப்பற்றி ஏதாவது விவரம் தெரிந்ததா? இரண்டு தினத்திற்கு முன் அவ்வேலையைப் போய்ப் பார்த்துவர அனுப்பிய சிப்பாய்கள் திரும்பி வந்தனரோ? தாபம் அதிகரிக்கின்றது; சிறிதும் பொறுக்க முடியவில்லை. தினத்துக்குதினம் உஷ்ணம் பலப்படுகிறது; எவ்வளவு சீக்கிரம் நாம் வஸந்தபுரிக்குப் போகக்கூடுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் புறப்படுவது அநுகூலமாயிருக்கும். சபையோர் கஷ்டப்படுவதைப் பாரும்."

"வஸந்தமந்திரம் கட்டுவதற்கு மேற்கொண்ட சிற்பசாஸ்திரியும், அவரிடம் வேலை செய்த யவனரும் நேற்று இராத்திரியே இங்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டனர். வேலையெல்லாம் முடிந்துவிட்டதாம். சில சில்லரை வேலைகள் இருப்பன, இன்று அல்லது நாளைக்குள் முடியுமென்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை. நாம் அனுப்பிய வீரர்கள் நடக்கும் வேலையை கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் போலும்; அவர்கள் இன்னும் திரும்பிவரவில்லை. சிற்ப சாஸ்திரி இந்த சபையிலேயே இருக்கிறார்; உத்தரவானால் தங்கள் முன் வரவழைக்கின்றேன்."

அரசன் தன் நெற்றியில் முத்து முத்தாய் நிறைந்து நிற்கும் வியர்வையைச் சிறு பட்டுத் துணியால் துடைத்துக்கொண்டு, அருகில் நிற்கும் அடிமை ஒருவன் கொடுத்த வாசனைப் பொடியை வாயிற்போட்டு மென்று கொண்டே "வரச்சொல்லும் அவரை" என, மந்திரி தன்னருகில் நின்ற ஒரு சேவகனுக்கு ஜாடை காட்ட, அவன் சபையின் ஒருமூலையில் உட்கார்ந்திருந்த சிற்பநிபுணரை அழைத்துவந்தான்.

பாக்ஷாவின் முன்வந்து வணக்கமாய் நின்ற சிற்ப நிபுணருக்கு வயது நாற்பதிருக்கும். வெய்யல் மழை இவற்றைக் கவனியாது வெளியே வெகுவாய் வேலை செய்ததுபற்றி அவர் முகம் கன்னியிருந்தது. புஜங்கள் வலிமையுடையனவாய் இருந்தும், தோள்கள் இரண்டும் சற்றே உட்புறம் வளைந்திருந்தன. செய்தவேலை செவ்வனே இருக்கின்றதோ என்று உற்றுநோக்கி நோக்கி, அவனது கூரிய கண்கள் இரண்டும் கொஞ்சம் இடுங்கியிருக்கின்றன. பலவகை வேலைகளைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து, நெற்றியில் 3, 4 மடிப்புகள் விழுந்திருக்கின்றன.

(தொடரும்.)

நம் நேயர்களுக்கு.

வெளிநாட்டுச் சந்தா நேயர்களில் பலர், தங்கள் சந்தாபாக்கியை இன்னும் அனுப்பாமலிருக்கிறார்கள். இக்கொடும் காகிதப பஞ்சகாலத்தில் நமக்கேற்படும் சிரம மிகுதியை மறுபடியும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

அஸ்த செம்மானம் அடைமழைக்கு லக்ஷணம் :: அன்னைக்கு உதவாதான் ஆருக்கு உதவுவான்?